کليوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کيسې

Ketabton.com

ليکوال: محمد نعيم وردک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کـتـاب نـوم :	کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)
مـضـمـون:	ادبي کیسې
لـیـکـوال:	محمد نعیم وردګ
مخ پاڼه(فسبوک):	نعیم جان بوډا
انـلاین چارې:	انجنیر صفت الله فضلي
کـال:	۱۴۰۱ هـ.ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــــــ پيل ــــــ

{ زنـــــچو }

زن چــو کلمــه مــې لــه ماشــومتوبه، وخــت ناوخــت ډېــره تــر غــوږو تېــره ېږــره کېــده، ان دجومــات پــه تبــۍ دســپينږيرو لــه خــولې رانيــولې، دځوانــانو ترهجــرو چــې يــو بــل تــه بــه يــې دبېغيرتــۍ دســمبول پــه حيــث کارولــه؛ حتــا دځينــو خبــرو، يــا د ځينو کارونو په کولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره کوله.

خــو بيــا هــم تــر ډېــره وختــه يــې پــوره پــه معنــا نــه پوهېــدم، صــرف دومــره اخــذ مــې تــرې کــوو، دچــا پــه بــاب بــه چــې زنچــو نــوم واخيســتل شــو، تــر پامــه بــه مــې يــو قســم بــې غيرتــه، يــا دځينــو پــه اصــطلاح دوس راغلــو، نــور بــه مــې چــې هــر وخــت دا ســړی لېــدو، دنمــوړي دمشــری او شخصــيت پــه انــدازه خيــال بــه مــې نــه پــرې راتلــوو. څــه ســر مــو خــوږوم، دلــس يولســو کــالو پــه عمــر وم؛ چــې کشــر کاکــا تــه مــو واده وکــړو؛ کاکــا مــې هــم دخپلــې ښــځې ســره، داصــيلو غيرتــي پښــتانو مېــړو دمعيــار خــلاف يعنــي زنچــويي ژونــد پيــل کــړو، هــېڅ سياســت يــې نــه ورســره ســاتلو، تــل بــه يــې ټــوکې ورســره کــولې، ســره خنــدل بــه يــې؛ هــر راز او مشــوره بــه يــې ورســره کولــه، د هــر قســم اشــتيباهاتو او وران کــاری پــه مقابــل کــې بــه يــې ښښــنه ورتــه کولــه، يــوه ورځ يــې لغــت نکــړه، نــه يــې يــوه څپړاخــه تــرې تېــره کــړه، بــرعکس لا بــه يــې د انــدک نــاروغۍ لــه وجــې ډاکتــر تــه روانــه کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، څــه وخـــت بــه يـــې چـــې زړه شـــو ، دپـــلار کـــره يـــې دتلـــو اجـــازه ورکولـــه او همداســـې دکـــور پـــه زنانـــه يـــې کـــارونو کـــې بـــه ورســـره مـــخ او اســـتر ؤ، لکـــه د اطـــاقونو جـــارو کـــول، لوښـــي مينځـــل، حتـــا يـــوه ورځ مـــې وليـــدو ښـــځې يـــې خانـــه ټکاني کوله، ډوډۍ ده پخه کړه.

خلاصـــه د کاکـــا دې قســـم بېغيرتـــه سياســـت غـــوره کولـــو مـــې عمـــه ګـــانو تـــه خونـــد نـــه ورکـــوو؛ اګـــر چـــې کاکـــا مخکـــې لـــه واده او وروســـته لـــه واده دخپـــل بهـــر کـــارونو ســـربېره دکـــور پـــه کـــارونو کـــې د عمـــه ګـــانو ســـره مـــې هـــم پـــوره مرســـته کولـــه؛ هـــر پســـرلی دخانـــه ټکـــانۍ پـــه وخـــت ســـيند کـــې دقـــالينو مينځـــل دکاکـــا پـــه غـــاړه وو؛ د درنـــدو کـــاليو؛ بســـترو؛ المـــاريو ايســـتل، ننســـتل او همداســـې دضرورت په وخت کې به کاکا دايم حاضر وو، څه غاړې بندې کړم.

خـــو دخپلـــې ښـــځې پـــه وړانـــدې يـــې دکاکـــا داســـې رويـــش تـــر مـــا، زمـــا تـــر مـــور، انا؛ خويندو، پورې چاته خوند نه ورکوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

کاکـــا نـــه يـــوازې دا چـــې د ښـــځې ســـره همکـــاري کولـــه، بلکـــې يورانـــو، نـــدرورانو او يـــا هـــم د کـــور نـــورو فـــرد فـــرد غـــړو تـــه يـــې پـــه خـــاص درنـــاوي هـــم نـــه وه قايلـــه کـــړې، چـــې دا هـــم داصـــيل غيرتـــي مېـــړه مهمـــه ځانګېړنـــه وه؛ خـــو متصـــفانه زمـــا کاکـــا کـــې يـــې کمـــی وو؛ همـــدا کمـــی ســـبب شـــو پـــه کاکـــا د زنچـــو نـــوم ســـور شـــو، آشـــپزخانه کـــې هلتـــه او دلتـــه بـــه دښـــځو لـــه خـــوا ګـــپ پـــرې جـــوړ وو؛ پســـې خنـــدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه یـې، کـه څـه هـم ظـاهراً ګـپ وو؛ خـو پـه عـین حـال کـې دکاکـا او ښـځه سره یـې یـو قسـم د ډېـر قـوي تضـاد بـوی هـم تـرې راتلـوو؛ امـا کاکـا تـر ډېـره ځـان نـه پوهـو؛ دښـځې سـربېره یـې دکـور دټولـو غـړو سـره دپخـوا پـه څېـر عـادي ژونـد او مینـه کولـه. خـو دا چـې پـه مقابـل لـوري کـې دپخـوا پـه شـان نـه جـذبې ده، کـرار کـرار یـې دکاکـا فکـري مسـیر هـم بـدل کـړو؛ لـه دې وروسـته دکـورنۍ دښـځو تـر مـنځ لـه زنچـو پرتـه دکاکـا بـل نـوم چـا نـه پېژنـدو؛ د زن چـو ښـځه؛ دزن چـو بـوټ، دزن چـو زوی، دزنچـو لـور؛ زن چـو راغلـو، زن چـو لاړو او همداسې.

لنـډه دا چـې، دې حالـت یـونیم، دوه کالـه نـور هـم دوم وکـړو، بلاخېـره کاکـا بېـل شـو، ځـان تـه ژونـد یـې پېـل کـړو. لـه دې وروسـته نـو دکـور ځـوان زه شـوم، پـه دې وخـت کـې بـه مـې کلـه کلـه د کـورنۍ لخـوا د واده خبـره هـم یـادې ده؛ خـو ددې خبـرې پـه یادېـدو سـره بـه زمـا پـه زړه کـې دخوشـحالۍ تـر څنـګ دا خبـره هـم تـاو شـوه؛ چـې زه بایـد ډېـر بیـدار وم؛ ترڅـو لکـه کاکـا زنچـو مـې نکـړي، هسـې نـه پـه مـا بانـدې هـم د زن چـو نـوم سـور شـي، هـر ځـای دکـور دښـځو پـس پسـک او خنـداګانې وي، کـور کـې زمـا هـم هـر څـه د زنچـو پـه نـوم یـادېږي، خلاصـه ورځ تـر بلـې دواده خبـره ګرمېـده، ان تـر دې چـې یـوه ورځ راغلـه، دا زېـری هـم رابانـدې وشـو، بـره کـلا کـې د سـرمعلم فـاروق کشـره لـور (ښـاپېرۍ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــې راتـــه وکـــړه؛ ډېـــر خوشـــحاله شـــوم، واقعـــاً بـــې جـــوړې ښـــکلې، او بـــاادب نجلـــۍ وه؛ مـــا لیســـه کـــې لیـــدلې وه، زه چـــې لـــه لیســـې فارغېـــدم؛ دا لســـم صـــنف کـــې وه. خـــو پـــه هـــر حالـــ چـــې خبـــره بـــل خـــوا لاړ نشـــي، راځـــم دکیســـې دوام تـــه، نجلـــۍ یـــونیم کالـــ نـــامزادي دپـــلار پـــه کـــور کېناســـته؛ پـــس لـــه یـــونیم کالـــ نـــه مـــو د واده مراســـم ونیـــول، میلمـــانو تـــه د غرمـــې تـــر ډوډۍ ورکولـــو وروســـته شـــپږ، اوه مـــوټره نارینـــه او ښـــځې پـــه نـــاوې پســـې پـــه ورا ورغلـــو، د ښـــاپیرۍ کـــورنۍ او دوســـتانو مـــو پـــه خـــورا اخـــلاص میلمـــه پالنـــه وکـــړه، کـــه څـــه هـــم ډوډۍ مـــو خـــوړلې وه، امـــا دوئ د دوهـــم ځـــل لپـــاره بیـــا رابانـــدې وخـــوړه، چـــای مـــو وڅښـــو، ښـــې خوشـــحاله شـــیبې مـــو تېـــرې کـــړې، خـــو لـــه بـــده مرغـــه دې اخیـــر کـــې چـــې د راوتلـــو پـــه حالـــ کـــې و، دروازې تـــه نـــژدې وم، خـــو لا راوتلـــی نـــه وم، چـــې تـــر شـــاه مـــې دخوینـــدو او عمـــه ګـــانو دنـــاوې دخوینـــدو او کاکـــا د لورګـــانو ســـره جنـــګ شـــو، پـــوه نشـــوم چـــې جنـــګ پـــه څـــه وو، خـــو چـــغ او پـــوغ یـــې ډېـــر جـــګ شـــو، شـــاوخوا خلـــک یـــې پـــه بـــامو راودرول؛ بلاخېـــره دنرانـــو پـــه ګواښـــېدو جنـــګ خـــلاص شـــو، نـــاوې مـــو راویســـتله مـــوټرو کـــې راســـواره شـــو؛ پـــه لارو بـــه دنـــاوې دسلګیو غـږ کلـه، کلـه لـږ ډېـر جـګ شـو، زمـوږ ښـځو بـه پټکـه پـرې وکـړه واپـس بـه یـې غلـې کـړه؛ بلاخیـره خپـل کورتـه راوسـېدو؛ نـور نـو زمـا ټـول تمرکـز پـه دې وو؛ چـې بایـد ډېـر هوښـیار اوسـم، تـر څـو داسـې کـوم عمـل سـر رانـه ونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهـــي، چـــې د زنځیرونو لـــور تـــه مـــې کـــې کـــاږي او دا مـــې هـــم اوربــدلي و، چـــې هـــر وخـــت بـــه لـــه اولـــه قـــدم پـــوخ ایـــږدي، کـــه یـــو ځـــل ورخ ابـــو درنـــه یـــوړو، بیـــا یـــې نشـــې راټنګـــولی، همـــدا و، چـــې دښـــاپېرۍ پـــه وړانـــدې مـــې ســـر لـــه لمـــړۍ شـــپې د چنګیـــز پـــه شـــان خـــورا بـــې ترحمـــه، تنـــد او تـــریخ دریـــغ غـــوره کـــړو، کـــه څـــه هـــم پورتـــه مـــې یادونـــه کـــړې ښـــاپېرۍ پـــه ښـــکلا، حیـــا، انســـانیت کـــې جـــوړه نـــه درلـــوده؛ امـــا دلتـــه مـــا پـــه ټـــول تـــوان کوشـــش کولـــو چـــې خپـــل ربښـــتیني احساســات پـــټ کـــړم؛ د دروغجنـــو حرکـــاتو پـــه مـــټ ښـــاپېرۍ تـــه یـــې ځـــان زمـــا لـــه دیـــدګاه هســـې یـــو پـــه پـــزو را بـــار وښـــیم؛ هـــرې خبـــرې تـــه بـــه مـــې یـــې رد او غـــوانښ مـــاتونکی جـــواب ورکـــوو؛ پـــه عـــین حـــال کـــې مـــې لحظـــه پـــه لحظـــه دا هڅـــه هـــم کولـــه چـــې د ښـــاپېرۍ پـــه وړانـــدې لـــه ترینګلـــی جـــدي سیاســـته مـــې د کـــورنۍ نـــور غـــړي هـــم خبـــر شـــي؛ تـــر څـــو چـــې غیـــرت او مېړانـــه مـــې وســـتایي؛ نـــو ځکـــه مـــې دهـــر ځـــل ښـــاپېرۍ تهدیـــدونکو، رټونکـــو الفـــاظو ســـره غـــږ جګـــه وو. ښـــاپېرۍ هـــم وخـــت ناوخـــت لـــه هـــرې موقـــع نـــه پـــه اســـتفاده کوښـــښ کـــوو؛ چـــې وضـــیعت مـــې بـــدل کـــړي، پـــه شـــونډ مـــې موســـکا راولـــي، خـــو دا چـــې زه لـــه ماشـــومتوبه د زنځـــو نامـــه نـــه وېربـــدم، او دځـــان تـــرې ژغورلـــو پـــه لټـــه کـــې وم، ددغـــې ســـاعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې وېل:

– فکر نه کړم چې د خوږ په شنه کانې دې اوبه زېبښلې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصــه؛ نجلـۍ تـر کـال يـونيم کـال پـورې پــه دې هڅــه کــې وه؛ بلاخپــره نامپـده شــوه، کــرار کــرار يــې لــه دې هڅــې لاس واخيســتلو؛ پــه دې وخــت کــې نــو زمــا او دې بچــي ســربېره يــې دټــول کــور خــدمت هــم ور پــه غــاړه وو، د يورانــو، نــدرورانو لېــورو او کــلا د يــوه ډلــه ماشــومانو پــه نــوکرۍ کــې ســر پــه تــلاق اوښــته، د کــور دښــځو ورتــه جــوړ کــړي قــانون لــه مخــې پــه هــرو ځلــورو مياشــتو کــې بــه يوځــل دشــپږو شــپو لپــاره دپــلار کــور تــه تللــه، خــو دا شــپږ شــپې بــه يــې هــم پــه مــوږ تــر شــپږو مياشــتو ډېــرې وغمېــدې، نــه بــه مــو پــاکې جــامې وې، نــه بــه لوښــی لرګــی پــه ځــای وو، نــه بــه ډوډۍ پــه وخــت وه؛ ګيلاســونه بــه پــه برنــډه رغړېــدل، حتــا دا شــپږ ورځــې بــه مــو بســترې هــم شــپه، ورځ هــوارې پرتــې وې، ماخوســتن بــه پــرې ننتلــو، ســهار بــه تــرې جګېــدو؛ شــپږ شــپې پــس بــه چــې ښــاپېرۍ راغلــه، هــر څــه بــه ســم شــول، دکــور نظــام بــه دپخــوا پــه څېــر شــو؛ دې او بچيــانو بــه يــې دپــلار پــه کــور کــې څــه نــوې جــامې هــم پيــداکړې وې؛ لنــډه دا چــې ښــاپېرۍ شــپږ کالــه پــه پــورتني چاوکــاټ کــې تېتــه وچلېــده، پــس لــه شــپږو کــالونو يــې يوقســم روانــي تکليــف پيــداکړو او ســر بــه يــې رپېږدېــدو کلــه، کلــه بــه يــې يــو لاس او خولــه هــم کږېــدل، خــو بيــا هــم ښــه وه، څــه زمــا، څــه د کــور د نــورو غړيــو دفشــار او تهديــد پــه زور يــې تــر خپــل مخکنــي مســوليته رســېدګي کولــه، ان تــر دې چــې يــو کــال بــل هــم تېرشــو، اګــر چــې يوځــل يــې دپــلار کــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشــپو پــه وخــت کــې پــلار دوا هــم پــرې کــړې وه، خــو ښــه نشــوه مــرض يــې لا پســې زيــات شــو؛ نــور يــې نــو دکــور تــر ټولــو چــارو پخــوا غونــدې پــه وخــت او منظمــه رســيدګي نشــوای کــولی، کــه څــه هــم دتهديــداتو فشــار د مخکــې پــه پرتلــه څــو چنــده پــرې زيــات شــو؛ هــر چــا بــه دمکرجنــې ګيــدړې نــاره پســې کولــه، خــو ګيــدړې بيــا هغســې منــډه ونــه کــړه، حتــا لــه خپلــو ماشــومانو يــې هــم لاس واخيســتلو، ببــر ســرونه، خيــرن پيــرن بــه ګرځېــدل، کامــلاً يــې پــه وړانــدې تغيــر وکــړو، هغــه خبــرې تــرې ولاړې، څنګــه چــې مخکــې بــه يــې د کــور د نــورو کــارونو ســره ســره دخپلــو ماشــومانو نظافــت، تربيــه، او صــحت تــه پــام کــوو، لــه هــرې موقــع نــه پــه اســتفاده بــه يــې الــف، ب، ت... ورتــه ښــودل، ســپاره بــه يــې ورتــه وېلــه؛ يعنــي کــاملاً يــې رنــګ بــدل کــړو، مــوږ لــه هــرې لارې کوشــش کــوو، چــې ببرتــه يــې مخکنــي حالــت تــه وګرځــوو، يــوه بــه وېــل ډاکتــر تــه بــه يــې بوځــو، بــل بــه وېــل نــه مکــر کــوي ناروغــه نــه ده، چــا يــو څــه وېــل، چــا بــه بــل څــه؛ خــو تــر څــو چــې يــوې ټــول منــوونکې پرېکــړې تــه رســېدو ډېــرې شــپې ورځــې نــورې هــم تېــرې شــوې لا تېرېــدې، تــر دې چــې يــوه ورځ مــوږ ټــول پــه برنــډه ناســت وو، چــای مــو څښــلو، ګپــه مــو جــوړه وه، ښــاپېرۍ تــر برنــډه لانــدې د ونــې بــېخ کــې لوښــي مينځــل، يــو وخــت دلوښــو شــرنګو او پرونــګ جــګ شــو؛ چــې ور ومــو کتــل ښــاپېرۍ دلوښــو مــنځ کــې راړنګــه وه، ســر يــې ونــې تــه ورڅېرمــه؛ دغــوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبــو ډنــډ کــې ايښــی و. ورتــرف مــې کــړل؛ پــه غېــږ کــې مــې راواخيســته، پــه برنــډه مــې واچــوه، ختــې مــې يــې لــه مــخ نــه پــاکې کــړې، مــور مــې غــږ وکــړو: يخــې ابــوه پــرې واچــوئ، ضــعف يــې کــړی، ښــه کېــږي! دمــور د امــر ســره ســم ځــو کــوزې اوبــه مــو پــرې واچــوې، لنــده خوشــته مــو کــړه، خــو راپــه حالــ نشــو، لا يــې پــه خولــه ســپين کــپ ودرېــدو، رنــګ يــې تــور او شــين کېــدو؛ بلــه چــاره نــه وه، زمــوږ ګونــډي ډاکتــر ادريــس تــه مــې زنــګ ووهلــو؛ خيــر د يوســي ډاکتــر پــه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ يې ولېده وېل يې:

– وضــعيت يــې ښــه نــه دی، عاجــل يــې يــوې مجهــزې شــېفاخانې تــه ورســوئ؛ مبايــل مــې تيــار لاس کــې وو؛ د داود اســتاذ نمبــر مــې اوکــې کــړه؛ موضــع مــې ورســره شــريکه کــړه؛ کــور يــې ودان پنځــه دقيقــې نــه وې وتلــې چــې لــه مــوټر ســره يــې راورســېدو؛ زر، زر يــې چــوکۍ چپــه کــړې، مــا تــر ښــاپېرۍ غېــږ لانــدې کــړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانــه پــايوازې لپــاره مــې دکاکــا ښــځې تــه غــږ وکــړو؛ دکاکــا ښــځه لــه يــوې خــوا دشــېفاخانو پــه قــانون او رواج پوهېــده؛ بــل خــوا يــې کــابلۍ ژبــه فارســي زده وه. اګــر چــې ماســره ببخــي نــه وه جــوړه، مګــر ښــاپېرۍ ډېــره پــه ګرانــه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمـړي سـر کـې یـې چـې کیسـه ذکـر شـوه، دا مـې دهمغـه زنچـو کاکـا ښـځه وه؛ مـا بـه کاکـا نـاوې ورتـه ویـل. خـو پـه هـر حـال راځـم خپلـې خبـرې تـه؛ مـوټر حرکـت وکـړو، کاکـا نـاوې دښـاپرۍ سـر پـه خپـل زنګانـه تکیـه کـړو، زه یـې هـم تـر څنـګ ناسـت وم؛ تـر دښـتې ټـوپ تېـر شـو، دورانـي تـه نارسـیده مـوټر جمـف وکـړو؛ دښـاپېرۍ لـه سـره تـاو ټیکـرى وښـویدو؛ پـه ککـره کـې یـې دیـوې روپـۍ پـه انـدازه یـا څـه زیـات دسـر سـپین پوسـت ښـکاره شـو، ویښـته تـرې ختلـي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل وویل:

- دا کار ستا دی؟

ومې ویل:

- نـه، خـدایزده چـا پـرې شـکولي؛ دکاکـا ښـځې خپـل پلـو ور پورتـه کـړو؛ اوښکې یې پاکې کړې، نور یې غږ ونکړو.

لنـډه دا چـې سـاعت، نـیم سـاعت وروسـته کابـل تـه ورسـېدو؛ د دارلمـان پـه سـرک پراتـه د اسـتقلال روغتـون عاجـل شـبهې تـه مـو ور دننـه کـړه، ډاکترانـو عاجـل خپلـې څېړنـې پیـل کـړې؛ یـوې ډاکتـرې چـې اوکسـیجن ورتـه بسـته کول، کاکا ناوې ته مې یې مخ ور واړوه کړل یې:

- مور دې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سيروم بسته کېدو وروسته سرطبيب ووېل:

– ترڅــو دمعاينــاتو نتيجــه راڅــي مــريض مــو دعاجــل بســتر پــنځم اطــاق تــه يوســوئ، د ډاکتــر د امــر مطــابق پــنځم اطــاق تــه ولاړو؛ ښــاپېرۍ مــو لــه تــذکرۍ نــه چپرکــټ تــه پورتــه کــړه، مــا دچفرکــټ لــه يــوې، کاکــا نــاوې لــه بلــې خــوا دښــاپېرۍ تــر څنــګ لــږ لــږ ځانونــه ورتکيــه کــړل، ښــاپېرۍ لا همغســې بــې حالــه پرتــه وه، پــه تنــدي يــې څــاڅکي څــاڅکي خــولې ولاړې وې، کاکــا نــاوې خپــل دســکول تــه لاس کــړو، کاغــذي دســمال يــې راوښــکو، دښــاپېرۍ خــولې يــې پــرې وچــې کــړې، تقريبــاً يــونيم ســاعت ووتــو؛ ماښــام وو؛ غوښــتل مــې بهــر چېرتــه لمــونځ وکــړم؛ چــې راجــګ شــوم پــه وره کــې ډاکتــر پــه مخــه راغلــو دری ځلور ورقې کاغذ؛ يو دکپړۍ عکس يې لاس کې وو؛ وېل يې:

– دښاپېرۍ پايواز يې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه يې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پــه خواشــنۍ ســره مــریض مــو جګرخــون شــوی عصــبي ســقطه یــې کــړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خــدای ج شــته د ډکتــر خبــرو ســخت بــد تــاثیر رابانــدې وکــړو، واپــس راتــاو شــوم، چــې کتــل مــې دکاکــا ښــځې خپــل اننګــی دښــاپېرۍ پــه اننګــي ایښــی وو، ژړا یې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګۍ یې کولې،

زما په لیدو یې سر راپورته کړو، ووېل:

- اوس دې زړه ښه شو؟ په خویندو او عمه ګانو دې هم زېری وکړه!

غــږ مــې ونــه کــړو، پټــه خولــه لــه اطاقــه تــرې راووتلــم؛ کــور تــه مــې زنــګ وکــړ؛ د ډاکتــر خبــره مــې ورتــه وکــړه؛ تــر څــو دجنــازې تیــاري ونیســي، خلاصــه همغــه د ډاکتــر خبــره شــوه؛ دشــپې تــر یولســو بجــو ژونــدۍ وه، پــه یولســو بجــو یــې درې ځلــور ســلګۍ وکــړې، ښــاپېرۍ ختمــه شــوه، لنــډه بــه یــې وایــم، ســهار وختــي مــو جنــازه دکــور پــه لــوري بــار کــړه؛ ترڅــو رســېدلو دجنــازې ټــول ترتیبــات نیــول شــوي وو؛ دښــاپېرۍ پلارګنــۍ هــم رارســېدلې وه، بلاخبــره جنــازه وشــوه، دښــاپېرۍ جســد مــو یــې خپلــې پلارګنــۍ تــه تســلیم کــړو، مــوټر پــه روانېــدو وو؛ پــه جنــازه پســې راغلــې ښــځې زمــوږ لــه دروازې وتلــې ژړل یــې، دښــاپېرۍ مور غږ پرې وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راتېولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمـورږ مېلمانـه هـم کـرار کـرار ولاړل، تـر یـوې هفتـې مـې دومـره پـام نـه وو. پـس لـه یـوې هفتـې مـې ورځ تـر بلـې زیـات د ښـاپیرۍ کمـی احساسـه وو، د زمـان پـه تېرېـدو سـره، هغـه دکـورنۍ نجینـې چـې ښـاپیرۍ مـې تـرې قربـان کـړه، ځینـې یـې واده شـوې خپـل خـوارډ ژوندونـه یـې پیـل کـړل؛ څـه یـې چـې پـاتې وې، هغـو پـه مـخ بـل پوسـت هـوار کـړو، دښـاپیرۍ د وخـت اخـلاق او نزاکـت یـې پـاتې نـه شـو، حتـا تـر دې چـې د (شـیرین آغـا) پـه ځـای بـه یـې (شـین آغـا) غـږ راپسـې کولـو؛ بلاخیـره خبـره ان تـر دې راورسـېده چـې د مهمانخـانې تـر څنـګ یـونیم اطـاق تـه یـې د خپلـو وړو یتیمـانو سـره را بېـل کـړم، اتـې مـې بلکـل چـا پـه طـرف هـم نـه راکتـل، هـر څـه یـې راپرېښـودل، دځـان سـربېره، د واړو بچیـانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاسـو بـاور وکـړئ، هغـه بوټـان مـې چـې ښـاپیرۍ بـه پـه هـرو دوه درې ورځـو کـې یـو ځـل رنګـول، نـیم، نـیم مـن خـاورې مـې پکـې کشـکولې؛ دجـامو وطـو خـو مـې لـه سـره نـه پېژنـدو، هغـه بچیـانو مـې چـې سـپېرې وکـړې؛ او همداسـې ډېـرې نـورې کیسـې چـې دلتـه یـې یـادول مناسـب نـه ګـڼم شـرم دی، تیـره بـه پـرې کېـږدو. خـو صـحیح عقـل مـې هغـه ورځ سـر تـه راغلـو چـې حـاوېلۍ مـنځ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناســت وم، د زوی لــه مــرداری ډک پــارتوګ مــې مینځلــو ، هــاخوا کړکــۍ تــه مــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبۍ وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ په نشه کې تېشه }

يــوې نجلــۍ تــه مــې ســترګک ووهلــو، البتــه پــه داســې حالــ کــې چــې دځينــو نــورو ورځــو پــه شــان دا ځــل هــم لــه دنــدې وختــي کــور تــه راغلــم، خپــل کــورنى مــوټر کــرولا مــې د ټکســي پــه حســاب، ښــار تــه د چلولــو لپــاره ويســتلو، پــه لمــړي قــدم کــې مــې لــه خپلــې اســتادګاه (کارتــه ســخي) لــه چــاراهي يــو دربــس پورتــه کــړو، د دارلامــان پــه ســمه کــې د کيــور روغتــون پــه مخکــې مــې ښــکته کــړو، ددې تــر ښــکته کولــو وروســته مــې د بــل دربــس منــدلو پــه پــار مــوټر د همــدې روغتــون تــر مــخ د ســرک پــه څنــډه ودرولــو، لــه مــوټر نــه ښــکته شــوم، څــو لحظــې يــې تــر څنــګ ولاړ وم، واپــس د مــوټر پــه ســيټ کــې کيناســتم، شيشــه مــې ټيټــه کــړه، څــه وخــت وروســته مــې هــاخوا د روغتــون د دروازې تــر څنــګ دېوالــ تــه د پنــډو ناســتو ښــځو او نــرو مينــځ کــې يــوې ډېــرې ښــکلې نجلــۍ تــه پــام شــو، چــې ســترګې يــې راکــې خښــې کــړې وې، کــه څــه هــم تــور عربــي حجــاب يــې کــړی و، ســر تــر پايــه ټولــه پکــې پټــه وه، يــوازې دوې ســترګې يــې ښــکارېدې، خــو يــوازې همــدې دوه غټــو غټــو، تــور او ســپينو پــاکو بــاڼورو ســترګو يــې د ټــول بــدن د خــورا ښــکلا نماينــه ګــي کولــه، دبلګــې پــه ډول، د ډاکتــر نجيــب الله د واکمــۍ پــه محالــ مــو کــه کومــه مســتنده ويــډيو کــې د ميــرمن ښــاپيرۍ نغمــې ســترګې ليــدلې وي؟ يعنــي هغــه وخــت چــې پــه جــوش د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځــوانۍ کــې وه، ممکــن دا يــې ځــه ناڅــه پــه ځــای تشــبه وي، خــو پــه هــر حالــ، تــر ډېــره مــې ځــان نــه پــرې پوهولــو، صــرف دســترګو تــر کونجــو مــې ځارلــه، نجلــۍ هــېڅ بلخــوا ســترګې نــه اړولــې، د ځــه وخــت تــر تېرېــدو وروســته راجګــه شــوه، ماتــه پــه کتــو، کتــو، نــژدې مــې تــر ځنــګ تيــره شــوه، وړانــدې لــه يــوې کراچــۍ نــه يــې د لســو کــه پنځــو روپيــو ځــه شــی راواخيســتل، واپــس راوګرځېــده، بيــا هــم پــه مــا دنظــر ســاتلو ســره مــې تــر ځنــګ تېــره شــوه، پــه همغــه ځپــل ځــای يــې کيناســته، خــو لا يــې هــم د يــوې ثانيــه لپــاره ســترګې بلخــوا نــه رانــه اړولــې، کــرار کــرار يــې زمــا وينــه هــم ګرمــه کــړه، بلاخيــره مــخ مــې وروا ړو نيــغ پــه نيــغ مــې ســترګې ورســره وجنګــولې، نجلــۍ زر ښــکته وکتــل، د خلــي پــه وســيله يــې د ځمکــې پــه ټومبلــو ځــان مصــروف کــړو، نــور دې د ســترګو تــر کونجــو ځــارلم، تــر ځــو چــې مــا ورتــه کتــل، دې ســترګې نــه را اړولــې، کلــه بــه چــې زمــا پــام بــل خــوا شــو، دې بــه بيــا تــر نظــر لانــدې ونيــولم، چــې بيــا بــه مــې وروکتــل، دتيــر ځــل پــه شــان بــه يــې بيــا هــم ځــان هــاخوا دېخــوا غلــط کــړو، چــې ګويــا زمــا خــو تاتــه هــېڅ پــام هــم نــه دی، لــه دې وروســته بيخــي ښــکاري شــوه، مابــه چــې مــزې لــړ ټکــان هــم وخوړلــو، دې بــه زر خپلــي ســترګې بلــې خواتــه واړولــې، تــر ځــو زه يــې ونــه وينــم چــې ماتــه يــې کتــل، بــل ځــل مــا هــم لــه چــل نــه کــار ورتــه واخيســتلو، تــر ډېــره مــې خوشــې کــړه، هــېڅ ځــان مــې نــه پــرې پوهولــو، خــو د مخکــې ولاړ بــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوټر پــه شیشــه کــې مــې تــر تقیــب لانــدې وه، کلــه چــې ښــه راکــې غرقــه شــوه، زر مــې مــخ ورواړو د ســترګې پــه ســترګې ورلګېــدو ســره ســم مــې یــو ښــه کلــک ســترګک ورتــه ووهلــو، خــو دا ځــل ســره د ســترګکه نجلــۍ هــېڅ ســترګې بلخــوا وانــه ړولــې، تــر ډېــره یــې ســترګې زمــا پــه ســترګو کــې پــاتې وې، حیــران یــې راتــه کتــل، ډېــر وروســته یــې خپــل نظــر ورټــول کــړو، هــاخوا د ماشــومانو د لوبــو پــه لــور یــې ســترګې واړولــې، مــا لا هــم تقیبولــه چــې بیــا هــم راګــوري یــا کــوم بــل عکســل عمــل ښــئي، کنــه؟ پــه همــدې جریــان کــې دروغتــون دروازه خلاصــه شــوه، روغتــون ســاتونکي خلکــو تــه د روغتــون داخــل تــه د ننوتلــو اجــازه ورکــړه، ډلــه نــر او ښــځې پــرې ور روان شــول، نمــوړې نجلــۍ لــه ګڼــې ګــونې لــږ راګوښــه شــوه، د یــوې شــیبې لپــاره یــې دېخــوا پښــه نیــولې وه، ټــول خلــک یــې تــر مــخ کــړل، دا لــه اخیــره پســې شــوه، پــه دې ســره ماتــه هــم ښــه موقــع پــه لاس راغلــه، دروازې تــه نارســیده، چــې غالبــاً لــه مانــه د دونــیم، درې متــرو پــه انــدازه لــرې وه، لــه شــانه مــې غــاړه پســې تــازه کــړه، پرلــه پســې مــې بــل ټــوخی پســې وکــړو، نجلــۍ مــخ راواړو زمــا پــه خــوا راروانــه شــوه، ښــه نــژدې راغلــه تقریبــاً د نــیم متــر فاصــلې پــه لرلــو ســره، پــه داســې حــال کــې چــې زه تــر جویچــه دېخــوا د ســرک پــه څنــډه د مــوټر پــه ســیټ کــې ناســت وم، دا هــاخوا پیــاده رو کــې مخــامخ راتــه ودرېــده، ښــه پــه جــرات او حوصــیله یــې کــړل: قربــان دې شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــا وروړ يــې ولاړ شــه خپــل کــار دې وکــړه، فکــر کــړم زمــا لــه درتــه کتلــو دې غلــط برداشــت وکــړو، خــو داســې نــه ده، تاتــه پــه کتلــو ځکــه ســترګو واکــه رانــه واخيســتو، تيــر کالــ همــدا شــپې ورځــې مــې کــټ مــټ، ســتا پــه قــد، ســتا پــه رنــګ روغــن، ســتا پــه څيــره يــو وروړ شــهيد شــو، همــدا يــو وروړ مــې لــرو، نــورې يــې ســترګې لــه اوښــکو راډکــې شــوې، ژړا پــرې زور شــوه، خبــرې تــرې ولاړې، د حجــاب پيڅکــه يــې ورپورتــه کــړه، تختــه يــې ســترګو تــه ونيولــه، يــوه شــيبه ځــای پــه ځــای ولاړه وه، غټــې غټــې ســلګۍ يــې وهلــې، کــه څــه هــم ښــځه مــې هــم تــرې وغوښــتله، خــو خــدايزده ســتونی يــې ســلګيو بنــد کــړی و، کــه وايــې نــه وربــدل؟ غــږ يــې ونکــړو، بلاخيــره پــه همــدې ســلګيو ســلګيو کــې يــې مــخ رانــه واړو روانــه شــوه، چــې واقعــت شــي زه يــې هــم ډېــر ســخت بــې خونــده کــړم، هــيڅ ځمکــې ځــای نــه راکولــو، ســربيره ددې چــې لــه نجلــۍ ســره د مصــروفيت پــه جريــان کــې مــې د مــوټر د خرابــۍ پــه بهانــه دوه درې دربســه هــم ځــواب کــړي و، خــو لــه دې وروســته هــم نــور کــار خونــد نــه راکولــو، اتــي لــه هــر څــه تيــر شــوم، مــوټر مــې راوګرځولــو، پښــه مــې پــرې ټينګــه کــړه، پــه يــوه ټــاپ کــې د دارالمــان لــه ســاحې راووتلــم، مســتقيماً کــور تــه راغلــم، څــه مــې پــه نجلــۍ زړه بــد و، څــه مــې د خپلــو هېوادوالــو خوينــدو مينــدو پــه وړانــدې دداســې پســت او بــې غيرتــه چلنــد اختيــارولو بانــدې خجالــت وم، ځــان مــې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــورا چيتهـــي انســـانانو لـــه جملـــې محسوســـولو، تـــر ډېـــره وختـــه مـــې د خـــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پــس لــه دوه نيمــو کــالونو د ســعودي عربســتان لــه ســترې او ســختې مــزودۍ کــور تــه راغلــم، ولــې ځنګــه مــې چــې طمعــه لرلــه، دکــورنۍ لــه خــوا مــې هســې هرکلــی ونــه شــو، د هيچــا پــه خوله موســکا او څېــره کــې مــې خوشــحالي ونــه ليــده، د مجبــورۍ لــه مخــې صــرف هغــه ســترې مشــي او ځينــو يــې پــه لنډو کــې وړپســې دوهمــه دوديــزه د حــال احوالــ پوښــتنه هــم وکــړه، نــور يــو قســم خاموشــه خاموشــي کــور کــې خــوره وه، څــه پيســې او تــوحفې مــې چــې راوړې وې، هــم خــاص اســتقبال يــې ونشــو، بلخــوا مــې ميــرمن (هــوا) هــم ډېــره ســخته ناروغــه وه، کېــډه يــې پړســېدلي و، پښــو کــې يــې هــم لــړ، لــړ پړســوب ښــکارېدو، وضــعيت يــې پــوره خــراب و، امــا زه پــه ټــول کــې د کــور عمــومي اوضــا تــه فکــر وړی وم، کلــه بــه مــې پــه ځــان شــک شــو، چــې ګويــا مــا خــو بــه هــم داســې کــوم عمــل نــه وي کــړی؟ ترڅــو کــورنۍ مــې لــه مــا خپــه وي، يــا بــه مــې زړه کــې راتېــره شــوه، هســې نــه نــژدې دوســتانو کــې څــوک مــړه وي، لــه مــا بــه خبــره پټــه وي، هــوا مــې ډېــره وپوښــتله هــېڅ راز يــې پــه لاس رانــه کــړو، اصــلاً د نــاروغۍ لــه وجــې يــې خبــرې نشــوی کــولی، خــو عــين حــال کــې دومــره ناروغــه هــم نــه راتــه ښــکارېده، داســې شــک کېــدو، لکــه لــه مــا چــې څــه پټــوي، يــا کلکــه رانــه مــروره وي، لنــډه دا چــې تــر يــوې شــپې زيــات مــې دا وضــعيت ونشــوی زغملــی، جــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوم د کـــورنۍ ددې خاموشـــۍ او خفګـــان د علـــت پوښـــتلو او يـــو ښـــه ډاکتـــر تـــه د هـــوا د بولـــو د مشـــورې پـــه پـــار مـــې دمـــور ځنـــګ تـــه ورغلـــم، دې تـــه مخـــامخ پوشـــتۍ تـــه کيناســـتم، مـــور مـــې لـــه خپلـــې مخـــې نـــه د منـــو قـــاب راوښـــويو، کـــړل يـــې: منـــه پوچـــه کـــړه، يـــوه مـــې تـــرې راپورتـــه کـــړه! د منـــې خوړلـــو پـــه محـــال مـــې ورته کړل:

- مـــورې! ددې کـــور اوضـــاء بېخـــي تغيـــر کـــړی، د هـــر يـــوه پـــه څېـــره او ســـترګو کـــې خـــورا خفګـــان او مايوســـي ښـــکاري، خيـــرت خـــو دی؟ پـــه دې ســـره مـــې د مـــور رنـــګ تـــور او شـــين شـــو، څـــو لحظـــې ســـاه نيـــولې وه، بلاخيـــره زمـــا نـــه د پـــټ کـــړي، ډک زړه بـــړاس تـــه يـــې مخـــه ورکـــړه، پـــه چيغـــو چيغـــو ژړا يـــې پيـــل وکـــړو، لپه لپه اوښکې يې يخن ته راتوېدې، همدې چيغو او ژړا کې يې کړل:

- افـــرين پـــه مـــوږ کـــې چـــې تـــر اوســـه ژونـــدي يـــو، ولـــې خريمـــې دې څـــه درتـــه ونـــه ويل؟ واپس يې په خپل ځواب کې کړل:

- نـــه چيـــرې وايـــي، هغـــو بـــه تاتـــه هـــم لـــه شـــرمه ځـــان پـــه مکـــر او مريضـــۍ وهلـــی وي؟ پســـې زياتـــه يـــې کـــړه: د پـــلار او نيکـــه درنـــه دروازه يـــې دې پـــه غولـــو ولړلـــه، دوســـت او دښـــمن تـــه يـــې ســـپک او ســـپاند کـــړو، بيـــا يـــې آســـمان طـــرف تـــه د لاســـونو پـــه لپـــه کولـــو ســـره کـــړل: يـــا الله ج اســـمان راوارتيـــږې، نـــور ژونـــد نـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غـــوارړو، پـــه کومـــو ســـترګو بـــه پـــه دې کلـــي کـــور کـــې ژونـــد کـــوو، پـــه کومـــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هيـــران ورتـــه ناســـت وم، همـــدې وخـــت کـــې مـــې کشـــر ورور جمـــال د مـــور چيغـــې او فريـــاد اوريـــدلی و، اتـــاق تـــه يـــې سـر رادننـــه کـــړو، مـــور تـــه يـــې کـــړل: بس کړه مورې ډېره مه ژاړه فشار دې جګېږي، بيا يې ماته مخ راوړو:

– لالکـــه! تـــه راځـــه بېـــرون تـــه، مـــور پرېـــږده چـــې بېګـــاه يـــې هـــم فشـــار ډېـــر لـــوړ و.

پســـې ورجـــګ شـــوم، مخـــامخ اتـــاق تـــه ننوتلـــو، مخکـــې تـــر کيناســـتلو مـــې ورتـــه کړل:

– و وروره! دا څه کيسه ده؟

جمال کړل:

– مـــا کـــور کـــې وېلـــي و، چـــې دوې درې شـــپې لالـــک تـــه مـــه وايئ، ترڅـــو لـــږ دمـــه يـــې جـــوړه شـــي، ولـــې دا چـــې تاســـو يـــې سـر راپورتـــه کـــړې، کـــه رښـــتيا شـــي د پټېـــدو هـــم نـــه ده، لـــه تېـــرو دوه مياشـــتو راپـــه دې خـــوا دې د ښـــځې (هـــوا) ټيمنـــګ بـــدل شـــوي و، ټولـــه ورځ بـــه پـــه خپـــل اتـــاق ننـــوتلې وه، نـــه د کـــور پـــه کيســـه کـــې وه، نـــه د ژونـــد، حتـــا ډوډۍ تـــه بـــه هـــم نـــه راتللـــه، چـــې څـــوک بـــه مـــې ورولېـــږل، بهانـــه بـــه يـــې ورتـــه وکـــړه، چـــې زه مريضـــه يـــم، نـــه يـــې خـــورم، نـــور بـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــې غـــړ ونکـــړو، زړه کـــې مـــې وېـــل: ځـــه خيـــر چـــې وږې شـــي، هغـــه آشـــپزخانه ده، وبـــه يـــې خـــوري، شـــپې ورځـــې وې همداســـې تېرېـــدې، ان تـــر دې چـــې ســـتا لـــه راتلـــو نـــه څـــو ورځـــې مخکـــې مـــې يـــوه هندوانـــه راوړه، پتنـــوس کـــې مـــې ټـــوټې کـــړه، خديجـــه مـــې ورولېږلـــه مـــور تـــه يـــې هـــم غـــږ وروکـــړو، دې تـــه هـــم ورغلـــه ترڅـــو راشـــي هندوانـــه وخـــوري، خديجـــه واپـــس زر تـــرې راغلـــه پـــه ورخطـــايۍ ســـره يـــې وېـــل: ورينـــدارې ژړل وېـــل يـــې ګېـــډه مـــې خـــوږېږي، پړســـوب يـــې هـــم پيـــداکړی، د هنـــدوانې يـــوه ټوټـــه مـــې نيمـــه لاس کـــې وه، نيمـــه خولـــه کـــې، د خـــولې مـــې تېـــره کـــړه، د لاس مـــې بېرتـــه پتناســـه کـــې وچولـــه، ســـم د لاســـه راجـــګ شـــوم، مـــور تـــه مـــې کـــړل: ځانونـــه مـــو تيـــار کـــړئ، ترڅـــو ډاکتـــر تـــه ولاړ شـــو، پـــه منـــډه مـــې مـــوټر راوســـتلو د جـــانيخيلو کلنيـــک تـــه د رســـېدو ســـره ســـم مـــې ډاکتـــر مرتضـــا راپيـــداکړو، بـــې نمبـــره يـــې ننيســـتلو، معاينـــه خانـــه کـــې درئ، څلـــور ډاکتـــران و، لمـــړی يـــې تبـــه او فشـــار وکتـــل، بيـــا يـــې د وينـــې او تلـــويزوني معاينـــاتو پـــارچې راکـــړې، د وينـــې نتجـــه لا نـــه وه راوتلـــې، يـــوازې د تلـــويزوني معاينـــاتو نتجـــه مـــې ډاکتـــر تـــه راوړه، تـــر کتلـــو وروســـته يـــې کـــړل: نـــاروغ مـــو حمـــل لـــري، ډيـــری ښـــځې د حمـــل پـــه څلورمـــه، پنځمـــه مياشـــت دا ډول دردونـــه تجروبه کوي، دوا درته ليکم، ددې سره ښه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبــره نــه وه، ماوېــل چــې بــرق ونیــولم، تــر ســترګو مــې اوه رنګــه ســپرغي بــاد شــول، نــور نــه پــه دوا پســې وګرځېــدو، نــه ډاکتــر پســې، یــو قســم دېوالــل پــه دېوالــل لــه کلینــک نــه راووتلــم، ډرېــور تــه مــې غــږ وکــړو، مــوټر یــې راچالانــد کــړو، دا لا هنــوز هــم چونګېــده نازونــه او د ســختو ناروغــانو تمثیــل یــې کولــو، فقــط ســیټ تــه مــې ورټیلــه کــړه، پــه مخــه راغلــو، لــه همغــې ورځــې مــو پــه کــور مــاتم جــوړ دی، نــه د چــا ډوډۍ زړه تــه کېــږي، نــه د چــا پــه شــونډو یــوه خبــره راځــي، نــه مــو لــه کــور وتلــو تــه زړه کېــږي، داســې انګیــرو لکــه ټــول خلــک چــې زمــوږ دروازې تــه پــه مــوږ پــورې د خنــدلو لپــاره راټــول وي، چکــې وهــي، کــه څــه هــم تــر اوســه بهــر نــور څــوک نــه دي خبــر، صــرف کلینیــک کــې نــور ډاکټــران خــو خیــر مــوږ نــه پېژنــي، نــه پــوه شــول چــې دا حمــل یــې لــه چانــه اخیســتی؟ یــوازنی کــس چــې مــوږ او تاســو ښــه پــه رســمیت پېژنــي او لــه دې پېښــې خبــر شــو، هغــه ډاکتــر مرتضــا دی، کــه نــور هــېڅ نــه وي، خپلــې ښــځې تــه خــو یــې هــرو مــرو وایــي، ښــځه یــې چــې خبــره شــوه، هغــه ســبا لســو نــورو ښــځو تــه وایــي، میاشــت کــې ټــول ولــس خبرېــږي، چــې ببخــي خبــر هــم نشــي، زه فکــر نکــړم د چــا وجــدان یــې دې ومنــي، ترڅــو دداســې خریمــه پــه وړانــدې دې چوپــه خولــه پــاتې شــي، پــه بســته حرامــوني یــې دې ســترګې پټــې کــړي؟ دا چــې ســتا د راتلــو غــږ و او ســتا ښــځه ده، مــوږ هــم ســتا راتلــو تــه منتظــر شــو، نــور تــه پــوهېږې او کــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې، پــه همــدې حالــ يــې زغمــې؟ طــلاق ورکــوي، دپــلار کــره يــې ورشــړې؟ او کــه ماتــه اختيــار راکــوې چــې دېــرش مرمــۍ يــې ترســينه وباســم؟ ترڅــو د کــورنۍ نــام، ننګــان مــو هــم پــه خپــل ځــای پــاتې شــي، مــوږ هــم پــه هــر مجلــس کــې، ســر ټيټــي نــه اوســو، لکــه ومــو چــې کــړو، پــاتې ژونــد هــم همداســې د نــر پــه شــان وکړو، حتا آينده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

يــو ناڅاپــه د ورور لــه خــولې دداســې عجــايبو اورېــدلو پــه ځــواب کــې حيــران بريــان پــاتې شــوم، پــه ټــول بــدن مــې لکــه مېږيــان چــې ګرځــي، غوږونــو کــې مــې پــه تکــراري ډبــه يــو قســم کړنــګ، کړنــګ آوازونــه کېــدل، نــور مــې هــم وضــعيت خــورا غيــرې نرمالــ لــوري تــه ولاړو، پــه عينــي وخــت کــې جمالــ د ځــواب رانــه اورېــدو پــه پــار دوې ســترګې خــولې تــه رانيــولې وې، خــو زه ونــه توانيــدم، چــې دده دهيلــې ســره ســم زر ځــواب ورکــړم او يــا هــم ســم د لاســه د يــادو کــړو دريــو نســخو نــه يــې يــوه ورتــه انتخــاب کــړم، تــر ډېــره همداســې خــاموش او فکــر کولــو کــې پــاتې شــوم، دلتــه زمــا د ورخطــايۍ، غوســه او غيــرې نرمالــ وضــعيت نــه، شــيطان تــه هــم موقــع پــه لاس ورغلــه، د پراخــه او ســالم فکــر کولــو پــه ځــای مــې يــې فکــري مســير د هــوا پــه وړانــدې منفــي خطســير تــه برابــر کــړو، زړه کــې يــې راوچــول: افســوز پــه مــا څــومره ګرانــه وه؟ څــومره بــاور مــې پــرې لرلــو؟ ترڅــو بــه مــې چــې اول دې تــه وانخيســتل ځــان تــه مــې هــېڅ شــی نــه اخيســتل، د عربــو پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښـــکلو او ځوانـــو ښـــځو، نجینـــو پســـې بـــه مـــې ددې لپـــاره کتـــل، چـــې پـــه تـــن ښایســـته جـــامې، بـــوټ، څپلـــۍ، ســـاعت، د ســـکول.... یـــې صـــحیح کـــړم، ترڅـــو د تللـو پـه وخـت یـې هـوا تـه هـم واخلـم، مګـر دا دومـره کمصـله وختلـه، چـې نـه یـــې زمـــا کـــورنۍ او دروازې تـــه وکتـــل، نـــه یـــې خپـــل درانـــه مـــور، پـــلار همدارنګـه تـل تـر تلـه درنـې، بـاعزت کـورنۍ تـه وکتـل او نـه یـې هـم پخپلـه پـه مـا زړه وسـوځېدو، چـې د عربـو پـه سـختو سـرو ګرمیـو کـې مـې ددې لپـاره د ښـه ژونـد او ښـه راتلـونکې جوړولـو پـه پـار شـپه، ورځ پـه ځـان یـو کـړې وه، لـه سـهار نـه تـر بېګـا مـې درنـې، درنـې مـزدورۍ کـولې، همداسـې پرلـه پسـې مـې یـې پـه وړانـدې د نفـرت او کرکـې وسوسـې پـه زړه راورېـدې، د عصـبانیت لـور تـه تللـم، همـدا و، چـې تـر یـوې ښـې شـیبې چـوف پـاتې کېـدو وروسـته مـې د جمال په ځواب کې ورغبرګه کړه:

- افســوز ښــته زیاتــه رابانــدې ګرانــه وه، کــه ټــول کــور تــه یــې اور وراچــولی وای، زه بـه بیـا هـم ددې پـه طـرف ولاړ وم، ولـې بیـا هـم کـه ښـځي تـر زغـم اوښـــتې وی، هـــر کلـــه چـــې د خاونـــد او ښـــځې تـــرمنځ تـــر کـــور دننـــه ســـتونزو، فکـري مخـالفتونو، تـاوتریخوالي یـا نـورو مشـکیلاتو لـه کبلـه خبـره یـو د بـل تـر زغملـو واوړي، پـه هغـه صـورت کـې یـې ښـه حـل لاره، پـه اسـلامي شـرعي طریقـه د دواړو جـانبو د ټولـو حقوقـو پـه مرعـات کولـو سـره طـلاق دی، امـا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

داســې کمصــل انســان چــې لــه بــاور او ښــو نــه دې ســوء اســتفاده وکــړي، تــا هــم ســپک کــړي دوســت او دښــمن تــه دې ټيــټ ســترګی کــړي، کــورنۍ دې هــم سـپکه کـړي، ان خپلـې دروازې مـور پـلار او ورونـو تـه هـم ونـه ګـوري، د سـپي پـه مـرګ بايـد مـردار شـي، پـه مردارېـدو سـره يـې، لـه خلکـو اخيسـتی عـزت واپـس ورتـه راوګرځـول شـي، زه درسـره موافـق يـم، دېـرش مرمـۍ يـې ولـې کـه شـپيته، مګـر د کـوم چـا سـره يـې چـې مـردار خـورګي کـړې، څـوک دی؟ څـه رنګــه يــې ددې لــوړې کــلا او دې دومــره کــور نــه پــټ تــر خپلــې بســترې رارسولی؟ دا حال بايد ترې واخيستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

– بـس تـه تـرې خـلاص يـې داسـې بـه يـې ټکـي پـه ټکـي درتـه پـرې ووايـم، خپـل ديــن بــه يــې ليــدلی وي، زمــا بــه يــې نــه وي ليــدلی، تــه صــرف راتــه کينــه غــوږ ورته ونيسه.

لنـډه بـه يـې وايـم، جمـال بېخـي بېتابـه او احساسـاتي و، زمـا د اجـازه ورکولـو سـره سـم د همـدې ورځـې پـه، ماسښـين مـو يـې کـاظم مامـا تـه زنـګ وکـړو، ورته کړل يې:

– مامـا د مـور مـې دا دوې ورځـې فشـار يـو څـه لـوړ شـوی، دواه هـم خـوري نـه پـرې لګـي، مـا ډېـر ورتـه ووېـل چـې يـوه شـپه ستاسـو کـره درشـي، ترڅـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړځـــي، لـــږ بـــه يـــې وينـــه جريـــان پيـــداکړي، څـــه بـــه يـــې فکـــر پـــه بلـــه شـــي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته يو زنګ ورته وکړه!

نمـــوړی مامـــا مـــې پـــه مـــور ګـــران و، د زنـــګ ورتـــه راکولـــو ســـره مـــې مـــور پـــه وېښـــتو ګمـــنځ راوخيســـته دتلـــو تابعـــه يـــې ونيولـــه، جمالـــل خديجـــه او منـــوره هـــم پســـې اشـــتهنۍ کـــړې، پـــه دې ســـره يـــې ښـــه زمينـــه مســـاعده کـــړه، کـــور يـــوازې زه، جمالـــل او هـــوا پـــاتې شـــو، جمالـــل مـــازيګر بالاخـــاني تـــه وختلـــو تـــر ډېـــره يـــې ټـــک او ټـــوک راتلـــو، چـــې کتـــلل مـــې د څـــاه د ربڼونـــو نـــه يـــې د وهلـــو لپـــاره دوې متروکـــې جـــوړې کـــړې وې، راښـــکته شـــو، ماښـــام تـــر لمانځـــه وروســـته يـــې ډوډۍ راوخيســـتله، زمـــا زړه تـــه نـــه کېـــده، خـــو بيـــا هـــم يـــو دوې ګـــولې مـــې وخـــوړه، دســـترخوان يـــې ټـــول کـــړو، د دېوالـــل خواتـــه يـــې واچولـــو قـــاب او کاســـه يـــې لـــه پاســـه پـــرې کېښـــودل، ســـم لـــه واره پورتـــه شـــو، لاس يـــې ورجـــګ کـــړو، د المـــارۍ لـــه ســـره يـــې تفانچـــه او يـــو غـــټ برچـــې تـــه ورتـــه چـــاقو هـــم راوخيســـتل، نـــور يـــې ماتـــه کـــړل: لالکـــه! راځـــه ددې پـــه خانـــدان کـــې......... چـــې دا خريمتـــوب او مســـتي يـــې اوس تـــر....... پـــرې وباســـم، ډېـــر پـــوچ ښـــکنځل يـــې وکـــړل، پســـې زياتـــه يـــې کـــړه: څـــو بيـــا بلـــه رنـــډۍ د خپلـــو کورنيـــو د عـــزت ســـره داســـې لـــوبې ونکـــړي، نـــه چاتـــه داســـې د بـــې غيرتـــه فکـــر ونکـــړي. لـــه څـــه وبلـــو پرتـــه زړه نـــا زړه پســـې ورپورتـــه شـــوم، ســـترګې مـــې لـــه اوښـــکو راډکـــې شـــوې، چـــون يـــو خـــوا مـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــر دې دمــه چــرګ نــه و وژلــی، نــه مــې یــې جرئــت لرلــو، انســان خــو پرېــږده، ولــې نــن د مجبــورۍ لــه مخــې ســل ســلنه کلــک ورتــه وتــړل شــوم، بلخــوا لــه دې واقعــې هــاخوا هــوا د بــې جــوړې ځــوانۍ لرلــو عــلاوه، ډېــره مینــه ناکــه او بــا وفــا نجلــۍ وه، د ورســره تیــر کــړي ژونــد پــه لــړ کــې راســره کــړې نیکــۍ او راکــړې مینــې یــوه، یــوه صــحنه یــې ذهــن تــه راتللــه، واقعــاً لــه نــورو انســانانو نــه جــلا خــوار ښایســته ځــانګړنې، مثبــت فکــر او پراخــه حوصــیله الله ج ورکــړي و، همدارنګــه پــه لمانځــه، اوداســه کــې ډېــره تکــړه وه، حتــا د ســهار د لمانځــه پــه محالــل بــه یــې لــه ماســره هــم تــل لانجــه وه، خــدای ج شــته زه د ســهار پــه لمانځــه کــې ټمبــل یــم، لــه خوبــه نشــم بیداریــدی، هــوا بــه بــار بــار وېــل جــګ شــه، اوبــه مــې درتــه تیــارې کــړې اودس وکــړه، جــګ شــه ناوختــه شــوه، جــګ شــه قضــاء دې کــړو، دا چــې ډېــره بــه شــله شــوه، اخیــر بــه مــې بــې آبــه کــړه، څــو لحظــې بــه غلــې وه، بیــا بــه راغلــه پــه تنــدي بــه یــې ښــکل کــړم، اننګــی بــه یــې پــه اننګــي راکېښــودو نــور بــه یــې زارۍ شــروع کــړې، خیــره جــګ شــه اودس وکــړه، لمــونځ قضــا کېــږي، بېــدمازي انســان بدبختــه کــوي، د کــور برکــت ورســره ځــي، همدارنګــه لــه بېلابېلــو لارو یــې کــار اخیســتلو، اخیــر بــه یــې جــګ کــړم. لــه دې ســوا د ضــرورت پــه وخــت لــه کورنــه د وتلــو پــه محالــل بــه یــې ډېــر ښــه حجــاب مرعــاتولو، خــو ســربېره ددې چــې پرلــه پســې ښایســته ځــانګړنې یــې پــه ذهــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورېـــدې، ســـترګې مـــې يـــې راډکـــې کـــړې، عـــين حـــال کـــې مـــې زړه کـــې راتېـــده: کــه رښــتيا دومــره ښــه نجلــۍ وي، بيــا يــې دومــره لــوی جــک ولــې وهــل؟ حتمــاً دا هــر څــه يــې زمــا پــه وړانــدې تمثيــل او ددې لپــاره يــې کــول، ترڅــو زمــا پــه ســر خــولۍ کېــږدي، بــاور پــرې وکــړم، نــه يــې کــور کــې قيــد کــړم، نــه يــې وڅــارم، تــر هغــو چــې خپــل عاشــق او ورســره مــزو، چړچــو تــه اســانه لاس رســی ولــري، لکــه لرلی يې چې دی.

خــو پــه هــر حــال جمــال مــې تــر مــخ و، اتــاق تــه ورننوتلــو، زه وره کــې ښــه نيــولې شــوم، اتــاق تــه د جمــال پــه ورننوتلــو هــوا خبــره نشــوه، څنګــه چــې پرتــه وه، همغــه شــان پرتــه وه، زمــوږ پــه ګومــان لا يــې هــم دســختې نــاروغۍ او بــې حــالۍ تمثيــل کولــو، امــا جمــال د ورنــژدې کېــدو ســره ســم مــلا کــې پــه لغــت ووهلــه، نجلــۍ پــه خفــه غــږ د الله فريــاد پــه کولــو ســره، مــخ راوګرځــو، ســترګې يــې رارنــې کــړې، د جمــال پــه ليــدو يــې، ټيکــري پســې منګــولې واچــولې، د راجګېــدو هڅــه يــې وکــړه، خــو لکــه ښــه د کــالونو ســخت او بــې ســيکه نــاروغ، پــه ډېــر زور تــر يــوې انــدازې راجګــه شــوه، لا پــوره نــه وه، راناســته بلــه څپــړ يــې ورکــړه، واپــس ولوېــده، پســې ورټيــټ شــو، ويښــتو کــې يــې لاس ورواچولــو راجګــه يــې کــړه، پــه شــاته دېوالــ يــې ورووهلــه همداســې تختــه يــې ورکېنولــه، نجلــۍ پــه ورخطــايۍ او تکــراري ښــه فقــط يــا الله ج يــا الله وېــل، جمــال تفــانچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه مرمــۍ ورتېــره کــړه، میــل یــې پــه تنــدي ورکېښــودو، ورتــه کــړل یــې: خولــه دې بنـــده کـــړه، چنـــګک او فنـــګک دې پرېـــږده، چـــې رښـــتیا دې الله ج پـــه یـــاد وی، لـــه ځانـــه بـــه دې خریمـــه نـــه جوړولـــه، حرامـــوني بـــه دې نکـــړل، نـــور دې مکـــر او نازونـــه نـــه چلېـــږي، دوې خبـــرې درتـــه کـــوم، ښـــه یـــې واوره! ایـــا د ســـوتې پـــه زور اقـــرار دربانـــدې وکـــړم، کـــه خپلـــه یـــې کـــوې؟ دا حرامـــونی دې لـــه چانـــه پـــه کېـــډه شـــوی؟ زمـــا او لـــه دې دومـــره کـــور نـــه پـــټ دې څـــه رنګـــه رابطـــه ورســـره نیولـــه؟ څرنګـــه دې راوســـتلو؟ دلتـــه دې راوســـتلی؟ د پـــلار پـــه کـــور کـــې دې ورســـره یـــو ځـــای شـــوې یـــې؟ تـــه وروتلـــې یـــې؟ څـــه کیســـه وه؟ هـــوا پـــه بـــې انـــرژۍ لړزانـــده غـــږ ژړا کـــې وبـــل: پـــه خـــدای، پـــه قـــران کـــه مـــې هېڅـــوک لیـــدلي وي، یـــا د چـــا لاس رابانـــدې لګېـــدلې وي، جمـــال پـــه کاذبـــه موســـکا او تمســـخر ورتـــه کـــړل: ښـــا بیـــا نـــو حتمـــاً شـــپاله (غوجـــل) تـــه ننـــوتلې یـــې پـــه خـــره دې ځـــان ډډ کـــړی، لـــه همـــدې ســـره یـــې ربنـــې متروکـــه ورتـــه بنـــده کـــړه، پـــه ټـــول زور ســـره یـــې پنڅـــه، شـــپږ متروکـــې پـــه ســـر، ســـر ووهلـــه، چـــې وار بـــه یـــې پـــرې وکـــړو، تـــر ټـــول ســـر، مـــخ، غـــاړه بـــه یـــې تـــاو شـــوه، لـــه پـــوزې یـــې د وینـــو تـــر شـــو، د یـــوه غـــوږ نـــه یـــې هـــم وینـــې راروانـــې شـــوې، چـــون د متروکـــې دلمـــړي وار ســـره یـــې لښـــتۍ هـــاخوا والوتلـــه، فکـــر کـــړم د همـــدې لښـــتۍ د نلکـــې ســـره یـــې غـــوږ راوشـــکېدو، خـــو پـــه هـــر حـــال مـــخ، غـــاړه، ســـر کـــالي مـــالي یـــې ټـــول پـــه وینـــو ســـره پـــره شـــول، د نجلـــۍ چیغـــې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریــاد جـګ شــو، خــو دومــره هــم نــه چــې تــر اتــاق ووځــي، یــا یــې ګاونــډیان واوري، لــه پنځــو شــپږ متروکــو وهلــو وروســته، جمــال د تیارســی پــه حالــت کــې دمــه ونیولــه، یــو ځــل بیــا یــې غــږ پــرې وکــړو: حــال وایــې کنــه؟ نجلــۍ فقــط وای الله، وای الله چیغــې وهلــې، بیــا یــې دوهلــو شــروع پــرې وکــړه، زه لــه ماشــومتوبه د وینــو ســره، حساســیت لــرم، پــه لیــدو مــې یــې ږزه ښــه نشــي، ضــعف رابانــدې راځــي، تــرې راشــاته شــوم، نــور مــې نــه لیــده، صــرف، ددې چیغــې او د متروکــې ســړپار مــې آورېــدو، کلــه بــه جمــال هــم غــږ پــرې وکــړو: وایــې کنــه؟ بلاخبــره نجلــۍ لــه چیغــو ولوېــده، لکــه څــاروی چــې د حلالولــو پــه وخــت نــیم دمــی شــي، لــه مــرۍ نــه یــې یــو قســم وهــم نــاک خرهــار راوځــي، پــس، پــس یــې همداســې یــو نــیم خخخــخ، خخخــخ غــږ راوتلــو، ان تــر دې چــې دا غــږ یــې هــم ورک شــو، یــوازې د متروکــې ســړپار او دجمــال ســتمار مــې اورېــدو، وضــعیت مــې ښــه نــه و، پــه زړه مــې ګرمــې ګرمــي راتللــه، لــه دهلېــز نــه هــم، بیخــي حــویلۍ تــه راووتلــم، ترڅــو هــېڅ غــږ هــم وانــه ورم، تقریبــاً لــس، پــنځلس دقیقــې وروســته، جمــال لــه کړکــۍ نــه غــږ راوکــړو، چــې ورغلــم هــوا ختمــه وه، پــه وینــو لانــده ویښــته یــې پــه مــخ راخــواره و، کمــیس یــې لــه ښــکته نــه، ســینې تــه ورتــول شــوی و، ګېــډه او مــلا یــې لــوڅ و، د هــرې متروکــې پــه ځــای کــې ســرې وینــې راخوټېــدلې وې، یــوه پایڅــه یــې هــم شــکېدلې وه، تــر ورانــه پــورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې پښــه ښــکارېده، دا هــم لــه ډېــرو وهلــو نــه تکــه تــوره او شــنه وه، څــاڅکي څــاڅکي وینــې پــرې ولاړې او روانــې وې، پکــې پــاتې جــامې یــې هــم پــه وینــو لنــدې خوشــتې، پــه بــدن ورچســپېدلې وې، تــر څنــګ دېوالــل تــه یــې هــم زیــاتې وینــې بــاد شــوې وې، تــر نیمــايي ســور پــور و، څنګــه مــې چــې ســترګې پــرې ولګېــدې، زر واپــس راووتلــم، د زیــات لیــدو تــاب مــې یــې نــه لرلــو، جمالــل یــې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کــورنۍ تــه یــې زنــګ وکــړه، چــې پــه همــدې شــپه کــې یــې یوســي، خــو دا چــې مــور، پــلار، ورونــه یــې ډېــر درانــه او ښــه خلــک و، شخصــاً لــه ماســره یــې ډېــرې نیکــۍ کــړې وې، یــو خــوا خــو یــې پــه لمــړي ســر کــې د هــوا ولــور ببخــي رانــه وانــه خیســتلو، حتــا د واده مصــارف یــې هــم لــه ځانــه وکــړل، بلخــوا پــس لــه واد بــه چــې کلــه ورغلــم زښــته ډېــر قــدر بــه مــې یــې کــول، هــېڅ مــې نشــوی کــولی چــې دلــور د وژلــو خبــر یــې پــرې وکــړم، اخیــر مــې ځــان تــه خپلــه ډاډ ورکــړو، زړه کــې مــې وېــل: ځــه نــو کــه انســانان وي، غیــرت لــري؟ تنهــا زمــا او زمــوږ د کــورنۍ ســپکه خــو نــه ده، ددوئ هــم اولاد دی، د دوئ کــورنۍ، خپــل مــور، پــلار ورونــه یــې هــم ســپک کــړل، بایــد پــه مــرګ یــې خوشــحاله شــي، همــدا و، چــې اتــاق تــه ننــوتلم مبایــل مــې لــه چــارچ نــه راخــلاص کــړو، پــلار تــه مــې یــې زنــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهلـــو، ســـېمکارت مـــې نـــوی و، لـــه مســـافرۍ نـــه پـــه راتلـــو مـــې هـــم نـــه و خبـــر، شماره يې ونه پېژندله د اوکې سره سم يې کړل: بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام کاکا ښه يې پخير يې!؟

- الحمدالله ښه يم، تاسو ښه يئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک يې؟

په لنډو کې مې ورغبرګه کړه:

- کمال يم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ يې کړل:

- هوا!!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصـــه کـــه څـــه هـــم ځـــای لـــرې و، خـــو مـــوټر يـــې خپـــل و، بلخـــوا تيـــز راغلـــي و، يـــو ســـاعت وروســـته يـــې مـــور، پـــلار او يـــو ورور راورســـېدل د لـــور وضـــعيت يـــې چـــې وليـــدلو، ټولـــو چيغـــې کـــړې، مـــور يـــې د همـــدې لمـــړۍ چيغـــې ســـره پـــرې ورولوېـــده ضـــعف يـــې وکـــړو، پـــلار يـــې تـــر غـــاړه لاس ورلانـــدې کـــړل، دڅـــو شـــيبو لپـــاره يـــې پـــه همـــدې مړينـــې راکښولـــه، ســـر يـــې پـــه خپلـــه ســـينه پـــورې جوخـــت ونيولـــو، دده ســـپينې جـــامې هـــم پـــه وينـــو ســـرې، پـــرې شـــوې، تنـــدی يـــې د هـــوا پـــه ککـــره تکيـــه کـــړو، غټـــې غټـــې ســـلګۍ يـــې وهلـــې، ســـيل، ســـيل اوښـــکې يـــې پـــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتویــولې، ورور یــې لمــړی زر، زر د کمــیس لمنــه پــرې راکــش کــړه، ګېــډه او مــلا یــې ورپــټ کــړل، شــکېدلې پایڅــه یــې پــه پښــه ور آواره کــړه، عینــې حاــل کې یې د ژړا سره ګډ کړل:

- قربــان قربــان زمــا مظلــومې خــورې مــوږ وبښــه، څــه خبــر و؟ چــې دا بــه داســې ځنــاور وي، تــا بــه داســې تیکــه تیکــه کــوي، بیــا یــې تــر څنــګ کېناســتلو، پــه وینــو ســره څپــړ یــې د څــو لحظــو لپــاره پخپلــو دواړو لاســو کــې ټینګــه ونیولــه، واپــس راجــګ شــو، زه چــې لــه بهــر خوانــه پــه کړکــۍ ورولاړ وم، مــخ یــې راوړولــو کــړل یــې: ولــې کفــر یــئ کــه اســلام؟ دومــره ظلــم څــوک کــوي؟ لــه همــدې ســره راروان شــو، تــر وره راووتلــو، زه آمــده شــوم، پــوه نــه وم، چــې جنــګ کــوي، کــه زړه کــې یــې څــه دي؟ خــو نمــوړي زمــا طــرف تــه بیخــي راونــه کتــل، ســلګۍ یــې وهلــې، حــویلۍ کــې د دروازې پــه لــوري تېــز روان و، غــږ مــې پســې وکــړو، زمــا هڅــه دا وه، ترڅــو پــه آرامــه یــې پــوه کــړم، چــې هســې مــو نــه ده، وژلــې، لــه کــوم بــل چــا نــه یــې حمــل احیســتی و، ســبا یــې حرامــونی درتــه زېږولــو، شــکر وباســه چــې تــرې خــلاص مــو کــړې، کنــه هغــه نــوم بــه دې بیــا چېرتــه وړلــو، ولــې هــېڅ ځــان یــې پــوه نکــړو، همغــه شــان ګړنــدی روان و، عــین حاــل کــې یــې، ښــکنځل هــم کــول، د خــدای ج پــه عــذب اختــه شــئ، لعنــت دې وي درباندې .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمال يې خبرې ونشوې زغملی، ورانـدې د مـور د اتـاق لـه کړکـۍ يې سر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

- خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نـور يـې څـه ونـه وېـل، خبـره يـې همدلتـه بنـده کـړه، خـو هلـک بيـا هـم هـېڅ ځـان پـرې پـوه نکـړو، لــه دروازې ووتلــو، د مــوټر د ســلف غــږ يــې راغلــو، لــس پـنځلس دقيقـي نـه وې وتلـې، چـې د رينجـرو کـوغ او پـوغ شـو، د امنيتـي ملـي مربــوط عســکر راورســېدل، جمــال چلاکــي وکــړه، د کــلا لــه شــانه د تــوت پــه راتېـرو شـاخونو باغچـه تـه واوښـت، ځـان يـې ويسـتلو، زه يـې ونيـولم لاس يـې تـر شـاه راولچـک کـړل، برقـي ډنـډې ورسـره وې ډېـر سـخت يـې ووهـم، دلتـه هـم مـا غوښـتل چـې د هـوا د وژلـو لامـل او ګنـا ورتـه ووايـم، ولـې د يـوې خبـرې اجــازه يــې هــم رانکــړه، جمــال پســې يــې هــم کــور پــه بــل مــخ راوړو ان د ګاونـډيانو کورونـه يـې پسـې وکتـل، پيـدا يـې نـه کـړو، زه يـې راويسـتلم، د رينجـرې بـاډۍ کـې لـه چوکيـو لانـدې پـه غـولي يـې کېنـولم، تـر رينجـر يـو شـمېر مسـلح عسـکر تـا و، امنيـت يـې نيـولی و، نـور تـر ډېـره زمـوږ پـه کـور کـې و، تحقيقـات او څېړنـې يـې کـولې، چـې کتـل مـې د طـب عـدلي اړونـد يـو سـپين امبـولانس هـم راغلـو، پـه ډېـر لـوړ آواز وهـم نـاک اورنګونـه يـې کـول، پـه سـر يـې سـرې او شـنې اشـارې ډېـم او فـول کېـدې، عسـکرو د هـوا جسـد ورتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راويســـتلو، دوى هــم راتــول شــول رېنجــرو تــه وختـــل، زمـــا پـــه ســر يـــې تـــوره خـــولۍ راکـــش کـــړه، حرکـــت يـــې وکـــړو، لمـــړى يـــې د امنيتـــي ملـــي تحقيـــق خـــانې تـــه يـــوړم، دلتـــه ډېـــرې ســـختې شـــکنجې او وهـــل هـــم و، پـــس لـــه پنځلســـو ورځـــو د طبـــې عـــدلي روغتـــون نـــه د هـــوا د معاينـــاتو او څېړنـــو نتيجـــه راغلـــه، ليکلـــي و: د افغانســـتان اســـلامي جمهوريـــت د عـــدلي طـــب د دقيقـــو څېړنـــو او معلومـــاتو لـــه مخـــې د مرحـــومې هـــوا نـــومې مېرمنـــې پـــه رحـــم کـــې ماشـــوم نـــه، بلکـــې تېمـــور دانـــه وه، پـــه عـــوض ددې چـــې عـــاجلي يـــې جراحـــي او اساســـي درملنـــه شـــوې وى، بـــرعکس ډېـــر ســـخت ظلـــم ورســـره شـــوى، تـــر خـــورا وحشـــت نـــاکو شـــکنجو لانـــدې وژل شـــوې. د عـــدلي روغتـــون ددې راپـــور پـــه رارســـېدو ســـره، عـــلاوه ددې چـــې پـــه خپـــل ظلـــم او د هـــوا پـــه مظلوميـــت مـــې زښـــته ډېـــر وژل، عســـکرو هـــم بـــلا ســـخت ووهـــم، نـــور يـــې دوســـيه داتـــه جـــوړه کـــړه، محکمـــې تـــه يـــې معرفـــي کـــړم، لنـــډه دا چـــې محکمـــې اوه لکـــه افغـــانۍ نغـــدي جرمـــه رانـــه واخيســـتله، يوويشـــت کالـــه يـــې قيـــد راتـــه وليکلـــو، د څرخـــي پلـــه زنـــدان تـــه يـــې ولېـــږلم، دوې مياشـــتې وروســـته زنـــدان کـــې خبـــر شـــوم، جمـــال هـــم د ترکـــى پـــه مـــرز کـــې پولســـو نيـــولى و، ډېـــر ســـخت يـــې وهلـــى و، لاس او پښـــې يـــې ورمـــات کـــړي و، لـــه همغـــو وهلـــو نـــه مـــړ شـــوى و، کـــوم دلارې ملګـــري يـــې چـــې زمـــوږ کـــورنۍ تـــه حوالـــ ورکـــړى و، پـــه خبـــره يـــې جســـد يـــې هـــم لـــه دوئ نـــه همغـــه غـــره کـــې پـــاتې شـــوى و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله علـم چـې بیـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولـې وي، کـه بـه حیوانـاتو یـا مرغـانو خــوړلې وي، خلاصــه ورور، هــوا، اوه لکــه افغــانۍ، د ســعودي وېــزه هرڅــه مــې لــه لاســه ورکــړل، خپلــه هــم تقریبــاً عمــري قیــد رابانــدې وختلــو، د خــدای ج پــه بــدبختیو بدبختــه شــوم، د څــه وخــت پــه تېرېــدو ســره، مــې د مــور او خوینــدو ســره ماماګــانو خپلــه وســه کولــه او د ګاونــډیانو، کلــي کــور پــه عشــر او زکــات پایېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بیـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، یـوه خــور مــې خدیجــه یــې لــه غربــت او لــوږې پــه کلــي کــې یــوه ســپینږیري تــه ورکــړې وه، پــه داســې حالــ کــې چــې د نمــوړي ســپینږیري د واده شــویو لورانــو لــه اړخــه لمســـیانې زمـــا دخـــور همزولـــې وې، بلاخبـــره تـــر اوه کالـــه زنـــدان تېرولـــو وروســـته، د اشـــرف غنـــي احمـــدزي پـــه مشـــرۍ د وخـــت جمهـــوري نظـــام د طالبــانو لخــوا ســقوط شــو، د نــورو ولایتونــو پــه شــمول، د کابــل د زنــدانونو دروازې یــې هــم د ټولــو بنــدیانو پــه مــخ خلاصــې کــړې، زه هــم پکــې ازاد شــوم، همغــه ورځ پــس لــه ماښــامه غلــی کــور تــه ولاړم، د مــور او کشــرۍ خــور منــوره ســره مــې ولیــدل، خدیجــه تــه د ورتلــو وخــت مــې پیــدا نــه کــړو، شــپه مــې وکــړه، ورېـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نیسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، یـوه دســپینو زرو ګــوتمۍ مــې لرلــه، غمــي یــې څــه ارزښــت لرلــو، دا مــې راوخیســتله ســهار وختــي لــه کــوره راووتلــم، ګــوتمۍ مــې پــه لارو وپلورلــه، جیــب خــرځ مــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــرې برابـــره کـــړو، لمـــړی نیمـــروز او لـــه نیمـــروز نـــه ایـــران تـــه ولاړم، هلتـــه مـــې هـــم چـــې راســـته اچولـــه، چپـــه لوېـــده، یـــوه ورځ بـــه پـــه کـــار، پنځـــه ورځـــې بـــه بـــې کـــاره وم، لـــه بـــې خرڅـــۍ او زړه تنګـــۍ مـــې نـــور ســـاه پـــه ختلـــو وه، څنګـــه چـــې پـــه کـــار شـــوم، بـــدبختي څـــه کـــوې، لـــس ورځـــې کـــار مـــې وکـــړو، پـــه یولســـمه ورځ مـــازیکر و، پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې پـــه ســـېمټو ککـــړ پکـــړ لبـــاس کـــار مـــې پـــه تـــن و، ســـخت ســـتړی هـــم وم، پـــولس رانـــه تـــاو شـــول وبـــې نیـــولم، څـــو لغتـــې او څپـــړې یـــې ووهلـــم، ولچـــک یـــې راواچـــول، مـــوټر تـــه یـــې پورتـــه کـــړم، پیســـې میســـې پـــاتې شـــوې، پنځـــه ورځـــې کمـــپ کـــې وم، دوه نـــیم زره تـــومن مـــې جیـــب کـــې و، هغـــه یـــې هـــم رانـــه واخیســـتل، شـــپږمه یـــې واپـــس نیمـــروز تـــه راواړولـــم، نیمـــروز کـــې یـــوه روپـــۍ هـــم نـــه وه راســـره، چـــې تـــر کابلـــه او بیـــا تـــر خپـــل کلـــي پـــرې راغلـــی وی، حتـــا هوټـــل کـــې د شـــپې کولـــو، ډوډۍ خوړلـــو پیســـې نـــه وې راســـره، لـــه دې کبلـــه ډېـــرې شـــپې پـــه نیمـــروز کـــې پـــاتې شـــوم، مـــزدوری پســـې کرځېـــدم، خـــو کـــار نـــه پیداکېـــدو، ډوډۍ بـــه مـــې پـــه ټولـــه ســـپین ســـترګۍ دې دوکانـــدارانو ســـره خوړلـــه، یـــا بـــه چـــې ډېـــوران پـــرې غونـــډ و، وربـــه غلـــم ډوډۍ بـــه مـــې ورســـره وخوړلـــه، کلـــه بـــه یـــې یـــو لـــس روپـــۍ راکـــړې، یـــوه نیمـــه ورځ بـــه شـــل، دېـــرش روپـــۍ مـــزدوري پیداشـــوه ډوډۍ بـــه مـــې پـــرې وخوړلـــه، دشـــپې لـــه خـــوا بـــه د بـــازار تـــر شـــاه پـــارک تـــه تللـــم، ســـلګونه متعـــادان پکـــې پراتـــه و، اولـــه شـــپه مـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــر ســخت یــخ وشــو، نــژدې یــې وژلــی وم، ســهار تــر نهــه، لســو بجــو بېخــي جګېدلی نشوم، یو معتاد مې خواته راغلو، کړل یې:

- خمار یې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نــه عمــل نلــرم، د شــپې مــې ډېــر بــد یــخ وشــو، اوس مــې هــم د ټــول وجــود بندونه کرغچ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل یې:

- ځنګــه یــې وژلــی نــه یــې، پــه دې یــخ کــې بــې مــوادو شــپه کېــږي؟ لــږ لــږ ســر درنــه وه، یعنــي نشــه کــوه، چــې وینــه دې ټینګــه شــي، وجــود دې د یــخ مقامــت پیــداکړي، کنــه وژنــي دې، یــا یــو ســپی پیــدا کــړه، د شــپې یــې پــه ځــادر کــې درســره پټــوه، ســپی هــم ګــرم دی، یــخ دې نــه تــرې وهــي، بیــا یــې کــړل: خــو ســپی هــم چــې نشــه نشــي، نــه درســره ځملــي، زړه کــې مــې وېــل: یــا خدایــه دا څــه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل یې:

- خیــر دلتــه تــر نیمــایي زیــات کســان نــه مــواد لــري، نــه یــې پیســې، هــر چــا چــې ځکــول پــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــه، ډولــۍ کــې حصــار دود دې دومــره نشــه کــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــې شــپه دې پــرې تېــره شــي، د لاس پــه اشــاره ســره یــې زیاتــه کــړه، کــه نــه وي، هغــه زمــا ملګــري دي، بیــا هلتــه راځــه، پــه همــدې خبــره رانــه راروان شــو، مــا ځــان وخوځولــو، پښــې او لاســونه مــې وښــورول، دجګېــدو هڅــه مــې وکــړه، ډېــر پــه ســختۍ جــګ شــوم، لــږ لــږ چــې وګرځېــدم، بندونــه مــې خــلاص شــول، وږی وم، د ډوډۍ پــه غــم خوړلــو پســې بــازار تــه راووتلــم، چــې کیســه اوږده نشــي، دا ورځ هــم تېــره شــوه، ماښــام بیــا پــارک تــه راغلــم، تــر ډېــره مــې مقامــت وکــړو، خــو څــومره چــې شــپه پخېــده یــخ زیاتېــدو، بلاخېــره ورخطــا یــې کــړم، لحظــه پــه لحظــه مــې وضــعیت خرابېــدو، ان تــر دې چــې لاس او پښــې مــې بــې حســه شــول، دا شــپه تــر پرونــۍ شــپې ډېــره یخــه وه، زړه کــې مــې راتېــره شــوه: قســم ده کــه بېخــي ژونــدی تــرې ووځــې، بلــه لار نــه وه، د معتــاد د خبــرې پــه تقیــب، شــاوخوا مــې وکتــل، معتــادان خــو ډېــر ســره ډولــۍ ډولــۍ و، زه د نــږدې کثافــت دانــۍ تــر څنــګ دریــو معتــادانو تــه ورغلــم، د زړو پلاســتکي ګونیــو ډولــۍ یــې جــوړه کــړې وه، لــه ډېــرو خیریــو او دودونــو نــه تکــه تــوره شــوې وه، کــرار، کــرار مــې ددې دوو تــر قــات ســر ور دننــه کــړو، دوی چــې ولیــدم، د معتــادانو مــې دا یــو کــار خوښــېږي، خپلــو کــې ډېــره ښــه ملګــري ســره پــالي او ډېــر ښــه نیــت لــري، هــرې ډولــۍ تــه چــې ورشــې څــوک دې نــه منــع کــوي، نــه پوښــتنه کــوي چــې څــوک یــې؟ دوی هــم چــې زه ولیــدم، ســره وښــورېدل، ځــای یــې راکــړو، نشــه یــې کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، اور يــې ســاف شــوی و، خــو لا هــم لــه پاســه يــې د ســګريټ پــه دړې مــوادو نــرې، نــرې لــوګی کولــو، زه يــې لمــړی ډېــر وتېوخــولم، خــو لحظــې وروســته مــې د ســتوني او ســږو عضــلات (غوښــې) شــل شــول، دټــوخې قابليــت يــې لــه لاســه ورکــړو، کــرار، کــرار مــې د زړه ضــربان هــم زيــات شــو، بلاخېــره داســې ګــرم شــوم، چــې پــه همــدې شــنه يــخ کــې مــې وجــود خولــه پرېښــوده، لــه ډېــرې ګرمــۍ مــې ســاه بندېــده، غوښــتل مــې لــه ډولــۍ راووځــم، نيشــه وم، جګېــدی نشــوم شــاته راولوېــدم، لکــه چــې پــه پښــه مــې اور وشــيندلو، معتــادان پــه پــوزو کــې وغونېــدل، پښــې مــې يــې دېخــوا راټېلــه کــړې، څــه مــې خپلــه ځــان راوښــويو لــه دوی نــه يــو متــر رادې خــوا شــوم، خــو شــيبې پــروت وم، نشــه مــې شــيبه پــه شــېبه زياتېده، نور په ځان نه يم پو، خدايزده بې هوشه شوی وم

کــه ويــده شــوی وم، نــه پــه شــپه خبــر شــوی يــم، نــه پــه يــخ، ان د ورځــې لــس بجــې وې، چــې ســترګې مــرې راوغړولــې، لا هــم بنــه نشــه وم، طبعيــت مــې داســې برابــر و، لکــه د ټــول جهــان پاچــا چــې يــم، زړه کــې مــې وېــل دا نشــې خــو ســم شــی دي، معتــادنو هســې لــه ځــانونو ملنګــان نــه دي پســې جــوړکړي، لنــډه دا چــې مــازيګر مــې نيشــه والوتلــه، ســم د لاســه يــوه بلــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــوم، بيــا مــې ځــان نيشــه کــړو، حتــا تــر دې چــې څلــور پنځــه ورځــې وروســته يــې هســې تــاثير نــه رابانــدې کولــو، مجبــور وم، چــې هــره شــپه دوه، درې ځلــه ځــان نشــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــړم، خلاصــه لــس ورځــې وروســته بــه تولــه شــپه پــه ډولــۍ کــې ناســت وم، چــې راوبــه وتلــم پنځــه دقيقــې وروســته بــه يــخ ونيــولم، واپــس بــه ډولــۍ تــه ورننــوتلم او کــه خــوب بــه راتللــو ډولــۍ کــې بــه هــم نــور نشــوی کېناســتی، بيــا مــې د ســيمټو د ګونيــو يــو تــرفڼ پيــداکړی و، د يــو بغلانــي ملګــري مــې ســپی و، همغــه بــه مــې راســره تــرې لانــدې ځملولــو، رښــتيا هــم ســپيان ډېــر ګــرم مزاجــه دي، چــې راســره پــټ بــه مــو کړلــو، بيــا بــه مــو يــخ نــه کېــدو، لــه تاســو دې پټــه نــه وي، د ســپي ســره د ځملاســتلو يــو جالبــه خــاطره بــه هــم درســره شــريکه کــړم، البتــه حيــا دې وي، د نــورو شــپو پــه شــان، يــوه شــپه بيــا هــم د بغلانــي ملګــري، مــومن د ســپي ســره تــر تــرفڼ لانــدې وبــده وم، خــړ غــټ کوتــه ســپی و، د شــپې مــې خــوب ليــدو، چــې د هــوا ســره پــه تخــت پــروت يــم، دخــوب نــازک ښــکلی لبــاس يــې پــه تــن و، ســپين ســپين اندامونــه يــې تــرې ښــکاريدل، پــه ځنــګ راواوښــته، پــه اننګــي يــې مچــو کــړم، ګورګــوتۍ، ګورګــوتۍ ځنــې يــې پــه مــخ راولوېــدې، بيــا مــې يــې پــه ســينه لاس راتــه کېښــودو، ښــکته د نامــه تــر غــوتۍ يــې، ځپــړ کــش راکــش کــړه، پــه دې ســره يــې زمــا احساســات هــم راوپــارول، ورو وريــه اړخ شــوم، لاس مــې پــرې وروا چولــو، ښــکته پورتــه مــې يــې پــه انــدامو کشــولو، نرمــه نرمــه مــې چــاپې کولــه، نوبــت ســيني تــه راورســېدو، تــی مــې يــې پــه منګــول کــې ونيولــو، چــې پچــک مــې کــړو، ســپي راغــپ وهــل، خولــه يــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راواچولــه، ســترګې مــې رانغــه کــړې، چــې ګــورم تــر مــایعو مــې نیــولی و، زر مــې لاس راکــش کــړو، ســپي ټــوف کــړل، همــدې ســره لــه تــرفېنه ووتلــو، زه څــو دقیقــې نــور هــم پــروت وم، پخــوانی ژونــد، مــور، خوینــدې، ورور، هــوا او راســره مینــه یــې یــاد تــه راغلــه، کــوم چــې نیمــه شــپه خــوب کــې بــه پــه اړخ راواوښــتله پــه مــخ، غــاړه بــه یــې کلــک، کلــک مچــو کــړم، واپــس بــه یــې ســر پــه بالښــت ورخطــا کــړو، پــه بــل اړخ بــه ویــده شــوه تــور څنګــې بــه یــې پــه مــخ او غــاړه ورخــورې شــوې، اوســني حالــ تــه مــې پــه کتــو، دې یــادونو ښــه ډېــر وژړولــم، خــو پــه هــر حالــ، نیشــه مــې الــوتلې وه، بــدن مــې مــړ، مــړ درد کولــو، پســې راجــګ شــوم، مــومن او ملګــرو یــې ډولــۍ جــوړه کــړې وه، زه هــم پکــې ورپــټ شــوم، لنــډه یــې دا چــې نیمــروز کــې پــه همــدې شــان څــه بانــدې یــوه نیمــه میاشــت وخــت رابانــدې تېــر شــو، پــه همــدې مــوده کــې مــې زښــته ډېــر وزن هــم لــه لاســه ورکــړی و، وچ اســکلیټ رانــه جــوړ شــو، خــو ښــه و، بلــه ورځ لــه ایــران نــه یــو لــوی ټېلــر مــوټر راغلــو کاشــیان او مزایــق پکــې بــار و، دلتــه یــې لــه هغــو مــوټر نــه راښــکته کــول، یــو بــل مــوټر کــې یــې بــارول، دا مــوټر کابــل تــه راتللــو، ډریــور یــې راتــه وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

– روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکی شو، راغبرګه يې کړه:

– سيټ کې سپرېږې درنه بادېږي، کني بولې مې!

بيا مې ورته کړل:

– باډی کې د کاشيان تر څنګ کېنم!

وېل يې:

– بيا نو سمه ده، راشه!

شـــروع مـــې ورســـره وکـــړه، شـــپږ نفـــره نـــور هـــم و، ان تـــر نيمـــې شـــې پـــرې اختـــه و، چې بار شو، د ډرېور سترګو ته مې سترګې نيولې وې، راته کړل يې:

– اوس ناوختـــه ده، ســـهار وختـــي چـــې لمـــونځ دې وکـــړو راځـــه حرکـــت کـــوو، زړه کـــې مـــې وېـــل چـــې لمـــونځ لـــه کومـــه شـــو، غـــرق شـــې دا يـــوه نيمـــه مياشـــت کېـــږي چـــې جنـــوب کـــړځم، مـــوږ ډوډی نشـــو پيـــداکولی د حمـــام پيســـې بـــه لـــه څـــه نشـــي؟ خـــو ده تـــه مـــې د بلـــې پـــه پـــار ســـر وخوځولـــو، ډرېـــور او کلينـــر يـــې هوټـــل تـــه ننوتـــل، زه پـــارک تـــه راغلـــم، پـــه دوه دريـــو ډوليـــو کـــې ورپـــټ شـــوم، امـــا دې وخـــت کـــې مـــې معتـــادي ببخـــي زياتـــه شـــوې وه، صـــرف پـــه ډولېـــو کـــې پټېـــدو مـــې خمـــار نشـــوی مـــاتولی، د بـــدن درد مـــې شـــيبه پـــه شـــيبه زياتېـــدو، مجبـــور شـــوم، د بابه مير خواته ورغلم، نموړي مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مـوټر مـې بـار کـړی، پيسـې يـې سـهار راکـوي، يـو ګـرام پـوډر اوس راکـړه، لـه درده مـړ شـوم، څنګـه مـې چـې پيسـې واخيسـتې درتـه راوړم يـې، بابـه ميـر مـازيګر د مـوټر بـارولو پـه وخـت وليـدم، بـې چـون او چـرا يـې جيـب تـه لاس کـړو، کاغـذ کـې پېچلـې يوګرامـه د پـوډرو پلتـه يـې راکـړه، تـرې راروان شـوم، مـومن يـې د سـپي سـره تـر ځـل لانـدې ويـده و، راويښ مـې کـړو، هـاخوا معـارف ناسـت و، ځـان يـې ګرولـو، خمـار پسـې اخيسـی و، بـدن يـې درد کولـو، هغـو تـه مـې هـم غـږ وکـړو، لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، معـارف ننګرهـاری و، اصـلاً دلتـه نـوي سـلنه پودريـان د نـورو ولايتونـو و، ټـول زمـا پـه شـان لـه ايـران نـه رامـرز شـوي و، د کرايـه او هوټـل کـې د شـپې پيسـې بـه يـې نـه لرلـې، بلخـوا نيمـروز کـې دوکانـدارانو، ډرېـورو او عـامو خلکـو هـم لـه ايرانـه پـه رامـرز شـويو مسـافرو هـېڅ تـرحم او انسـانيت يـې نـه ورسـره کولـو، نـه يـې د يـوې روپـۍ مرسـته ورسـره کولـه، ملامـت هـم نـه و، مسـافر زښـته ډېـر و، رسـيدګي يـې نشـوی پسـې کـولی، چـې يـوه تـه بـه يـې يـوه ډوډۍ وخيسـتله، سـلګونه نـور بـه تـرې تـاو شـول، سـړي بـه دوه سـاعته ځـان نشـوی تـرې ايسـتلی، بنـاءً هغـه مسـافر چـې لـه ايـران او يـا کورنـه د پيسـو ورلېږلـو څـوک يـې نـه لـرل، مجبـور و، پـه پـارک کـې شـپه وکـړي، درحـالې کـې چـې پـه پـارک کـې لـه نشـې کولـو پرتـه شـپه نـه تېرېـده، يـخ وژل، چـې نشـه بـه يـې وکـړه، دوې ورځـې پـس

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه داسـې معتـادان و، چـې پـه څلـورو بـه جګېـدل، د تـل لپـاره بـه د همـدې ځـای شـول، خـو پـه هـر صـورت، معـارف او مـومن مـې راډولـۍ کـړل، پـوډر مـو وڅکولـو ښـه مـو ځانونـه نشـه کـړل، دوی همغلتـه واړول، کـه څـه هـم سـاعت نـه و، پوهېـدم نـه چـې څـه وخـت دی؟ خـو زه مـوټر تـه راغلـم، بـاډۍ تـه وروخـتلم وړانـدې کـونج کـې د کاشـیانو پـه سـر کېناسـتم، یوخـوا ډېـر سـخت نشـه وم، بلخـوا بـې خوبـه وم، سـم دلاسـه وېـده شـوی وم، یـو وخـت چـې راویښ شـوم، نیمـه ورځ وه، مـوټر روان و، ډېـر راغلـي و، د ډرېـور نېمـروز کـې نـه و راتـه پـام شـوی، پـه لارو یـې چېرتـه لیـدلی وم، خـو غـږ یـې نـه و رابانـدې کـړی، ویـده یـې پرېښـی وم، زابـل کـې یـې مـوټر ودرولـو، راوکتـل چـې ناسـت یـې ولیـدم غـږ یې وکړو: څه حال دې دی پیره! ژوندی یې؟

– هو، ښه یم!

– وږی نه یې!؟

وږی وم، خـو ده تـه مـې غـږ ونکـړو؛ پـوه شـو چـې وږی دی، نـور رانـه لاړو د کلینـر سـره یـې هوټـل تـه ننوتلـو، څـو لحظـې وروسـته د مـوټر لـه څنـګ نـه د هوټـل شـاګرد یـوه ډوډۍ، یـو دیپپسـي بوتـل او پـه پلاسـتکي یـک بـار مصـرف کاسـو کـې یـو خـوراک ښـه غـوړ پلـو راتـه ونیولـو، د پسـه غوښـه یـې پـه سـر ایښـې وه، دا چـې یـو خـوا وږی وم، بلخـوا مـې لـه ډېـره وختـه غـوړ او پاخـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوي خـــوا ړه، (کتـــغ) پـــه ســـترګو نـــه و ليـــدلی، ډېـــر ښـــه خونـــد يـــې وکـــړو، ډربـــور تـــه مـــې زښـــته ډېـــرې دعاګـــانې وکـــړې، خـــو لـــه بدمرغـــه ماتـــه الله ج داســـې پـــه قهـــر و، چـــې چاتـــه بـــه مـــې دعـــا وکـــړه، پـــه ښـــېرو بـــه واوښـــته، غزنـــي کـــې يـــې يـــو ســـراچه مـــوټر ووهلـــو، اتـــه لـــس زره (۱۸) افغـــانۍ تـــاوان يـــې تـــرې واخيســـتلو؛ خـــو پـــه هـــر صـــورت د شـــپې نـــه بجـــې وې، کابـــل تـــه راورســـېدو، دوی د ســـېلو پـــه طـــرف تلـــل، زه د کوټســـنګي چکپاينـــټ کـــې تـــرې ښـــکته شـــوم، ان مـــازيګر مـــې نيشـــه الـــوتلې وه، پـــه بـــدن مـــې درد و، دلتـــه نـــو ښـــه ســـم ټـــوک، ټـــوک وم، لـــه هـــر څـــه ســـره کېـــږي، لـــه درد ســـره نـــه کېـــږي، همـــدا و، چـــې پرتـــه لـــه هـــاخوا، دېخـــوا کتلـــو مـــې مســـتقيماً پـــه پـــولې ســـوخته ورمنـــډه کـــړل، کـــوم چـــې د کابـــل ښـــار دمعتـــادانو تـــر ټولـــو لـــوی مرکـــز و، تـــر پلـــه لانـــدې ورښـــکته شـــوم، د ښـــځو او ماشـــومانو پـــه شـــمول ســـلګونه متعـــادان تـــرې لانـــدې اوســـېدل، چـــا نشـــې کـــولې، څـــوک کثافـــاتو، مـــردارو اوبـــو کـــې پراتـــه و، چـــا اســـتفراق کـــول، څـــو کســـان مـــې مـــړه پکـــې وليـــدل، د چـــا اوس ځانکـــدن و، بېخـــي يـــو عجيـــب او غريـــب وضـــعيت يـــې و او دلتـــه داســـې هـــم نـــه و، چـــې د هـــر چـــا پـــه ډولـــۍ کـــې ورپـــټ شـــې څـــه دې درتـــه ونـــه وايـــي، بلکـــې دلتـــه د هـــر چـــا ګـــروه معالومـــه وه، لـــه دې کبلـــه مـــا هـــم د يـــوې اتـــه کســـيزه ډلـــې ســـره تابعيـــت وکـــړو، ډلمشـــر خپـــل شـــرطونه راتـــه وړانـــدې کـــړل، اساســـي شـــرط يـــې دا و: چـــې لـــه هـــره طريقـــه وي، د ورځـــې بـــه ســـل روپـــۍ ماتـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روړې، غـــلا کـــوې، ســـوال کـــوې، پلاســـتیکونه ټولـــوې، ټکســـي والـــو تـــه ســـواري پیـــدا کـــوې، حیـــا دې وي پســـې زیاتـــه یـــې کـــړه: کونـــه ورکـــوې، کـــه مردګــاوي کــوې مقصــد هــر ماښــام زه ســل ســل روپــۍ درنــه غــواړم؛ دا چــې زه ســخت خمــار وم، وجــود مــې داســې درد کولــو، لکــه ټــول هــډوکي مــې چــې مــات وي، زر زر مــې د موفقیــت پــه پــار ســر ورتــه ښــورولو، همــدا و چــې پــه ډولــۍ کــې د ورننوتلــو اجــازه یــې راکــړه، د یــوګرام خلورمــه برخــه پــوډر یــې هــم راکــړو، دا مــې د دړې لــه پاســه پــه اور کېښــودو، ښــه پــه خونــد مــې وڅکولــو، ســهار مــو بیــا اور بــل کــړو، ډولــۍ مــو پــرې جــوړه کــړه، تــر نشــې وروســته، د ســلو روپیــو پــه پیــداکولو پســې لــه پلنــه راوختلــو، د ګــروپ نــور ملګــري مــې یوخــوا او بلــه خــوا ولاړل، زه حیــران وم، چــې چېرتــه لاړ شــم، څــه وکــړم؟ کــه څــه هــم خپــل کلــی کــور، مــور او خوینــدې مــې هــم ډېــر یادېــدل، خــو هلتــه هــم نشــوی تللــی، چــون یــو خــوا مــې کرایــه نــه لرلــه، لــه کمپنــۍ نــه زمــوږ تــر کلــي دوه ســوه افغــانۍ کرایــه وه، بــل دا چــې مــا بایــد بېګــاه تــه هــرو مــرو دلتــه ځــان رارســولی وی، نیشــه مــې کــړې وی، کلــي کــې بــه مــې نشــې مــواد لــه کومــه کــړي و؟ د درده بــه پــه یــوه چیغــه وم، هــر چیرتــه چــې لوېــدلی وی، همغلتــه بــه پــروت وم، همــدې فکــرو کــې غــرق وم، چــې یــو ســپین ږیــری پــه مــلا قــات پــوډري راغلــو د پښــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــره مـــــې کاغـــــذ او پلاســـــتیکونه و، زر زر یـــــې راټـــــول کـــــړل، پـــــه خیـــــرن پلاستیکي بوج کې یې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

- پــه دې کــار کــې څــه شــی جــوړېږي، کنــه؟ زه نــوی راغلــی یــم، مشــر مــو د ورځې سل روپۍ راباندې ایښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل یې:

- مــورې هــم ســل، ســل روپــۍ اچــوو، زه لــه ډېــره وخــت همــدا کــار کــوم، تــر ماښــینه یــې چــې ټــول کــړم، ســل، یوســلو لــس، یوســلو شــل روپــۍ کېــږي، پــه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بیا خو ښه دی، یوه خالي ګونۍ به ماته پیدانکړې؟ زه یې هم ټولوم!

بیــا یــې لــه موســکا ســره زېــړې داړې پــه تــور وچ مــخ کــې راښــکاره شــوې، وېــل یې:

- ډېرې دې راځه!

پســې شــوم ان د دهبوریــو کوڅــو تــه یــې راوســتلم، پــه اشــغالدانیو کــې یــې راتــه کتلــه، پــه یــو دو کــې یــې پیــدانکړه، دریمــې تــه یــې چــې ســر وروځــړو، پیــدا یــې کړلــه، لــه پاســه چــا پخــې وریځــې پــرې وراچــولې وې، لــه ګــونۍ نــه وریځــو تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــر خوشــحاله شــو، د کثافــت دانــۍ مــنځ تــه ورښــکته شــو، وریځــې یــې پــه ګــونۍ کــې راونغــاړلې، ماتــه یــې راکــړې، دی لــه اخیــره پســې راوختلــو، هــاخوا ورتــه کیناســتو وریځــې، مــو وخــوړلې، د ګــونۍ خولــه تړلــې وه، د یــوې کیلــو پــه انــدازه څــه شــی پکــې و، چــې راخلاصــه مــو کــړه، مــړ پشــنګوری چــا کثافــت دانــۍ تــه پکــې راوړی و، پشــنګوری مــو واپــس کثافــاتو کــې وروارتیړلــو، ګــونۍ مــا راســره واخیســتله، پــه پلاســتیک ټولولــو مــې شــروع وکــړه، دی بــه پــه یــوه کوڅــه تللــو، زه پــه بلــه، اخیــر کــې بــه ســره یــو ځــای کېــدلو، تنهــا پلاســتیکونه مــو هــم نــه ټولــو، کاغذونــه، دپیپســي بوتــل، پلاســتیکي بــوټ، وچــه ډوډۍ هــر څــه بــه مــو ګــونۍ کــې تختــه کــول، لنــډه دا چــې مــازیګر مــو کوهنــه فروشــیو تــه وروړل، دده یوســلو لــس روپــۍ شــوې، زمــا لــږ کــم و، نــوي ۹۰ روپــۍ یــې راکــړې، لــس روپــۍ بیــا ده قــرض راکــړې، خلاصــه یــوه میاشــت مــې دا کــار وکــړو، نــور تــرې تنــګ شــوم، کوڅــو کــې بــه ماشــومانو پــه تیــږو ویشــتلو، ســپیانو بــه نــه پرېښــودلو، غــپ او غــوپ بــه یــې ایښــی و، منــډې بــه یــې راپســې وهلــې، دوکانــدارانو بــه هــم ښــکنځل راتــه کــول، شــړلو یــې، وېرېــدل، ترڅــو څــه شــی تــرې پــټ نکــړو، لــه دې کــار وروســته مــې څــه وخــت د کوټســنګي تــر پلــه لانــدې د کمپنــۍ او نقــاش مــوټرو تــه چیغــې وهلــې ســوارۍ مــې ورتــه پیــداکولې، مقابــل کــې بــه یــې ډرېــورو پنځــه، پنځــه روپــۍ راکــولې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څــه وخــت تــر تېرېــدو پــس مــې دا کــار هــم پرېښــودو، يــو خــوا ډېــر ســتړی و، بلخــوا ډيــری متعــادانو دا کــار کولــو، تــر مــوټرو نــه مــوږ زيــات و، ســل روپــۍ د زړه پــه وينــو پکــې پيدا کېــدې، تــر نيمــې شــپې بــه پــرې اختــه و، ددې کــار تــر پرېښــودو، وروســته مــې وچــو غلــو تــه مخــه کــړه، هرڅــه بــه چــې برابــر شــول پورتــه کــول مــې، نــه د کراچــۍ والــه مالونــه رانــه پــه امــن کــې و، نــه د دوکانــدارانو، د کومــو کورونــه دروازې بــه چــې خلاصــې وې، کــه څــوک بــه نــه و، حــاوېلۍ کــې بــه مــې يــې چــې پــه هــر څــه ســترګې ولګېــدې تــرې رايســتل مــې، د موقــع پــه برابرېــدو ســره مــې، پــه کيڅــه بــورۍ هــم هيلــه نــه کولــه، حتــا کومــه ورځ بــه چــې نــور کــار ونشــو، مــازيګر، ماښــام د لمانځــه پــه محــال بــه مســجدونو تــه تللــم تــر خپلــه وســه، يــو يــا دوه جــوړه نــوي بــوټ بــه مــې رابغــل تــه کــړل، د مشــر ســل روپــۍ بــه مــې پــرې جــوړولې، ان تــر دې چــې نــن ســتا ســره بندي يم، باقي والله علم.

درنــو لوســتونکو! دکيســې محتــوا همــدومره وه، څــه مــو چــې ولوســتل، د نمــوړې کيســې راوي، کمــال نــامی معتــاد مــې څــه وخــت لــه مخــه، دوکــان کــې پــه غــلا ګيــر کــړو، د جــزا پــه پــار مــې ديــو ســاعت لپــاره ګــدام کــې بنــدي کــړی و، همــدې لــړ کــې مــې يــې مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو، لامــل او ســبب تــرې وپوښــتلو، کــه څــه هــم ډېــر کلــک متعــاد و، ظــاهري څېــره يــې پــوره تخريــب

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوې وه، وچ کلـــک دوه هـــډوکي پـــاتې و، خـــو روانـــي حالـــل او درونـــي ځيرکتيـــا يـــې لا هـــم پـــه خپـــل ځـــای و، مخـــدره مـــوادو تـــه د مخـــه کولـــو، پـــه ځـــواب کـــې مـــې يـــې پـــه خـــورا روانـــه او فصـــيحه ژبـــه پـــورتنۍ کيســـه راتـــه وکـــړه، لـــه دې وروســـته بـــه مـــې هـــم ببـــر ســـر، تـــور مـــخ، لاس او پښـــې، د عمرونـــو خيرنـــې جـــامې پـــه تـــن، کلـــه ناکلـــه کوټســـنګي کـــې ليـــدلو، ماتـــه بـــه يـــې هغـــه کيســـه رايـــاد شـــوه، حتـــا تـــر دې چـــې نـــن ســـهار لـــه کـــوره دوکـــان تـــه راروان وم، د پنځمـــې حـــوزې تـــر مـــخ پـــه يـــوه ډېـــره چټلـــه او لـــه مـــرادارو ابـــو ډکـــه جويچـــه (لښـــتي) کـــې مـــړ و، خـــدايي چـــې شـــي زړه مـــې پـــرې بدشـــو، بيـــا يـــې هـــم راتـــه کـــړې، کيســـه يـــاد تـــه راغلـــه، دوکـــان تـــه د رارســـېدلو ســـره ســـم مـــې قلـــم او کتابچـــه پـــرې راواخيســـتل، د نـــو ځوانـــانو د عبـــرت پـــه پـــار مـــې ټکـــي پـــه ټکـــي وليکلـــه، هيلـــه ده پـــه لوســـتلو مـــو ارزښدلې وي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ څنگه دې وجدان مني؟ }

يـــو ناڅاپـــه د کلـــي لـــه پاســـه د څـــو نوعـــه امريکـــايي الوتکـــو خطرنـــاک غورمبهـــار فضـــاء اشـــغال کـــړه، کـــه څـــه هـــم شـــپه وه، خـــو ډېـــر وخـــت لا نـــه و، وتلـــی شـــاوخوا لـــس بجـــې وې، د څـــو شـــيبو پـــه تېـــردو ســـره دوې لـــوې دوه څرخـــه الـــوتکې، کـــوم چـــې هـــرې يـــوې بـــه يـــې لســـگونه پوځيـــان لېـــږدول، د کلـــي کـــوز او بـــر کېناســـتې جنگيـــالي يـــې ښـــکته کـــړل، جيـــټ (B-52) چـــې ډېـــر ســـخت بمبـــار بـــه يـــې کولـــو او يـــو څرخـــه کوچنيـــو نښـــان ويشـــتونکو الوتکـــو لـــه پاســـه نظـــارت تـــرې کولـــو، خلاصـــه د پوځيـــانو د ښـــکته کولـــو ســـره ســـم، د وســـلو ټـــک او ټـــوک شـــروع شـــو، بلاخيـــره ډېـــر شـــديد جنـــگ ونښـــلېدو، د ســـپکو او درنـــو وســـلو ډزو کلـــی د زلزلـــې پـــه شـــان لړزولـــو، عـــين حـــال کـــې د ښـــځو او ماشـــومانو چيغـــې هـــم ورســـره گـــډې وې، اصـــلاً چاپـــه پـــه مســـجد وه، چـــون ماښـــام د لمانځـــه پـــه محـــال څـــو تنـــه طالبـــان راغلـــل، لا هـــم مســـجد کـــې و، امريکـــايي ځواکونـــو راپـــور تـــر لاســـه کـــړی و، همغـــه و چـــې چاپـــه يـــې پـــرې ووهلـــه، ټـــولې لارې يـــې پـــرې بنـــدې کـــړې، محاصـــره يـــې کـــړل، خـــو دوی هـــم پـــه ارامـــه تســـليم نشـــول، ســـنگر يـــې ورســـره ونيولـــو، ډېـــر کلـــک ورســـره وجســـپېدل، لنـــډه دا چـــې د نـــيم ســـاعت پـــه تېرېـــدو ســـره، د ځلـــورو طالبـــانو پـــه شـــهادت او يـــو امريکـــايي پـــوځي پـــه مردارېـــدو او دوه نـــورو پـــه زخميکېـــدو ســـره جگـــړه پـــای تـــه ورســـېده، امريکـــايي پوځيـــان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصــفیه پــه پــار مســـجد تــه ننوتلـــل، بدبختانــه دمســـجد پــه وړانــدې کـــونج د ملاامـــام پــه کـــوچني اتـــاق کـــې یـــې مالـــک بیچـــاره ژونـــدی ونیولـــو، نمـــوړی د مســـجد د خـــادم ســـبحان کاکـــا زوی و، دا چـــې پـــلار یـــې یـــو خـــوا ضـــعیفه او بلخـــوا نـــاروغ و، د خپـــل پـــلار ســـره د مرســـتې پـــه پـــار ډیـــری کارونـــه لکـــه مســـجد جـــرو کـــول، د ابـــو آبدانونـــه ډکـــول، هـــر مـــازیګر د کلـــي لـــه کورونـــو نـــه د مســـافرو لپـــاره ډوډۍ راټولـــول بـــه مالـــک ورتـــه کـــول، همدارنګـــه نمـــوړی بـــه مکلـــف و، چـــې د لماخوســـتنه هـــم تـــر ډیـــره پـــه مســـجد کـــې پـــاتې شـــي، ځـــو ټـــول خلـــک ووځـــي، لـــه اخیـــره ور پســـې راقلـــف کـــړي، طالبـــان بـــه هـــم پـــه یـــوه ځـــای نـــه پـــاتې کیـــدل، چـــې ډوډۍ بـــه یـــې یـــو ځـــای وخوړلـــه د شـــپې لپـــاره بـــه بـــل ځـــای تلـــل، امـــا لـــه بـــده مرغـــه ترڅـــو دوی ځـــای بـــدلولو، چاپـــه پـــرې ولوېـــده، همـــدا و چـــې مالـــک هـــم ګیـــر پکـــې راغلـــو، تـــوره خـــولۍ یـــې پـــه ســـر ورکـــش کـــړه، طیـــارې تـــه یـــې پورتـــه کـــړو، لـــه ځـــان ســـره یـــې یـــوړو، هغـــه هـــم پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې، دری ورځـــې وروســـته د راتلـــونکې جمعـــې پـــه ورځ یـــې واده و، واده هـــم داســـې د آرمـــانونو ډک واده، چـــې کالونـــه کالونـــه یـــې د خپلـــې معشـــوقې (ډیـــوې) کـــورنۍ تـــه د ســـوال لمـــن غـــوړولې وه، ان تـــر دې چـــې کلـــه بـــه یـــې د مســـجد ملاامـــام تـــه اوزر زارۍ کـــولې، کلـــه بـــه یـــې د کلـــي د مخـــورو او لحـــاظمنو ســـپینږیرو لاســـونه ښـــکلول، ورواســـطه کـــول بـــه یـــې، ولـــې دا چـــې د ډیـــوې پـــلار یـــو پیژنـــدل شـــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضـي او پيسـه داره شـخص و ، لويـه کـورنۍ يـې لرلـه، بـرعکس مالـک د يـو غريـب سـړي يـا د مسـجد د خـادم زوی و ، چـې ده خپلـه هـم د نـورو کـارونو او مزدوريـو سـربېره تـر ډېـره د پـلار سـره د خـادمۍ پـه چـارو کـې همکـاري کولـه، پـه ډېـوه بانـدې عاشـقۍ يـې هـم د مسـافرو لپـاره هـر مـازيګر د کلـي لـه کورونـو د ډوډۍ راټولـو نـه منشـاء اخيسـتې وه، لـه دې کبلـه د ډېـوې کـورنۍ پـه هـېڅ صـورت مالـک خپـل سـيال نـه ګڼلـو ، کنـه کـه څـه هـم لـه غربـت هـاخوا نـور ملـک کـې هـېڅ کمـی نـه و، ډېـر يـو شـرف او سـنګين هلـک و ، ښـکلې ځـواني يـې لرلـه، تـر دولسـم صـنف پـورې يـې زدکـړې هـم کـړې وې، خـو سـره ددې چـې پـه ډېـوه پـورې يـې ډېـر سـخت زړه ګنـډلی و ، پـه هـېڅ نوعـه نـه تـرې صـبرېدو ، بـل مقابـل د ډېـوې کـورنۍ يـې هـم پـه وړانـدې ډېـره جـدي وه، نـه يـې د ملاامـام مـخ منلـو ، نـه د مشـرانو او نـه هـم د سـپينږيرو ټـول يـې لـه يـوې مخـې راځوابـول، څـه سـر مـو خـوږوم، لنـډه دا چـې، بلاخيـره پسـې لـه وختونـو ، وخـت راغلـو ، هـره دعـا يـا صـدقه يـې چـې قبولـه شـوه، عـلاوه ددې چـې عاشـقي يـې يـو طرفـه وه، يـوازې مالـک زړه پـرې بـايلی و ، پـه ډېـوه کـې تـر اخيـره چـا داسـې څـه علايـم او حرکـات ونـه ليـدل چـې ګويـا دا دې هـم پـه مالـک مئينـه وي، امـا دا چـې مالـک زښـته ډېـر وخـت او زښـته ډېـر عـذر او زارۍ وکـړې، خـدايزده زړه يـې پـرې وسـو؟ لـه کبـر نـه ووېرېـده؟ کـه بـه بلـه کومـه خبـره وه، خـو هـر څـه چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، د ټــولې کــورنۍ خــلاف يــې د مالــک وړانــديز تــه لبيــک ووېلــو، د خپلــې کــوزدې ګــل يــې ورتــه واســتولو، لــه يــادولو دې پــاتې نــه وي، د خــوب د ليــدو پــه شــان، کلــه چــې د ډېــوې لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ پــه ورتــه رااســتول شــوي ګــــل د مالـــــک ســـــترګې ولګېـــــدې، د معـــــامول خـــــلاف غجيـــــب او غريـــــب احساســـات يـــې لـــه ځانـــه وښـــودل، پـــه ځـــاى ددې چـــې وخانـــدي خوشـــحالي وکـــړي، ډکـــه کوڅـــه کـــې يـــې پـــه چيغـــو چيغـــو وژل ان تـــر دې چـــې بـــې حالـــه شـــو، ضـعف يـې وکـړو، رنـګ يـې لکـه د مـړي تـک زېـړ شـوه، خـو پـه هـر راز، خلاصـه لا هـــم ســـره ددې چـــې مالـــک تـــه د کـــوزدې د ګـــل پـــه اســـتولو، ډېـــوې د خپلـــې کـــورنۍ د فـــرد، فـــرد مخالفـــت پـــه ســـر اخيســـتى و، فاصـــيله يـــې تـــرې نيـــولې وه، د هـــر يـــوه پېغـــور، پټکـــې، پـــټ او ښـــکاره خبـــرې يـــې پـــه ځـــان تېرولـــې، خـــو بيـــا هـــم ددې ټولـــو ســـتونزو ســـره ســـره، د مالـــک د بـــې وســـۍ لـــه وجـــه درى کالـــه د پـلار پـه کـور نـامزاد کېناسـته، پـس لـه دريـو کـالونو مالـک او کـورنۍ يـې ايلـه د واده کولــو تيــارى ونيولــو، کــه څــه هــم وېــل کېــدل چــې دا هــم ډېــوې خپلــې ګـــانې ورکـــړې وې، همغـــه يـــې پلـــورلې وې، واده تـــه يـــې تيـــارى پـــرې ونيولـــو، خـــو هـــر څـــه چـــې و. امـــا بدبختانـــه دا ارمـــان يـــې يـــو ځـــل بيـــا پـــه زړه داغ پـــاتې شــــو، مالــــک امريکــــايي ځواکونــــو لــــه ځانــــه ســــره بوتلــــو، د واده لپــــاره ټولــــه تيـــاري او ترتيبـــات يـــې پـــه ځـــاى پـــاتې شـــول، پـــه دې ســـره د کـــورنۍ ســـربېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــې، مالــک د خپــل شــرافت او انســانيت لــه مخــې د واړه کليوالــو پــه زړونــو کــې خــاص ځــای درلــود ، همــدا و چــې درد يــې پــه ټــول کلــي د مــاتم سـيوری خـور کــړو ، زمــا خــو نــو بيــا ببخــي د بــدو ورځــو ، راز او نيــاز يــوازنی ملګــری و ، لــه حـده زيـات پـرې خفـه شـوم، يعنـي کـه ووايـم، چـې د عمـر پـه اوږدو کـې مـې تـر ټولــو لويــه غميــزه وه، ممکــن دروغ مــې نــه وي ويلــي، خــو افســوز نــور مــې هــيڅ مرســته وس کــې نــه و ورســره، يــوازې هغــه کارونــه چــې مالــک بــه يــې د پــلار ســره د مرســتې او همکــارۍ پــه پــار مــخ تــه وړل، هغــه کــه د خــادمۍ و، يــا تــر کــور بهــر نــور کارونــه و، لــه ده ورورســته، ان لــه همــدې اولــې ورځــې نــه مــې پــه ټــول اخــلاص وږه ورکــړه. لنــډه دا چــې د مالــک د کــورنۍ، دوســتانو او کليوالــو د ټولــو هڅــو ســره ســره بيــا هــم نهــه (۹) مياشــتې يــې نــه د مــړي حالــ معلــوم شــو، نــه د ژونــدي، چــا بــه ويــل لــه طيــارې يــې راغوځــولی، ذره، ذره شـوی مـړ دي، چـا بـه ويـل ګونتنـامو تـه يـې وړی، کـوم چـې پـه کوبيـا هيـواد کـې د نـاټو ځواکونـو تـر ټولـو لـوی او وحشـتناک زنـدان و، چـا بـه بګـرام او لـوګر يــادول، چــون لــوګر کــې د امريکايــانو ډېــره لويــه قرارګــاه و، زمــوږ د ولايــت پــه شــمول يــو شــمېر نــورو نــژدې ولايــاتونو کــې شــپنۍ چــاپې اکثريــت لــه لــوګر نــه وهــل کيــدې، کــوم کســان بــه يــې چــې ژونــدي ونيــول، هغــه يــې هــم لمــړی لــوګر تــه وړل، وروســته بــه يــې يــا وژل او يــا بــه يــې هــم نــورو زنــدانونو تــه اســتول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخیــره پــس لــه نهــه میاشــتو مــازیګر و، بــاغ کــې مــې ریشــکه ریبلــه، مبایــل تــه مــې لــه یــوې ناشــناخته شــمارې نــه زنــګ راغلــو، د اوکــې ســره ســم مــې غــږ پــرې وکړو:

- بلې سلام علیکوم!

- وعلیکوم سلام لونګ جانه! جوړ یې، پخیر یې...؟

ســر لــه لمــړۍ کلیمــې مــې یــې غــږ وپېژنــدو، لــه خوشــحالۍ مــې تــر ټــول وجــود فــوراً یــو قســم ســور تــاو پورتــه شــو، ان لاس او پښــو مــې لــړزه پیــدا کړه، پــه خوښۍ سره مې ورغبرګه کړه:

- مالک جانه! ته یې، که خوب وینم؟

دی هم موسکی شو کړل یې:

- هــو لونــګ جانــه! مالــک یــم څنګــه یــې؟ ښــه یــې؟ کــور مــو خیــرت دی؟ زمــا د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شــکر الحمــد الله چــې غــږ مــې دې واوریــدو، هــو! فضــل د الله ج دی، مــوږ هــم ښــه یــو، ســتا لالــک، مورجانــه او خــورکۍ دې هــم جــوړ او روغ دي، دا وایــه چې ته څنګه یې؟ له کوم ځای نه دې زنګ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الحمــدالله چــې ښــه یاســت، زه هــم د الله ج کــرم دی ښــه یــم، لــه کابــل نــه مــې زنــګ کــړی، د بــاګرام زنــدان کــې وم، دری ورځــې لــه مخــه مــازیګر محالــل، د ځــو نــورو زنــداني ملګــرو ســره آزاد شــوم، همغــه ماښــام کابــل تــه راغلــو، خپــل مبایــل نــه لــرم، اوس مــې هــم لــه فیســو نــه زنــګ کــړی او لمړنــی کــس تــه یــې چــې تمــاس مــې درســره ونیولــو، خــو فعــلاً دې هــم خبــره صــرف ستاســره وي، چــون مــا د نیمــروز د مــوټرو ټیکــټ کــړی، ببګــا تــه پخیــر حرکــت کــوم، کــه الله ج راســره وکړل، غواړم همداسې اورپا ته ولاړ شم....

دهلــک خبــرو دوم لرلــو، ولــې دا وروســتۍ جملــه مــې یــې ونشــوی زغملــی، ځای په ځای مې قید کړو ورغبرګه مې کړه:

- پــه تــا ځــه شــوي؟ و ظالمــه! مــور او پــلار دې درپســې ړانــده شــول، دا نهــه میاشــتې دې نــه د مــړي درک پــه لاس ورتلــو نــه د ژونــدي، اورپــا خــو تښــتي نــه، بلخــوا هغــه کوژدنــه ډېــوه دې چــې کالونــه کالونــه یــې دې کــورنۍ تــه اوز او زارۍ وکــړې، د لــوی او کوچــوني زنــه یــې دې ونیولــه، لاســونه دې ورتــه مچــو کــړل، ولــې بیــا هــم نــه یــوازې دا چــې ســیال یــې ونــه ګڼلــې، بلکــې ســتا ســره د خپلــې لــور کــوژده کــول یــې د ځــان ســپکاوی ګڼلــو، مګــر دې خپلــه زړه دربانــدې وســو، ســتا لیــاره یــې د ټــول کــور مخالفــت پــه غــاړه واخیســتو، د خپلــې نــامزادۍ ګــل یــې درتــه واســتولو، ایــا نــن ســتا ځنګــه وجــدان منــي، چــې دومــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــې غیرتــي ورســره وکــړې؟ د کــالونو لپــار یــې یــو ځــل بیــا د خپلــې هغــه کــورنۍ خبــرو او تهدیدونــه تــه پــه خولــه ورکــړې، کــوم چــې د فــرد ، فــرد غــړي لــه خــوا یــې ســتا پــه خــاطر رتــل شــوې، تــر خپلــه وســه، وســه قصــد ورســره کــوي؟ پــام هــېڅ کلــه دومــره لویــه بــې عقلــي ونکــړې، هــرو مــرو دې یــو ځــل کــور تــه راشــه، مــور او پــلار دې غبــږ کــې ونیســه، پــه تاپســې د فرهــار زړه پټــۍ یــې شــه، همدارنګــه د واده لپــاره دې چــې کومــه تیــاري نیــولې وه، هــر څــه پــه خپــل ځــای دي، حتــا یــو د ګــوګردو قــوطی هــم نــه دی ضــایعه شــوی، واده دې وکــړه یــوه میاشــت تېــره کــړه، بیــا دې ټــولې لارې پــه مــخ خلاصــې دي، خــدای ج دې وکــړي چــې آســمان ته وخېژې.

پــه دې ســره د هلــک غــږ خــورا مایوســانه، حتــا ژړا تــه نــژدې رنــګ خپــل کــړو، راغبرګه یې کړه:

- تــه رښــتیا وایــې لونــګ جانــه! مــنم دا یــوه ډېــره ظالمانــه پرېکــړه ده، خــو پــه عــین حــال کــې زمــا لــه خــورا ســخت مظلومیــت او مجبوریــت نــه هــم ډکــه ده، چــون زنــدان کــې لــه ماســره ډېــر لــوی ظلــم شــوی، بــې لــه شــکه کــه پــه دې حــال کــور تــه درغلــم پــه ځــای ددې چــې مــور، پــلار او دوســتانوته مــې خوشــحالي ورکــړم، بــرخلاف لا بــه یــې درد زیــات کــړم، همدارنګــه ډېــوې تــه هــم عــلاوه ددې چــې نــوره بــه یــې هــم د خپلــې کــورنۍ ســخو او پېغورنــو تــه پــه خولــه ورکــړم، ښــکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چـې مسـتقماً بـه هـم ډېـر لـوی عصـبي شـوک پـرې وارد کـړم، څنګـه چـې کـه څـه هـم کفـار پـه ظـاهره د انسـانیت او بشردوسـتۍ نـارې وهـي، خـو واقعـت کـې دوی د انسـانیت، بشـریت تـر ټولـو سـتر دښـمنان و، فـرض کـړه، کـه یـو ځنګـل کـې تـر ټولـو خطرنـاک او وحشـتناکو ځنـاورو تـه پـه ګیـر ورشـې ټـول ظلـم زیـاتی بـه یـې همـدومره وي، چـې وبـه دې وژنـي، غوښـې بـه دې وخـوري، مګـر دې کفـارو کاشـکې یـوازې یـو انسـان وژلـی او غوښـې یـې خـوړلی پـه همـدې یـې بسـنه کـولی، امـا دوی چـې کلـه یـو انسـان د زنـدان د تـورو تنبـو شـاته لـه نـورو انسـانانو راجـلا کـړي، د خـورا سـختو وهلـو، شـکنجو، برقونـو ورکولـو سـربېره، هـېڅ نوعـه انسـاني کرامـاتو تـه یـې درنـاوی نـه لـري، پـه سـپیانو یـې دارې، جسـي تېـري پـرې کـوي، پـه خولـه کـې یـې بـولې ورتـه کـولې، اسـتغفرالله پـه قرانکـریم یـې لـه پاسـه خېـژول، محمـد ص او الله ج تـه یـې ښـکنځل او سـپکې سـپورې پـرې کـولې، حتـا د نسـل وژنـې پـه پـار هغـه نوځوانـان چـې سـن بـه یـې لـه پنځلسـو کـالو لـوړ لـه دېرشـو کـم و، خسـایان کـول یـې، یعنـي د تـل لپـاره یـې مـردي لـه منځـه پـرې وړلـه، هسـې یـې هـم وضـعیت ښـه نـه و، خـو دلتـه سـم پـه ژړا شـو، پسـې زیاتـه یـې کـړه: بدبختانـه دا ظلـم یـې له ما سره هم کړی!

په دې سره یې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففففففــف دا څــه د ځنـــاور اولاد دی، تـــا خـــو هـــېڅ ګنـــاه نـــه لرلـــه، اخیـــر ولې؟

اصــــلاً دا د دوی ظــــاهري شــــعارونه او زمــــوږ د ســــاده، خوشــــباوره ولــــس او خلکــو پــه سـترګو کــې خــاورې اچــول دي، کنــه تــر کومــه ځایــه چــې مــا ولیــدل، د پــردې تــر شــاه، طالــب، عســکر، ملکــي، ګنهګــار، بــې ګنــاه هــېڅ تــوپیر نــه ورتــه لرلــو، نــه هــم دا پوښــتنه وه، دوی خــاص او خــاص پــه نــام د افغــان او مســلمان دوښــمن و، څــو یــې چــې وس کېــدلو د هــېڅ نوعــه ظلــم زیــاتي هیلــه یــې نــه پــرې کولــه، پــه ټــول کــې هغــه د کفــر او اســلام تــرمنځ د تــاریخي دښــمنۍ عقــده یــې پرې سړوله.

خــو پــه هــر راز، تمــاس مــو ټنــګ ټنــګ کــوي، چــې قطعــه نشــي، مقصــد لــه ماســره یــې چــې کــوم وحشــت کــړی، پوښــتنه مــې وکــړه، ډاکتــران وایــي: ددې ســتونزې عــلاج یــوازې پــه اورپــایي ځینــو هېوادونــو کــې ممکــن دی، لــه دې کبلــه پــرون د یــوه قاچــاقبر ســره هــم وغبــږدم، دســت خــط مــې ورتــه وکــړو، کــه څــه هــم نســبت نــورو قاچــاقبرو تــه پیســې زیــاتې اخلــي، خــو دا پــه دې ښــه دی، چــې دلتــه یــا پــه لارو پیســې نــه اخلــي، هلتــه هــم خپلــه شــرکت لــري، کلــه چــې مســافر ورســوي، همغــه خپــل شــرکت کــې یــې ورســره پــه کــار کــوي، میاشــتانه یــې لــه معــاش نــه د فیصــدۍ لــه مخــې خپــل قاچــاق ګرځــوي، نــو کــه خــدای ج ســالم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورســـولم، انشـــاءالله ډېـــر زر بـــه هـــر څـــه ســـم شـــي، هغـــه کـــه صـــحي مشـــکيل مـــې دي، کـــه اقصـــادي، لـــه هـــره اړخـــه بـــه مـــې خپلـــې کـــورنۍ او دوســـتانو تـــه خوشـــحالي ورکـــړم، اګـــر چـــې تاتـــه مـــې هـــم دا ســـر دردي نـــه درکولـــه، نـــه مـــې خبرولـــې، خـــو پـــه بښـــنې ســـره، نـــه وېـــل کيـــږي انســـان دی، ډېـــر اوږد او ســـخت ســـفر دی، کـــه ونـــه رســـېدم، پـــه لارو څـــه راوشـــول، ژونـــد مـــې لـــه لاس ورکـــړو، چـــې بيـــا مـــې لالـــک او مورجانـــه خبـــر کـــړې، ترڅـــو زړونـــه يـــې صـــبر شـــي، ټـــول عمـــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همـــدې او پـــه نقطـــه کـــې يـــې خبـــرې بنـــدې بنـــدې شـــوې، نـــه پـــوهېږم نـــور بـــه يـــې څـــه ويـــل؟ متاســـفانه پـــه اورېـــدو يـــې ونـــه توانيـــدم، بلاخيـــره تمـــاس مـــو قطـــع شـــو، پـــه کومـــه شـــماره يـــې چـــې زنـــګ کـــړی و، بـــار بـــار مـــې دايـــره کـــړه، لـــه بـــده مرغـــه زنـــګ يـــې نـــه تېرولـــو، تـــر ډېـــره مـــې ســـترګې وې، لـــه هغـــو خوانـــه هـــم بيـــا زنـــګ رانغلـــو. نيمـــه پنـــډه ريشـــکه مـــې ربـــدلې وه، نيمـــه لا پـــاتې وه، د مالـــک د خبـــرو پـــه اورېـــدو ســـره، عـــلاوه ددې چـــې ژونـــدی و، غـــږ مـــې يـــې واورېـــدو خوشـــحاله شـــوم، امـــا د ورســـره شـــوي ظلـــم لـــه کبلـــه يـــې ډېـــر ســـخت جګرخـــون کـــړم، لـــه لاس او پښـــو مـــې ســـاه وختلـــه، ان متهـــو کـــې مـــې ددې توانـــايي راپـــاتې نشـــوه، ترڅـــو دا پـــاتې نـــوره نيمـــه پنـــډه ريشـــکه مـــې هـــم ربـــدلې وی، خـــو پـــه هـــر صـــورت، لنـــډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه یـې وایـم، شـپه تېـره شـوه سـبا مـازیگر یـې بیـا پـه یـوه ناشـناخته شـماره زنـګ وکړو، له سلام کلام وروسته یې کړل:

- نیمـروز کـې یـم، دشـپې پـه (۱۱) بچـو د ایـران پـه پولـه وراوړو، مقصـد دعا کوه!

- ولـې نـه، الله ج دې پـه خپـل امـان کـې لـره، افسـوز پـرون دې تمـاس قطعـه شـو، لـه دې خـوا مـې هـم ډېـر زنګونـه ووهـل، بدبختانـه رخ نشـو، کنـه: اکـلاً دا خپـل جیـب خـرڅ خـو بـه مـې درکـړی و، پـه لارو کـه وږی شـوی وای، یـو نیم بیسکوټ، یو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخیستې وې!

- تـه دې ژونـدی یـې لونـګ جانـه! مننـه پیسـې راسـره شـته، د لارې د ضـرورتونو لپـاره شـل، شـل ډالـر جیـب خرڅـه کابـل کـې قاچـاقبر ټولـو همسـفر ملګـرو تـه مـې راووېشـله، تـه یـوازې دعـا کـوه، صـرف احوالـ مـې درکولـو، ماوېـل چـې خبـر وې، نـور دې پـه الله ج سـپارم، مبایـل مـې د یـو ملګـري دی چې مصرف یې زیات نه شي.

پـه همـدې سـره مـو خـدای ج پامـاني وکـړه، تـر ځنـګ مـې یـې کلـک ټینګـار هـم پـرې وکـړو، ګویـا چـې هـر ځـای دې لاس رسـېدو ماتـه زنـګ کـوه، نـور مـو تمـاس سـره قطعـه کـړو، بلاخیـره سـره ددې چـې درې ورځـې وروسـته مـې سـاعت پـه سـاعت تلوسـه پسـې زیاتېـده خـو لا هـم (۷) ورځـې یـې هـېڅ زنـګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منــګ رامعلــوم نشــو، پــه آتمــه ورځ يــې زنــګ وکــړو، زمــا د بلــې! پــه ځــواب کــې يې کړل!

- لونګ جانه! سلام عليکوم جوړ يې؟ پخير يې....

- وعليکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه يې، ملګري دې ښه دي؟

- هــو د الله ج فضــل دی، مــوږ هــم ښــه يــو، وبښــه وروره! ســتا بــه ســودا وه، پــه لارو مــې هــيڅ موقــع پيــدانکړه چــې تمــاس مــې درســره نيــولی وی، نــن ســهار پــه اوه بجــو شــيراز تــه راورســېدو، ايلــه مــې اوس وکــولی شــوی چــې زنــګ درتــه وکړم.

- خــدای ج دې وبښــه کــه څــه هــم ســودا خــو مــې ربښــيا هــم زياتــه وه، خــو څــه شــکر چــې پخيــر تــر شــيرازه ورســېدئ بــاقي مــو هــم د کاينــاتو لــه ســتر مالــک نــه پــه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقيقې اوږد شو، اخير کې يې کړل:

- يــوه هفتــه دلتــه شــته يــو، د راتلــونکې پــنج شــنبې پــه شــپه پخيــر حرکــت کــوه، انشــاءالله بيــا زنــګ درتــه کــوم، همداســې و، د پــنج شــنبې پــه ورځ يــې زنــګ وکړو، په سلام پسې پيوست يې کړل:

- لونــګ ګلــه! مــوږ بيکونــه بســته کــړل، بېګــاه تــه پخيــر حرکــت کــو، مقصــد بيــا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې، دا ځــل یــې پــوره پنځــه دېــرش ورځــې هــېڅ احوالــ رامعلــوم نشــو، خوشــبختانه پــس لــه پنځــه دېرشــو ورځــو یــې پــه یــوه ډېــره نااشــنا شــماره چــې ټــول ټالــل شــپږ عــدده وه، زنــګ ووهلــو، تــر ســلام او جــوړ، پخیــر وروســته یــې کړل:

- لــه ترکیــه نــه مــې زنــګ کــړی، ســتا د دعاګــانو برکــت و وروره! ایلــه نــن ســهار پخیــر راورســېدو، کــه څــه هــم ډېــر ســخت تکلیفونــه رابانــدې تیــر شــول، یــو ځــل تقریبــاً ان د ترکیــه پلازمینــه انقــره تــه راورســېدو، د ښــار پــه دروازه کــې یــې ونیولــو، تــر درې ورځــې زنــدان خــورا ســختو شــکنجو وروســته یــې واپــس ایــران تــه ردې مــرز کــړو، دوې ورځــې وروســته بیــا پــرې راروان شــو، دا ځــل بیــا ښــه راغلــو، اګــر چــې یــو ځــای کــې یــې پیرونــه رابانــدې وکــړل، دا یــو لاس مــې لــږ زخمــي هــم شــو، ولــې بیــا هــم ښــه و، الحمــدالله راورســېدو، اوس بهــر تــه نــژدې یــو ښــار کــې یــو، معلومــه نــه ده، چــې لــه دې ځــای نــه بــه څــه وخــت حرکــت وکــړو، کېــدی شــي یــو څــو ورځــې دلتــه هــم پــاتې شــو، خــو کلــه چــې تللــو بیــا انشــاءالله احوال درکوم!

- ښــا ســمده، الحمــدالله چــې پخیــر ترکیــه تــه هــم ورســېدلی، لاس خــو بــه دې ډېر نه وي، خوږ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نــه ډېــر نــه دی خــوړ، پاســمان مــې پــرې شــروع کــړی، انشـــاءالله ښــه کېــږي، پــه همــدې ســره، نــه پــوهېږم څــه ټکــه پــرې ولوېــده، کړنــګ، کړنــګ، کړنــګ بیــا مــو تمــاس قطعــه شــو، خــو ښــه و، هغــه مهــم مطلــب چــې ترکیــه تــه رســېدلی او هلتــه ځــای پــه ځــای شــوی، تــرې ترلاســه کــړو، څــه ناڅــه مــې زړه ډاډه شــو، پــه ترکیــه کــې یــې تقریبـــاً دوې هفتـــې تېـــرې کـــړی، بلـــه ورځ پـــه داســـې حالـــل کـــې چـــې د مـــازیګر او ماښـــام مـــنځ و، زنـــګ یـــې وکـــړو، پـــه ورخطـــایۍ ســـره یـــې د حالـــل احوالـــل پوښـــتنه وکړه، پسې کړل یې:

– د بهــر پــه غــاړه یــم، نــور حرکــت کــو وروره! کویکــه (کښــتۍ) راتــه راغلــه، کــه څــه هــم ډېــره ګــوچنۍ تقریبــاً لــس نفــري کویکــه ده او مــوږ دېــرش کســان یــو، خــدایزده دا د ظــالم زوی مــو څــه رنګــه پکــې ځــایوي؟ خــو لــوی لــوی د ټیکټــر (ترکتــول) ټوپونــه یــې پســې تړلــي، ګومــان کــړم، ځینــې نفــر بــه پــه هغــو کېنــوي، امــا خــدای ج دې وکــړي، چــې مــا ټوپونــو تــه نــه کــړي، لاس مــې خــوږېږي، منــه کــه بیخــي ځــان پــرې تکیــه کــړی شــم، خــو پــه هــر حالــل، مقصــد نــن دې ببخــي ډېــرې ډېــرې دعاګــانې غــواړم، وبــل کېــږي، چــې دا کــویکې ډېــرې تېــزې، دي، کــه الله ج خیــر پــیښ کــړي، پــه نهــه ســاعتونو کــې، یعنــي ســهار مخــه، آمــان تــه رســېږو، انشـــاءالله کوشـــش کـــوم، څـــومره چـــې زر ممکـــن و، بیـــا تمـــاس درســـره نیســـم، احوالـــل درکـــوم! پـــه همـــدې ســـره یـــې ماتـــه د نوبـــت راکولـــو پـــه پـــار ســـاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیولــه، د شــونډو د پرانیســلو ســره مــې زر بیــا پــه خبــره کــې راولوېــدو کــړل یې:

– وبښه وروره! قاچاقبر مو نارې وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نــور مــا هــم ورســره اوږده نکــړه، د مخــې ښــې پــه کولــو ســره مــې تمــاس ورقطقــه کــړو، لــه همغــې ورځــې تــر ننــه، چــې اوه (۷) میاشــتې یــې ووتلــې، بیــا یــې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېـرى وخـت د عاشـقانو او معاشـوقو تـر مـنځ یـو د بـل نـه درک کـول او دهغـو د احساسـاتو خیالـ یـې نـه سـاتل، پـه لویـو سـر دردیـو واوړي، روسـتم او زرمینـه هـم یـو د همـدې ډول عاشـقانو لـه جملـې دي، دوی تـر ډېـره خـورا خـوږه مینـان و، یـو د بـل دیـدن پسـې اوبـه اوبـه و، همدارنګـه د یـو بـل د لارو ځـارلو او نـورو عاشـقانه حرکتونـو د افـراط لـه کبلـه یـې، ان د سـیمې ماشـومانو بـه هـم ورځ کـې یـوه ګـړۍ ددوئ پـه عاشـقۍ ګـپ کولـو، لنـډه بـه یـې وایـم وخـت راغلـو د دواړو تـر مـنځ څـه مخالفـت راپیـدا شـو، داسـې وېـل کېـدل چـې روسـتم تـه یـې وېلـي و: لـه پـلار سـره مـې د شـنې یـولې پټـی واړوه، اتـي داسـې وګڼـه چـې همغـه شـیبه دې د یـوې ښـې خـوړینې مچـو قیمـت پـرې کـړی، مقصـد پـه روسـتم خـوارکي یـې ځلـور پنځـه ورځـې پټـی واړولـو، لاسـونه یـې پـرې سـرې تنـاکې کـړل، اتـي یـې بـېلا بېلـې بهـانې ورتـه کـولې، مچـو یـې نـه ورکولـه، کـه څـه هـم روسـتم زمـا لـه ماشـومتوبه ملګـری او همصـنفی و، نـور ډېـر ښـه هلـک و، خـو لـه همغـو ماشـومتوب نـه یـې، ضـد او عصـبانیت لرلـو، د معـاملي خبـرې پـه وړانـدې بـه ډېـره تیـزه منـډه او لـه حـده زیاتـه لـوچکي تـرې وشـوه، خـو وروسـته بـه یـې بیـا پـه زړه هـېڅ هـم نـه و، مګـر کـار بـه یـې خـراب کـړی و، اتـي بـه یـې پښـېمانۍ چنـدان ځـای نـه نیولـو، همـدا و، چـې زرمینـې تـه یـې هـم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپــل زور ښــودلو او غــچ اخيســتلو پــه پــار مــور او پــلار ورولېــږل د يــوې بلــې نجلــۍ سـره يـې ځـان نـامزاد کـړو، زرمينـه يـې د کـور کلـي ټوکـو ټـکـالو او خبـرو تــه پــه خولــه ورکــړه، د هــر مجلــس ګــپ يــې پــرې جــوړ کــړو، څــه ســر مــو خــوږوم، روســتم يــې ښــځه رانــاوې کــړه، درې څلــور کالونــه ووتــل يــو زوی او لــور يــې هــم وشــول، خــو دې وختونــو کــې يــو ځــل بيــا کلــي کــې د روســتم او زرمينــې د اړيکــو او عاشــقۍ پــاللو ګنګوســې راژونــدۍ شــوې، مګــر ان تــر دې چــې بلــه ورځ خبــر شــوم، روســتم يــې ښــځه طلاقــه کــړه، حتــا طلاقنامــه کــې يــې دشــاهدانو پــه حضــور بچيــان هــم د ښــځې پــه نــوم کــړي، اتــې يــې د اولادونــو ســره، د پــلار کــره ورلېږلــې، دا خبــره ببخــي عجيبــه راتــه ښــکاره شــوه، مخکــې مــې يادونــه کــړې روســتم مــې يــو خــوا همزولــی او د ماشــومتوب ملګــری و، بلخــوا لــه اوم نــه تــر دولســمه همصــنفيان و، زړه مــې و، چيرتــه يــې پــه کومــه ګوښــه کــې غلــی راګيــر کــړم، پوښــتنه تــرې وکــړم چــې ولــې لېــونی شــوی يــې وسـړيه!؟ پـه دې کـې لـس، پځلـس ورځـې ووتلـې لا هـم پـه ګيـر رانغلـو، بلـه ورځ د ســهار د چــايو پــه محــال مــو دروازه وټکېدلــه، چــې کتــل مــې روســتم و، د ستړي مشــي ســره ســم مــې ورتــه کــړل: هلکــه! مــا پــه اســمان غوښــتې خــدای ج پـــه ځمکـــه راکـــړې، بـــاور وکـــړه دا څـــو ورځـــې درپســـې ګـــرځم، راځـــه، راځـــه! تـــر مخ يې شوم مهمانخانې ته مې ننيستلو، چای مې ورته واچولو کړل يې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کـورنۍ او خپـل، خپلـوان ټـول راسـره مـرور دي، د دنیـا پـه سـر مـې خـدای ج ته هیله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

- ولې، ولې خیرت خو دی؟

جیـب تـه یـې لاس کـړو، یـوه لویـه ورقـه لیکلـی کاغـذ یـې راویسـتلو اخیـره برخه کې دوې دری امضاء ګانې، یو مُهر پرې لګېدلی و، کړل یې:

- خبـر شـوی بـه وې، ښـځه مـې طلاقـه کـړه، سـره د بچیـانو مـې یـې پـلار تـه ورولېږله، غوښتل یې نور هم څه ووایي، خبره کې یې ور ولوېدم:

- هـو خبـر شـوم ظالمـه! پـه همـدې خـاطر درپسـې ګرځېـدم، لمـړی خـو دې لـه سـره ښـه کـار نـه دي کـړی، بیـا کـه بـدي هـم وه، پـه ښـځه کـې بـه دې وه، د ماشومانو یې څه ګناه؟

افسوزانه ساه یې وخیستله کړل یې:

- رښـتیا وایـې خـو اصـلاً طـلاق کـول یـې نـه، بلکـې لـه سـره ددې واده کـول مـې لویـه سـهوه کـړې، پـه داسـې حـال کـې چـې زمـا پـه رګ رګ کـې د زرینـې مینـه جـاري وه، امـا بدبختانـه د یـو ډېـر معـاملي خپګـان چـې تقریبـاً د یـوې ټـوکې او نـاز رنـګ یـې لرلـو، ولـې مـا یـې د سـزا ورکولـو پـه پـار ددې نجلـۍ سـره د ځـان نـامزاد کولـو پـه سـخته څپـړه سـزا ورکـړه، کـه څـه هـم لـه دې وروسـته مـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکــر کولــو، څنګــه چــې زرينــې زمــا پــه نــوم دبــدنامۍ درونــد پيټــی پــه ســر ګرځولــو، د چــم واړو او زاړو زمــا دمينــې پــه صــفت پېژنــده، خــو مــا وخيســتله د دوســت او دښــمن خولــو تــه مــې ورکــړه، د هــر چــا خنــدا او رشــخند تــه مــې جــوړه کــړه، نــو طبعــاً تــر هــر چــا ډېــر نفــرت چــې تــرې لــري، هغــه کــس بــه زه وم، ولــې داســې نــه وه، پــس لــه يــو کــال نــه، زمــا د توقــع خــلاف پــه يــوه ناشــناخته شــماره زنــګ راغلــو، چــې اوکــې مــې کــړو غــږ مــې يــې وپيژنــدلو، ټــول وجــود مې يو قسم جام شو حيران برېان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتې!

زرينې وخندل کړل يې:

– ولــې هــوش درنــه لاړو؟ وغږېــږه، غــږ مــې دې يادېــدلو نــور مــې صــبر ونشــو، زنــګ مــې درتــه وکــړو، زه خــو ســتا غونــدې نــه يــم چــې لغــت دې کــړم، اتــې دې هېــر کــړم، همــدې ســره يــې آواز ژړاغــونی شــو، بلاخيــره د خبــرو تــوان يــې لــه لاســه ورکــړو صــرف د ســلګيو غــږ يــې راتلــو، دا چــې يــو خــوا مــې يــې پــه خپلــه ورســره کــړې نــاځوانۍ ډېــر خجالــت کــړم، بلخــوا ســره د دومــره لــوې نــاځوانۍ چــې ورســره کــړې مــې وه، خــو لا هــم ددې مينــه راســره لــرل او غــږ رابانــدې کــول، يعنــي پــه ټــول کــې لــه پــاک زړه او وفــادارۍ نــه يــې ډېــر زيــات متثــره شــوم، يــوازې خپلــې خــولې مــې وچــولې، د وېلــو لپــاره مــې څــه نــه لــرل، نــه مــې دڅــه وېلو توان لرلو، صرف د بهانې په پار مې دومره ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل ځـای يـم، زه بيـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چـې پـس لـه ډېـره وختـه او ډېـرو کيسـو لمړنـی تمـاس و، طبعـاً دواړه يـې ډېـر سـخت تـر اثـر لانـدې راغلـو، لـه دې وروسـته مـو کـرار، کـرار تماسـونه زيـات او وضـعيت مـو هـم عـادي شـو، نجلـۍ لـه پخـوا ډېـره کلکـه او خـوږه مينـه راسـره کولـه، چـې کيسـه اوږده نشـي بلاخيـره خبـره تـر دې راورسـېده، دمينـې د پـاللو تـر څنـګ تقريبـاً دوه کالـه مـو پـه دې چـونې سـره ووهلـې، چـې مـا تـرې غوښـتل ترڅـو ددې ښـځې او بچيـانو پـه شـتون کـې واده راسـره وکـړي، مکـړه دې ډېـر کلـک انکـار کولـو، ان تـر دې چـې وېـل يـې سـتا پـه نـوم د پـلار پـه کـور سـر سـپينه ومـه، ولـې تـر څـو دې دا ښـځه او بچيـان سـتا پـه کـور کـې وي کـوزده او واده نـه درسـره کـوم، کـه ربښـتيا مينـه راسـره لـرې او لـه زړه غـواړې، مـا دخپـل ژونـد ملګـرې کـړې، ځنګـه چـې زه سـتا لپـاره هـرې قربـانۍ تـه تيـاره يـم، تـه هـم بايـد زمـا دا يـو شـرط ومنـې، ښـځې تـه دې طـلاق ورکـره اولادونـه يـې هـم دې تـه ورکـړه، يـوازې او يـوازې همغـه وخـت زه پـه تـا د بيـا ځلـې لپـاره بـاور کـولی شـم، چـې ربښـتيا هـم تـه ماسـره مينـه لـرې، لکـه څنګـه چـې وايـې د واده کـول دې واقعـاً يـوه خطـاء يـا اشـتبا وه، بيـا صـرف يـو ماشـوم، حتـا د مسـجد خـادم هـم راولېـږه، زه يـې پـه لاس د خپلـې کـوزدې ګـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلېـږم، څـه مصـارف چـې پـرې راځـي تـر واده پـورې هـم ټـول مـې پـه خپـل پـلار کوم.

کـه څـه هـم ددې ښـځې نـه د جـلا کـور مـې ورتـه ووېـل، ویـې نـه منلـه، بیـا مـې یـوازې د ښـځې د طـلاق هـم ورسـره قبولـه کـړه، ولـې پـه ماشـومانو مـې زړه نـه کېـدو، پـه دې کـې یـو کـال بـل هـم تېـر شـو، لا یـې هـم پـه همغـه یـوه خبـره ټېنګـه وه، بلاخیـره ځنګـه چـې خبـر یـې، د خپلـې خطـا د جبـراب دا سـتره قربـاني مـې ورکـړه، ښـځه او بچیـان مـې د تـل لپـاره رخصـت کـړل، سـره ددې چـې ماشـومان خـو هسـې هـم د خـدای ج خـوږ نعمـت دی، ولـې ښـځه مـې هـم خـورا شـریفه نجلـۍ وه، د خپـل انسـانیت او شـرافت لمخـې یـې پـه کـورنۍ او دوسـتانو مـو ډېـره ګرانـه وه، پـه طلاقولـو سـره یـې د کـورنۍ پـه شـمول مـې ټـول دوسـتان او خپلـوان ډېـر کلـک راسـره خفـه دي، لـه دې کبلـه خـدای ج تـه مـې هیلـه وشـوه، تاتـه وشـوه، یـو خـوا مـې د ماشـومتوب ملګـری یـې بلخـوا مـې همصـنفی یـې دا یـوه ځـواني بـه هـرو مـرو راسـره کـوې، د زرینـې سـره مـې نـور ټولـه خبـره خلاصـه کـړې، پـه هـر څـه خبـره ده، خـو بیـا هـم د لا ډډمنتیـا پـه پـار یـې طـلاق نامـه غوښـتې دا هـم درسـره واخلـه، صـرف ورشـه د کـوزدې ګـل یـې تیـار کـور کـې ایښـی فقـط درسـره راوایـې خلـه او تـر دې ځایـه یـې راورسـوه اتـي دې چـې شـیرني کـې هـر څـه غوښـتل، پـه دواړو سـترګو، صـرف امـر وکـړه، کـه څـه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــرې بهــانې مــې ورتــه وکــړې، خــو ســړی شــله وه، بلاخېــر د غرمــې لــه ډوډۍ وروســـته ماسپښـــن يـــې ورشـــارت کـــړم، البتـــه د زرينـــې دوی کـــور تـــه بـــه زه لـــه دې مخکـــې هـــم کلـــه ناکلـــه پـــه مـــړي او ژونـــدي کـــې ورتلـــم، د مـــور ســـره مـــې يـــې پيژنـــدل، زمـــا د انـــا څـــه کېدلـــه يعنـــي يـــو نـــازک د دوســـتۍ تـــار مـــو ورســـره لرلـــو، خـــو پـــه هـــر حـــال چـــې ور ورســـېدم، دروازه مـــې ټـــک کـــړه، د زرينـــې مـــور دروازه خلاصـــه کـــړه، تـــر ســـترګو مشـــي وروســـته تـــاوخوانې تـــه ننوتلـــو، شـــاوخوا مـــې وکتـــل ګـــل نـــه ښـــکارېدو، خلاصـــه د چـــای څښـــلو پـــه محـــال مـــې کـــرار وريـــاده کـــړه چـــې ګويـــا ريبـــار يـــم، د زرينـــې د کـــوزدې پـــه ګـــل پســـې راغلـــی يـــم، ددې خبـــرې پـــه اورېـــدو ســـره د زرينـــې کشـــره خـــور اوچـــت جګـــه شـــوه، لـــه اطـــاق نـــه ووتلـــه، د يـــوې لحظـــې تـــر تېرېـــدو پـــس د زرينـــې ســـره دواړې جـــوړه اطـــاق تـــه رانننـــوتلې ســـلام يـــې واچولـــو، کشـــره خـــور يـــې هـــاخوا د مـــور تـــر څنـــک، زرينـــه دې خـــوا کيناســـته، زه لا اختـــه وم، مـــور تـــه مـــې يـــې لـــه هـــاخوا، دې خـــوا پـــه اشـــارو او کنـــايو خپـــل مطلـــب بشـــپړولو، چـــې زرينـــې مـــې پـــه جـــدي انـــداز خبـــره کې راودنګل، کړل يې:

– ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه خـــو دا کارونـــه نـــه کـــوم، مګـــر دا چـــې روســـتم مـــې ملګـــرى دى، نـــه مـــې نشـــوى ورتـــه وېلـــى، بلخـــوا ماوېـــل د عمـــه پوښـــتنه بـــه هـــم وکـــړم، دا ډېـــر وخـــت مـــې نـــه وه ليـــدلې (د زرينـــې مـــور تـــه بـــه مـــې عمـــه وېـــل) پـــه هـــر حـــال د خپلـــو خبـــرو پـــه جريـــان کـــې مـــې جيـــب تـــه لـــس کـــړو، د روســـتم او هغـــه بلـــې ښـــځې طلاقنامـــه مـــې يـــې روايســـتله، پســـې زياتـــه مـــې کـــړه: تاســـو بـــه خبـــر ياســـت هغـــه بلـــه ښـــځه يـــې طلاقـــه کـــړه، دا يـــې طلاقنامـــه ده، بچيـــان يـــې هـــم همغـــه ښـــځې تـــه ورکـــړي، طلاقنامـــه کـــې ددې هـــم ذکـــر شـــوى، چـــې روســـتم نـــور د کـــاروان او هنګامـــه پـــه نوم خپل زوى او لور سره د ابد لابد لپاره هېڅ تالوق نه لري!

کړل يې:

- ته يې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخير کې يې کړل:

- ښـــا ، ښـــا ډېـــر ښـــه شـــوي د همـــدې شـــيبې لپـــاره انتظـــار وم، دا چـــې د عمـــه پوښـــتنه دې پســـې وتړلـــه تاتـــه بـــه نـــور څـــه نـــه وايـــم، خـــو پـــه پـــرده کـــې جګېـــږي پـــه کومـــه چـــې راغلـــى يـــې پـــه همغـــو لار بېرتـــه ورشـــه، ډېـــره ډېـــره حيـــا دې وي کـــه څـــه هـم پـــه خولـــه مـــې نـــه راځـــي، خـــو همغـــه د زرينـــې پـــه الفـــاظو بـــه يـــې درتـــه ووايـــم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېـدې کــوز طـرف تــه پــه اشــاره کولــو ســره يــې کــړل: ورتــه ووايــه نــور دې پــه خولــه کــې دغــه وهــم، واده کــول لا څــه خــدای ج کــه دې د دروازې ســپی کــړم، خپــل وار دې ليــدلی و، زمــا دې نــه و ليــدلی، هغــه ورځ چــې لمړلــی زنــګ مــې درتــه ووهلــو، زه نــامزاد شــوم، فقــط تــر همــدې ورځــې مــې خبــره پټــه کــړې وه، ګرځــه نــور لکــه ځوســن ســپی پــه ډېرانــو ځــوس وهــه، خبــرو يــې دوام لرلــو پــه تونده پکې ورګډ شوم کړل مې:

– خولــه دې ســمه ښــوروه، بــې حيــا، افســوز چــې تــه خــو ښــځه نــه وای، اتــي مــې تــر څنــګ چــادر کــې منګــول خښــه کــړه راســره راجــګ مــې کــړو، غــټ غــټ قدمونــه مــې راواخيســتل همداســې تــرې راووتــل، لکــه بنــګ مــې چــې وهلــي وي، هــېڅ پــه لار راتلــو نــه پوهېــدم، قــدم مــې پــه ځــای نــه لګېــدو، رنــګ او بنــګ راروان وم، دغــه دې خولــه کــې وهــم د زرينــې دې جملــې مــې ذهــن کــې انګېــزې کولــو، کلــه بــه خنــدا راغلــه، کلــه بــه ځــان تــه غوســه شــوم، زړه کــې بــه مې وېل: همداسې ښه يې، ستا نه ريبارۍ څه غوارې کور ګډيه؟!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ښځينه ډاکتره شته؟}

لـه خـوارېه خـوب نـه پـرې راويښ شـوم، تقريبـاً د شـپې دوې بجـې وې، د مـوټر لـه غـورار سـره ګـډه، پـه نارينـه ډبـل، جـګ او ورخطـا غـږ د روغتـون پـه انګـړ کـې، ډاکتـر، ډاکتـر نـارې شـوې، خـو لا هـم پـه نـيم خـوبي حالـت کـې وم، هـېڅ مـې سـترګې نـه خلاصـېدې، چـون پـه دې شـپه يـوازې زمـا نوکريـوالي وه، تـر دولـس نيمـو، يـوې بجـې بسـتر کـې د ناروغـانو پـه فشـار، تبـه کتلـو او د دوا پـه توصـيه کولـو لګيـا وم، همـدې سـاعت کـې پرېـوتلم، خـو پـه هـر حالـ څـو مـې سـم ځـان رابيـدارو لـه کړکـۍ مـې ورکتـل، پـه ډېـر شـتاب د اتـاق ور راوټکېـدو، ټـک ټـک پسـې پيوسـته يـې پـه اجلـه سـره کـړل: ډاکتـر صـاحب، ډاکتر صاحب...

زر مـې کمـيس غـاړې تـه کـړلـو، ور مـې ورخـلاص کـړو، مشـعل نـامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل يې:

– وبښـه ډاکتـر صـاحب! لـه خوبـه مـې راويښ کـړې، يـو ځـل عاجـل تـه راشـه، شـيخ صـيب يـوه ښـځينه ناروغـه راوړې ډېـره تکليـف ده، البتـه لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، دا وخـت هغـه لـه نـن نـه شـاوخوا پنځـه ويشـت کالونـه وړانـدې پـه ۱۳۷۲ لمريـز صـحنه کـې د طالبـانو د لـومړۍ واکمنـۍ دوره وه او نمـوړی شـيخ صـيب عـلاوه ددې چـې د ولسـوالۍ پـه سـطحه د جامعـه جومـات ملاامـام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د قــومي مخــورو مشــر و، د طالبــانو د اســلامي تحریــک پــه نــوم د وخــت د حکومــت ډېــر لــوی نظــامي او قــدرتمن شــخص هــم و، زیــات شــمېر مصــلح کســان یــې لــرل، لــه قــده ټیــټ چــاغ او پــوخ عمــر یــې لرلــو، دوې شــملې بــه یــې پرېښــودلې، عــین حــال کــې ډېــر تونــد هــم و، ډېــری وخــت بــه یــې د دوهمــې خبــرې ســره وار کولــو، خلاصــه معشــل مــې تــر مــخ شــو، ببېرنــي قدمونــه مــې پســې وروا خیســتل، شــیخ صــیب د عاجــل بخــش پــه وره کــې ولاړ و، پــه مــا د ســترګو لګېــدو ســره یــې کــړل: ډاکتــر بــه نیــغ پــه خپلــه چــوکۍ ناســت و، تاســو د انځیــر ګلان نیم ساعت راپیدا کېږي نه!

د ښښــني پــه غوښــتو ســره مــې رفتــار کــې لاس پــه نامــه ســلام علیــک او درنــای ورتــه وکــړو، نــور تېــز تــرې تېــر شــوم مســقیماً عاجــل شــبه تــه ننــوتلم، نــاروغ تــه مــې ځــان ورســولو، شــیخ صــاحب هــم جوخــت راپســې راننوتلــو، چــې کتــل مــې پیغلــه لــور یــې خــورا ســخته تکلیــف وه، ژړا او زګېــروي یــې ســره ګــډ و، پــه یــوه ذربــه یــې غټــه. غټــه ســاه اخیســتله، خپلــو خولــو کــې لنــدې، خوشــتې جــامې د چپرکــټ لــه پاســه پرتــه وه، عــین حــال کــې د ســتر ســاتلو پــه پــار، کــه څــه هــم چــادري یــې تــرې لــرې کــړې وه، خــو لا هــم تــور پړونــی یــې لــه ســر او مــخ نــه تــاو و، یــوازې دوې ســترګې یــې ښــکارېدې، مشــره میــرمن یــې، یعنــي ددې نجلــۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــور يــې هــم ورســره راوســتلې وه، د لــور تــر څنــګ يــې پــه چــوکۍ ناســته وه، لــه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام عليکوم ستړې مشې!

په ټيټ او جړ غږ يې د سلام جواب راکړو.

بيا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مــور يــې چــوپ پــاتې شــوه، شــيخ صــيب لاس ورتيــر کــړو، د نجلــۍ پــه کېــډه خور پړونی يې لږ هاخوا کړو، کړل يې:

- لــه پــرون ســهار راهســې يــې خــالي ادرار بنــد دي، کــورنۍ دواوې مــو ډېــرې ورکـــړې، خـــو هـــېڅ فايـــده يـــې ونکـــړه، مـــازيګر راهســـې يـــې دا ســـپوخت هـــم وپړسېدو،

د کمــيس لــه پاســه ښــکارېده دنجلــۍ مثانــه ببخــي پــه چــاود وه، دســتکش مــې پــه لاس کــړل، پــه دې دوو ګوتــو مــې لــږ لــږ تختــه کــړه، د نامــه تــر غــوټۍ ښــکته ساحه يې لکه کاڼی داسې کلکه وه، شيخ صيب ته مې سترګې ورواړولې:

- پــه خــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، زياتــه تکليــف ده، کــه ستاســو اجــازه وي، زر تــر زره بايــد د تناســولي آلــې لــه لارې پيــپ ورتــه تيــر شــي، خلتــه ورتــه واچــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـي، ترڅـو یـو ځـل یـې مثانـه راخـالي شـي، لـه خطـره ووځـي، بیـا بـه یـې معاینــات وکــړو، څــو معلــوم شــي، چــې پروســتات یــې ســتونزه پیــدا کړې؟ مثـانې یـې چـرک کـړی؟ کـه بـل څـه مشـکیل دي؟ کلـه یـې چـې تشـخیص وشـو، دواه درته لیکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شیخ صیب رانیغ شو کړل یې:

- زنانه ډاکتره شته؟

- نه شیخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

- څـه خـدای ج وهلـی یـې، کـه ډاکتـران یـئ، ملایکـې خـو نـه یـئ، د یـوې نـامحرمې ښـځې بربنـډول، د بـدن هغـه برخـو تـه یـې کتـل او لاس وروړل، چـې مـور او پـلار تـه یـې نـه دي روا، تاسـو پـه کـوم شـرعي حکـم، پـه کـوم مـذهب ځان ته حق ورکوئ او روا یې ګڼئ؟

زړه کـې مـې وېـل: دنجینـو مکتبونـه خپلـه تـا بنـد کـړي، چـې نجینـې مکتـب ونـه وایي، ښځینه ډاکترانې خو له اسمانه نه رالوېږي!

کـه څـه هـم پـه ټـول کـې دا د وخـت د طالبـانو د اسـلامي تحریـک واکمـن حکومـت پالسـي وه، چـې د نجینـو پـه مـخ د مکتبونـو دروازې پـه مطلـق ډول پکـې تـړل شـوي وې، خـو زمـوږ پـه منطقـه یـا د ولسـوالۍ پـه سـطحه نمـوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــيخ صــاحب د نجينــو د ښــونځيو د بندېــدو ســربېره نــور ټــول حکــومتي احکــام کــه د خلکــو بــه خوښــه وه، کنــه. پــرې پلــي کــول يــئ، حتــا تــر اشــد ضــرورت، هغــه هــم لــه چــادرۍ او يــو نارينــه محــرم پرتــه هــېڅ ښــځې تــه لــه کــوره د راوتلــو اجــازه هــم نــه وه، لــه دې کبلــه کــه څــه هــم ممکــن د ســردار داود او ډاکتــر نجيــب د دورې يــوه نيمــه ډاکتــره بــه پيداشــوې وه، ولــې پــه دومــره ســختو شــرايطو او قيــداتو کــې يــې نشــوى کــولى، چــې روغتــون تــه راغلــې وى، دنــده يــې اجــرا کړې وى.

خــو پــه هــر حالــ، شــيخ صــاحب تــه مــې چېرتــه دا خبــره کــولى شــوى، مخکــې مــې يادونــه وکــړه، ډېــر کلــه شــخه انســان و، چــې معمــولي بــه يــې خبــره لــه دمــاغ نــه هســې او داســې وه، خــورا ســخت يــې ســړى بــې آبــه کولــو، ان وار يــې کولــو، دده په ځواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- رښــتيا هــم شــيخ صــيب! اصــلاً مــوږ هــم دمجبــورۍ لــه مخــې ورتــه تــړل شــوي يــو، کنــه واقعــاً پــه يــو روغتــون کــې د ښــځينه ناروغــانو لپــاره پــه هــر بخــش کــې د ښــځينه ډاکترنــو شــتون خــورا اړيــن دى، خصوصــاً د داســې او دې تــه ورتــه ځينــې نــورو ښــځينه نــاروغيو د درملنــې لپــاره، خــو ببخــي اشــد ضــرورت دى، ولــې دا چــې مســوليت حکومــت او د صــحت عــامې وزارت تــه ورګرځــي، مــوږ څــه نشــو کــولى، خــو څنګــه چــې دا ســتا د لــورکۍ، يــا د ادرار بندېــدو نــاروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارينــه او ښــځينو يــوه مشــترکه او عامــه نــاروغي ده، هــره مياشــت د نــارينو پــه شــمول يــو شــمېر نــورې ښــځينه هــم د نمــوړې نــاروغۍ لــه کبلــه راوړل کېــږي، پــس کــه زر تــر زره يــې تــداوي ونشــي انســان لــه منځــه وړي، نــو ســره د نــاروا والــي يــې، يــو ډاکتــر نشــي کــولی چــې نــاروغ يــې تــر ســترګو لانــدې لــه درده او فشــار نــه چيغــه وهــي مــري، دی لاس تــر زنــې ورتــه ودرېــږي، د انســاني تــرحم لــه مخې اړ کېږي چې ژوند يې وژغوري، درملنه يې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځينه ډاکترانې نشته؟

- نــه، شــيخ صــاحب! تــر کومــه چــې زه معالومــات لــرم نشــته، خــو بيــا هــم پوښــتنه وکــړه، ممکــن کــوم روغتــون کــې وي، ولــې اکثريــت هغــه کــورنۍ چــې غــواړي هــرو مــرو بايــد خپلــې ښــځينه ناروغــانې، د ښــځينه ډاکترانــو پــه وســيله تــداوي کــړي، پاکســتان تــه يــې بيــايي، امــا لــه بــده مرغــه ستاســو پــه لــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، تکليــف يــې اوج تــه رســېدلی، کنــه همغــه پــرون چــې پــرې پــوه شــوي ياســت، روانــه کــړې مــو وی، رســولی مــو شــوی، فعــلاً هــېڅ ځــای تــه د وړلــو نــه ده، بېړنۍ تداوۍ ته اړتيا لري.

- د پيچکارۍ د ستنې په وسيله نه راخالي کېږي؟

- نــه شــيخ صــيب محتــرم! بايــد اساســي درملنــه يــې وشــي، د ســتنې پــه وســيله کــه يــوه انــدازه راخــالي هــم شــي، نــيم ســاعت وروســته واپــس ډکېــږي، بيــا هــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیــپ تېرولــو تــه اړتیــا ده او د بیــا ، بیــا ځــل لپــاره خــو د ســتنې پــه واســیله نــه کېــږي، چــون د مثــانې عضــلات ډېــر اســاس دي، دومــره زخــم پــذیر نــه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بیا لا لوی مشکیل رامنځ ته کوي.

- لاحولــه ولا قــوت.... څــومره دلیــل دې زده دی، تــه پیــپ راواخلــه زه یــې خپلــه ورته تېروم!

ددې خبــرې پــه کولــو ســره یــې حیــران بریــان پــاتې شــوم، چــې دې تــه اوس څــه وایــې؟ پــه تنــدي کــې ترخــو ګونځــو او غوســه تــه پــه کتــو یــې. څــه ورتــه وېــل کېــدل هــم نــه، فکــر مــې وکــړو ممکــن چېرتــه یــې کــار کــړی وي، پــرې پــوهېږي بــه، ورتېــر شــوم المــارۍ مــې راخلاصــه کــړه، یــو پیــپ چــې دوه زره ســې ســي خلتــه پســې وصــل و، دوه جــوړه طبــي دســتکش، یــو قــوطی د الســلابن پــه نــوم ښــویه او چســپناکه مــایع مــې راواخیســتله، شــیخ صــاحب تــه مــې ونیــول، کــړل یې:

- لږ طریقه یې راته وښایه دا څنګه بسته کېږي، ډېر خو به مشکیل نه وي؟

پــه دې خبــره ســره مــې یــې بیــا د ســر وېښــته جــګ شــول، چــې ګویــا دې ســړي خــو ببخــي لیــدلی نــه دی، نــه پــرې پــوهېږي، څــه پــه بــلا وواوښــتم، منــه نجلــۍ وژنــي، بیــا بــه یــې غــم او مســولیت هــم ســتا پــه غــاړه دراچــوي، خــو دا مــې هــم نشــوی ورتــه وېلــی: چــې وســړیه! کــه دې کــار کــړی نــه وي، تجروبــه نــه پکــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـرې، بیـا یـې نشـې کـولی، د هـر چـا کـار نـه دی، ماتـه اجـازه راکـړه، چـې زر یـې ورتــه بســته کــړم، نجلــۍ تکلیــف ده، اباــل لــري، دا چــې نــن دې قــدرت پــه لاس کــې دی، خــدای ج درکــړی، کنــه نــور نــه تــر دې دومــره افغانــانو غیرتــي یــې، نــه ننګیــالی یــې، چــې د نــورو خلکــو خوینــدو، لونــو، ښــځو تــه یــې بســته کــو، تــه څه له اسمانه راښکته یې؟

چـــون شـــیخ صـــاحب، پـــه بـــې آبـــه کولـــو، وهلـــو ټکولـــو کـــې مشـــهور و، ویرېـــدم هســـې نـــه فکـــر وکـــړي، چـــې زمـــا د لـــور بربنـــډولو تـــه یـــې تلوســـه ده، نـــو ځـــان تـــه بـــه سم کار وګورم.

له دې کبله دده په ځواب کې مې په نرمۍ او احتیات سره کړل:

- نـه شـیخ صـیب! سـخت نـه دی، خـو بیـا هـم څـه احتیـات غـواړي، چـا چـې نـه وي کار کړی، لر ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل یې:

- ته یې طریقه راته وښایه!

مجبـــور شـــوم لمـــړی مـــې د ښـــویه او چســـپناکې مـــایع پـــه بوتـــل ګوتـــه ورتـــه کېښوده کړل مې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اول بــه دا ښــویه مــایع ټــول بوتــل، یــوه انــدازه وړانــدې پــه شــرمګاه کــې ورتــه واچــوې، بیــا مــې د پیــپ او خلتــې پلاســتیک وشــکولو، ورتــه کــړل مــې: دوهــم قــدم کــې بــه دا پیــپ پــه دغــه شــان، دوو ګوتــو کــې کلــک ونیســه، هــوا درنــه تېــره نکــړې، ترڅــو د پیــپ ســر کــې زخــه راټولــه وي، پــه آســانۍ ســره مثــانې تــه ځــان ورســوي، کلــه چــې مثــانې تــه ورســېدو، اوبــه پکــې راځــي، د اوبــو لــه راتلــو ســره دې ګــوتې تــرې لــرې کــړه، څــو د پیــپ ســر کــې زخــه ځــان پرانیــزي، واپــس لــه مثــانې راونــه وځــي، نــور صــحیح دی، اوبــه خپلــه خلتــې تــه راځــي، مثانــه راخالي کېږي، البته پیپ دې پر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

ســړي د موفقیــت پــه پــار ســر وخوځولــو، نــور یــې غــږ ونکــړو، دنجلــۍ څنــګ تــه ورغلــو، تــر چپرکــټ چــاپېره پــرده یــې کــش کــړه، زه هــم تــرې راشــاته شــوم دوې، درې پــردې دېخــوا د بــل چپرکــټ پــه څنــډه ورتــه منتظــر شــوم، شــیخ صــاحب یــې د ښــځې پــه مرســته، دپیــپ پــه داخلولــو پیــل وکــړو، څــو شــیبې وروســته یــې د نجلــۍ چیغــې او فریــاد پــرې لــوړ کــړو، کــه څــه هــم داســې نــور ناروغــان بــه یــې چــې کلــه روغتــون تــه راوړل، پــه ټــول روغتــون کــې بــه یــې د چیغــو انګــازه لګېــده، خــو نمــوړې نجلــۍ ډېــره غیرتــي وه، پــه ټــول تــوان ســره یــې کوشــش کولــو چــې خپــل غــږ خــاموش کــړي، دلتــه یــې چــې غــږ راجــګ شــو، فکــر مــې وکــړو، مثــانې تــه دپیــپ تېــرول خــو پــه نــاروغ دومــره فشــار نــه راوړي، ممکــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـه ښـويه مـايع تـرې هېـره وي، وچ پيـپ بـه داخلـوي؟ همـدا و، چـې پـه نجلـۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

- شيخ صاحب! هغه مايع دې استعمال کړه؟

ځواب يې رانکړو، بيا مې ورناري کړې، په دوهم ځل يې کړل:

- هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نـور خـاموش پـاتې شـوم، نجلـۍ لا هـم سـخت فريـاد کولـو، عـين حـال کـې بـه شـيخ صـاحب هـم يـوه نيمـه پټکـه پـرې وکـړه، چـې ګويـا ډېـره مـه چغېـږه، مـور بېچـاره يـې بيـا سـم ورسـره ژړل، هـم يـې دا دلاسـا کولـه، ډاډ يـې ورکولـو، چـې ګـواکي لـږ صـبر وکـړه، نـور بسـته شـو، اوس بـه جـوړه روغـه شـې .... خـو پـه هـر حـال، همـدې، همـدې کـې لـس، پـنځلس دقيقـې تېـرې شـوې، لا هـم پـرې اختـه و، پيـپ نـه و بسـته شـوی، درحـال کـې چـې ټـول ټـال يـوه دقيقـه وخـت نـه نسـي، بلاخيـره تـر څـو لحظـې نـور وخـت تېرېـدو وروسـته، د نجلـۍ غـږ ټـپ او ټـوپ خـاموش شـو، د مـور ژړا او چيغـې يـې جګـې شـوې، زړه کـې راتېـره شـوه: لکـه چـې ختمـه يـې کـړه، څـو مـې ورنـارې کـولې چـې څـه وشـول؟ د شـيخ صـاحب ورخطـا آوازونـه مـې تـر غـوږو تېـر شـول، ډاکتـره! ډاکتـره! ورمنـډه مـې کـړل، چـې کتـل مـې د نجلـۍ پـه مـخ او غـاړه ليکـه، ليکـه رنـې خـولې بهېـدلې، ضـعف يـې کـړی و، بلخـوا زنګانونـه يـې، پيـپ، د شـيخ صـاحب لاسـونه ټـول پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــو ســره پــره و، لمــړی مــې زر بــالون راکــش کــړو، اوکســجن مــې ورتــه بســته کــړل، بیــا مــې یــو دوې لتــې پــه یخــو اوبــو رالنــدې کــړې، مــور تــه مــې یــې ورکــړې، ترخــو پــه لاس او پښــو یــې ورتــه کېــږدي، دوی تــه مــې ډاډ ورکــړو، چــې خیــر ضــعف یــې کــړی، ښــه کېــږي، زه راتــاو شــوم، پیــپ تــه، شــیخ صــاحب ته مې کړل:

- دا وینــې څــه کــوي؟ غــږ یــې ونکــړو، لــه څــه وېلــو پرتــه نــرم هــاخوا شــو، هرڅــه یــې راپرېښــودل، چــې ومــې کتلــو پیــپ یــې داخــل کــړی و، خــو وینــه زیاتــه و، ښــکارېد نــه چــې صــحیح یــې داخــل کــړی کنــه؟ یــوازې لــه تکــو تــورو وینــو ډک و، اوبــه نــه پکــې راتللــې، لاس مــې ور اوږد کــړو، د یــو وار مصــرف کاغــذي لــولې نــه مــې ښــه ډېــر کاغــذ رابیــل کــړو، بهــر او تــر کومــه ځایــه چــې امکــان و، د تناســولي آلــې داخــل کــې وینــې مینــې مــې پــرې راوچــې کــړې، بیــا جــګ شــوم، لــه المــارۍ نــه مــې د وینــې د بهېــدو ضــد ســپرې راواخیســتله، دا مــې هــم پــرې اســتعمال کــړه، چــې کتــل مــې ظــالم د مثــانې پــه ځــای، پیــپ رحــم تــه تېــر کــړی و، پــه دې ســره یــې د بکــارت پــرده هــم شــکولې وه، وینــه د همــدې پــردې د پــرې کېــدو لــه وجــې رابهېــدلې وه، کــه څــه هــم ښځــې زیاتــه وه، داســې ګومــان کېــدو چــې څــه انــدازه بــه لــه رحــم نــه هــم رابهېــدلې وي، چــون پیــپ کــې چــې اوبــه نــه راتللــې، ده فکــر کــړی چــې ممکــن ځــای تــه بــه نــه وي رســېدلی، لــه دې کبلــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتېـــر کـــړی و، ورتېـــر کـــړی و، خلتـــه پســـې شـــاوخوا دوه متـــره پيـــپ پـــروت وي، صـــرف نـــيم متـــر پـــاتې و، نـــور يـــې ټـــول ورداخـــل کـــړی و، نـــو طبعـــاً رحـــم بـــه يـــې هـــم پرې زخمي کړی وي، وينه به ترې رابهېدلې وي.

خـــو پـــه هـــر صـــورت، زر زر مـــې پيـــپ واپـــس راويســـتلو، د خلتـــې ســـره مـــې کثافـــت دانـــۍ تـــه واچولـــو، لـــه المـــارۍ نـــه مـــې بـــل پيـــپ او خلتـــه، ســـره د مخصوصـــې مـــايع راوخيســـتل، پـــه بېـــړه مـــې ورتـــه تېـــر کـــړو، د پيـــپ د تېرولـــو ســـره ســـم، پـــه مثانـــه کـــې بنـــدې اوبـــه پـــه ډېـــر شـــتاب د خلتـــې پـــه لـــور راروانـــې شـــوې، څـــو لحظـــې وروســـته د نجلـــۍ ســـاه وچلېـــده، کـــرار کـــرار يـــې رنـــګ راســـپين شـــو، څلـــور، پنځـــه دقيقـــې لا نـــه وې وتلـــې چـــې پـــه هـــوش هـــم راغلـــه، غټـــې غټـــې خـــام رنګـــې شـــنې ســـترګې يـــې رارنـــې کـــړې، فکـــر کـــړم وشـــرمېده زمـــا پـــه ليـــدو يـــې واپـــس پټـــې کـــړې، چـــې واقعـــات شـــي، پـــه ټـــول کـــې يـــې ډېـــره ښـــه ځـــواني لرلـــه، زړه کـــې مـــې وېـــل: کاشـــکي ددې ســـر تنبـــه ســـړي لـــور خـــو نـــه وی، د يـــوې عـــادي نـــاروغۍ لـــه کبلـــه يـــې ســـل مرګونـــه دربانـــدې تېـــر کـــړل، خـــو پـــه هـــر حـــال، خپلـــه شـــيخ صـــاحب هـــم پـــه خولـــه څـــه نـــه وېـــل، ولـــې لـــه تنـــدي يـــې ښـــکارېده، چـــې د لـــور پـــه واپـــس ژونـــد تـــه راګرځولـــو يـــې رانـــه خوشـــحاله و، لنـــډ بـــه يـــې وايـــم، نـــور زه تـــرې راووتلـــم، دوی مـــې بســـتر تـــه ولېـــږل، ســـهار مـــو معاينـــات ورتـــه تکميـــل کـــړل، څنګـــه مـــې چـــې شـــک کولـــو همغـــه شـــان و، مثانـــه يـــې چـــرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوې وه، تــر دوې ورځــې بســتر وروســته مــې دواه ورتــه وليکلــه، مــور تــه مــې يې سترګې ورواړولې کړل مې:

- مــورې! خــورکۍ خــو نــور انشــاءالله ښــه ده، هــېڅ مشــکېل نــه لــري، تاســو کــولی شــئ، چــې کــور تــه لاړشــئ، د څــه وخــت لپــاره، غوښــه، لوبيــا ، مســتې، وغيــره تونــد او تــروش خــواړه مــه ورکــوئ، او دوا يــې پــه خپــل وخــت منظمــه ورکــړئ، مثــانې يــې چــرک پيــداکړی و، ترڅــو ښېخــي لــه منځــه ولاړ شــي، اينــده کې بيا دا تکليف ورته پيدا نشي.

مــور يــې دعاګــانې شــروع کــړې، زه تــرې راروان شــوم، د تللــو وخــت کــې شــيخ صاحب معاينه خانې ته راپسې راغلو، کړل يې:

- زه د عصــابو نــه خوشــک يــم، حوصــيله نــه لــرم، ښښــنه غــواړم پــه هغــه شــپه مــې لږ توندې درته وکړې.

- خــدای ج دې وبښــه، شــيخ صــاحب! نــه هــېڅ خبــره نــه ده، مشــران چــې هــر څــه ووايي پروانکړي.

بيا يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– دې روغتـــون تـــه يـــوه، دوې ډاکترانـــې هـــم ډېـــرې ضـــرور دي، کـــه چيرتـــه درمعلـــومي وي، تـــه يـــې راپيـــداکړه، نـــور يـــې د مقررولـــو، معـــاش، تلـــو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

– ســـمه ده شـــيخ صـــاحب! زه بـــه هڅـــه وکـــړم، يـــوه راتـــه معلومـــه ده، خـــو هغـــو د ظـــاهر شـــاه بابـــا پـــه وخـــت کـــې تحصـــيل کـــړى، اوس ډېـــره زړه ده، ممکـــن کـــار ونشـــي کـــړى او ځـــوانې ډاکترانـــې فکـــر نکـــړم پيداشـــي، خـــو اصـــلاً ددې ســـتونزې دحـــل لپـــاره اساســـي کـــار تـــه اړتيـــا ده، زه فکـــر کـــړم چـــې هغـــه يـــوازې او يـــوازې د نجينـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو او پوهنتونـــو د دروازو پرانســـتل دي، ترڅـــو د وخـــت پـــه عصـــري او پرمختللـــي طبابـــت برلاســـې ډاکترانـــې مـــو جامعـــه کـــې وروزل شـــي، صـــرف همغـــه وخـــت مـــوږ او تاســـو دې ســـتونزې تـــه ځـــواب ويلى شو.

– بـــاور وکـــړه ډاکتـــره! کـــه دوې شـــپې لـــه مخـــه دې دا خبـــره کـــړې وی، نـــو داســـې وګڼـــه چـــې پـــه ډېـــره ســـنګينه ســـزا بـــه مـــې رســـولی وې او چـــا چـــې دا خبـــره کـــړې رســـولي مـــې دي، ولـــې بخـــت دې دلتـــه بيـــدار دی، چـــې پرتـــه ســـتا لـــه يـــادولو، پـــه دې اړه، دا دوې شـــپې زمـــا فکـــر خپلـــه د ځمکـــې او اســـمان پـــه انـــدازه فـــرق کـــړی، څنګـــه چـــې تاتـــه معلومـــه ده، تـــر پرونـــه زه خپلـــه ښـــوونځيو تـــه دنجينـــو د تلـــو کلـــک مخـــالف وم، حتـــا د حکومـــت لخـــوا دا مســـوليت ماتـــه ســـپارل شـــوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــه دنجينــو مکتبونــه زمــا پــه حکــم بنــد دي، خــو هــدف مــو دا و، ترڅــو پــه ټولنــه کــې د فحشــا، بــداخلاقۍ او فســاد مخــه نيــول شــوې وي، ولــې نــن مــې چــې د نجينــو د ښــوونځيو دبنــديو د نقصــان او ښــځينه ډاکترانــو د نشــتون لــه کبلــه دلتــه څــه وليــدل، زه پــه دې يقينــي شــوم، چــې نجينــې کــه ټــول عمــر ســرتورې ښــوونځيو او پوهنتونونــو تــه لاړې او راشــي بيــا بــه هــم دومــره د فحشــاء او فســاد لامــل نشــي، لکــه څــومره فحشــاء، بــداخلاقي، بــې شــرمي، بــې غيرتــي، بــې دينــي چــې يــوازې پــه يــوه روغتــون کــې د ښــځينه ډاکترانــو د نشــتون لــه وجــه صــورت نســي، نــو انشــاءالله تــر نــن وروســته بــه زمــا مبــارزه بــرعکس وي، پــه خپــل ټــول تــوان بــه هڅــه کــوم، ترڅــو زر تــر زره د نجينــو پــه مــخ د ښوونځيو دروازې پرانستل شي.

زمــا د خبــرې ســره د موافقيــت پــه پــار مــې څــو مننــه تــرې کولــه، مبايــل تــه يــې زنــګ راغلــو، کــړل يــې پــه دروازه کــې څــوک راتــه منتظــر دي. پــه همــدې ســره مــو د مخــه ښــې لاســونه ســره ورکــړل، روخصــت مــې کــړو، کــه څــه هــم پــه لــور مــې يــې زړه بــد و، ډېــره باحيــا، شــريفه نجلــۍ وه، څنګــه مــې چــې مخکــې ووېــل، ښــه ځــواني هــم خــدای ج ورکــړې وه، زښــته زيــات تکليــف پــرې تېــر شــو، بلخــوا د بکــارت د پــردې پــه لــه منځــه تلــو ســره يــې، پيغلتــوب هــم زيــان مــن شــو، زړه کــې رالوېــده، چــې ګويــا پــه دې ســره بــه يــې راتلــونکې کــې خاونــد هــم د ټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمـــر لپـــاره پـــرې بـــد ګومانـــه وي، ددې شـــرافت او ښایســـت تـــه پـــه کتـــو ، څنګـــه چې ښايي هسې مینه به ورسره ونه لري.

امـــا شـــیخ صـــاحب تـــه ددې پېښـــې پـــه کېـــدو خوشـــاله وم، زړه کـــې مـــې وېـــل: ځـــه ښـــه وې چـــې خپلـــه پـــرې واوښـــتې، د ولـــس مشـــکیلات دې درک کـــړل، د نـــورو مســـلمانانو لـــه درده خبـــر شـــوې، دلتـــه لـــه کـــالونو راپـــه دېخـــوا ، هـــره هفتـــه دوې، درې خـــاص همـــدا ســـتا د لـــور پـــه شـــان نـــاروغې میرمنـــې راوړل کېـــږې، ددوی، خاونـــدان، ورونـــه، زامـــن، هـــر يـــو يـــې تـــر تـــا ډېـــر غیرتـــي دی، ولـــې د مجبـــورۍ لـــه وجـــې نارینـــه ډاکترانـــو تـــه اجـــازه ورکـــوي، چـــې درملنـــه يـــې وکـــړي او هـــره مســـلمانه، افغانـــه، خصوصـــاً پښـــتنه میـــرمن چـــې د يـــو نارینـــه ډاکتـــر لـــه خـــوا بربنـــډېږي، ســـل ځانکدنـــه پـــرې تېرېـــږي، دا ټـــول ستاســـو يـــو شـــمیر افراطـــي او سخت دریځه اشخاصو له لاسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ دا دریم مړی دی }

خـــدای ج دې وبښــــي، د روژې مبارکـــه میاشـــت وه، د کابـــل ښـــار دده افغانـــانو، ســـیمه کـــې د ســـړک پـــه څنـــډه روان وم، کـــه تللـــي یاســـت، یـــا مـــو پـــام کـــړی وي؟ نمـــوړې ســـیمه کـــې دایـــم ډېـــره ګڼـــه ګوڼـــه وي. خـــو پـــه هـــر حـــال، چـــې کیســـه اوږده نشـــي، لنـــډ بـــه یـــې وایـــم، زېرزمینیـــو تـــه نارســـیده تـــر پنجـــره هـــاخوا پیـــاده رو کې، ناري شوې:

- هااا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

- آاا مردوم روزه راخورد...

چې ورومې کتل یو سرې کونډۍ ګیرې واله سړي هاخوا د دواخانې د دروازې په زینه کې ناست یو زیړ رنګي ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا نارې وهي، د نموړي ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر یې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په څښلو ونه لیدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه یې څښلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې یو ډبل ځوان چې دسمال یې تر سر تاو و، لاس یې ورواچولو د ابو بوتل یې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا یو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې یوه ډډې کې یې په لغت ووهلو له زینې نه یې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زیات شول، بلاخیره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړي منډې راوهلې برخه یې پکې اخیسته، په هلک یې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو یې څه پټه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه يې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړيه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نيکۍ ثواب يو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه ټکوهې، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و، چې پيچکش مې له جيب نه راويستلو، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقيقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو، ځنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګونه ښېخې زياته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو يو سوک يا لغته يې وروړسېږي غازي شي، له دې کبله ځينې ضعيفه او سپين ګيري هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعيفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې يو قسم مې ځان ترې راويستلو، خو په هر حال بلاخيره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټيلوهلو يې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و، لاس په يوه، پښې په بله، په وينو سرې ريتې ويتې جامې يې، په ټوټې ټوټې او وينو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم يو چاغ تکړه سپينږيرې ځان پرې ورخطا کړو، له درد او ژړا نه شنه تبۍ وه، فقط په ستوني او سينه کې يو قسم پخېدلو، نور يې له خولې غږ نه راوتلو، پولسو واپس ترې راپوته کړو، سړي لويه ساه واخيسته، په همدې ډک ستوني ژړا او فرياد کې يې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکليف يې لرلو، د ډاکترانو د هدايت سره سم هر نيم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه يې بايد هرو مرو څښلې وی، پرې جبري کړې يې وې. اوس مې دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينه کې کېنولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخيسته چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشيان پرې راټول و، د محشر ورځ يې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پوليسو د مجريمو کسانو په نيولو لاس پورې کړو، ټول يې چېرې نيولی شوی، بسته ښار و، صرف څلور پنځه کسان يې ونيول، نور نيم هسې وتښتول، نيم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومي په طرف راشيوه کړو، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و، چې ډېر لاس مې ورونه رسېدو، کنه ما خو کوشش کولو چې د پيچکش نوکه يې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بيرو بار له وجه مې وس ونشو، يوازې يو، دوه ډېر کلک، کلک پيچکشه مې په دې سينه کې ووهلو د پيچکش نوکه تر ببخه ببخه پکې ننوتله. که څه هم دا دريم مړی دی چې داسې په سهوې سره يې قتل کې برخه رانه اخيستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو، اصلاً ده ته هم نه، بلکې پلار ته مې يې ډېر زړه وسو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جيب کې مې د مبايل کرنګار شو، زنګ د ورېمې و، مخکې تر دې چې بلې وو ايم، ښه په کړس کړس د خندا غږ يې راغلو، شيبه ورته غوږ شوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

– لکه چې ليونۍ شوې پخير!

د يوې بلې نرمې خندا په کولو سره يې کړل:

– نه، ولې به ليونۍ کېږم، دومره خوشې دې؟!

– بيا دې نو حتماً (ګل لالا) درته ويلي چې عمران ته زنګ وکړه، پرې پاتې پيسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله يې!

نجلۍ يو ځل بيا يوه خوله ښه په کړس وخندل همدې خندا کې يې راغبرګه کړه:

– ګوره کوره يادوه، خوله به دې خوږه وي، څه اوبو راوړې يم، چې خوشې به مې درکړي؟ ۲۲ کاله يې خوري راسره ايستلي، ډوډۍ يې راته راوړې، جامې يې راته کړې، ډاکتر ته يې بولې يم!

– نه وېل کېږي، ماوېل که مسلمان شوی وي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مې ښه وروښه لګېده، په تونده يې کړل:

- ښا، زما ګل لالا کافر دی امممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تـا ټوکـه ده امـمـم؟! کاشـکې عقـل خرڅېـدلی يـو مـن مـې درتـه اخيستلو، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- يـو مـن بـه دې ځـان تـه هـم اخيسـتی و، اتـي دې چـې چاتـه تلفـون کـولی، لمـړی بـه دې سـلام اچولـو، د صـحت پوښـتنه بـه يـې دې کولـه، لکـه غلمينـه انـا مخکې له مخکې به نه ورششنيدلې!

په دې سره مې نجلۍ بيا لږ راموسکۍ کړه، وېل يې:

- غلمينه انا څوک ده!؟

- ورکـه شـه، غلمينـه انـا پرېـږده، دلتـه ډېـر ښـه انـار دي، کـه زړه دې ورتـه کېږي؟ چې يو کارتن درولېږم!؟

-اناار، چېرته يې!؟

- کندهار کې!

- افففف رښتيا ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل وخـت مـې دروغ درتـه ويلـي؟ تـه صـبر خـو چـې راويـې ګټـو، اتـي خـو مـو د نـــامزادۍ هـــم کلمـــې ور شـــنې کـــړې، دا دی، دوې مياشـــتې وروســـته اوه کالـــه پوره کېږي!

- ددې کنـــدهار نيکمـــرغ نـــه خـــو هابلـــه ورځ راغلـــې يـــوه دې پکـــې دوې نشـــوه، وېـل دې کارونـه نـه و، اوس بيـا ولـي ولاړې، لکـه چـې کرايـې دربانـدې ډېـرې دي!؟

- نــه، کنــدهار کــې نــه پــاتې کېــږم، هــرات کــې مــې کــار پيــداکړی، ببګــا تــه حرکت کوم پخير، دعا کوه!

- هــرات هــم د همــدې بدبختــه وطــن يــوه برخــه ده، نــه بــه کــار وي، نــه هــېڅ هســې به دې کرايې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

- بيا نو لکه چې راتښتې له خيره!

پــه دې ســره نجلــۍ يــو ځــل بيــا دلمــري ځــل پــه شــان ښــه دزړه دخلاصــه وخنــدل، د خندا په وروستيو کې يې کړل:

- بــووووو دا خوبونــه دې ابــو تــه وايــه، پــوه شــوې؟ ځــه خــدای ج دې تــر نکــه تير کړه!

- ښه درته وايم، چې ته هم نه راتښتې، کار هم ونکړم بيا نو څه وکړم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– د څه شي کار دې پیدا کړی؟

– یـوه فابریکـه ده، زړې اوسـپنې وېلـې کـوي، د اطـاقونو د چـت لپـاره اوسـنیز ګاډر ترې جوړوي!

– اوووو هغـه تـه ورنشـې ډېـر خطرنـاک کـار یـې دی، زمـوږ یـو همسـایه د بخملـې خالـه زوی، کابـل کـې همداسـې یـوې کارخانـه تـه ورغلـو، یـوه میاشـت یـې پکـې ونـه وتلـه، د لاس کـوتې یـې ماشـین نیـولې وې، تـر غـوڅې کـړې یـې دي، بیچـاره اوس هـم پـه یـوه لاس معیـوب دی، مـور تـه یـې کیسـه کـړې وه، چـې هـره ورځ د دوو، دریـو نفـرو لاس یـا پښـې پکـې قطعـه کېـدل، ډېـر کاریګر په کې وسوځېدل، ان هډوکي یې ایرې شول!

– نـه انشـاءالله زه احتیـات کـوم، معاشـونه یـې ښـه دي صـرف چـې شـپږ اوه میاشـتې کـار پکـې وکـړم، کـه د الله ج رضـاء وه، بیـا دومـره کېـږي، چـې د ګـل لالا پـاتې حسـاب دې پـرې خـلاص شـي او هـم د دواړو د واده یـو متوسـط محفل پرې برابر شي!

– زه خـو وایـم مـه ځـه، هسـې بـه سـرګردانه شـې، تـه راشـه توکـل پـه خـدای ج یـو ځـل بیـا مـې ګـل لالا تـه وواېـه، چـې دا پـاتې روپـۍ قـرض درتـه پرېـږدي، کلـه چـې د وطـن حالـت لـږ ښـه شـو، کارونـه پیـدا شـول، بیـا بـه یـې درکـړم، دا ځـل بـه زه هـم ورتـه ووایـم، کنـه پـه خـدای ج داسـې شـرمېږم، د خپـل واده پـه اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معمــولي خبــره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېـــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ وواپــم، چــې دا پــاتې پیسـې یــو څــه وخـــت عمــران تــه پرېـــږده، ترڅــو واده یـــې وکـــړي، بیـــا بـــه یـــې کـــرار کـــرار درخلاصـــه وي، موســـکا کـــې یـــې پســـې زیاتـــه کـــړه: خو خیر نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نـــوم کولـــو لفـــظ یـــې څـــه جالبـــه غونـــدې راتـــه ښـــکاره شـــوه، زه یـــې هـــم لـــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې یې ورغبرګه کړه:

– نـــه مـــړې! هـــا مخکنـــی ځـــواب مـــې یـــې چـــې پـــه یـــاد وي، ولاکـــه بیـــا ورتـــه ووایـــم، چـــې اوه کالـــه نـــور هـــم ووځـــي، پســـې اوږده مـــې کـــړه: دومـــره بـــې غیرتـــه هـــم نـــه یـــم، هـــو رښـــتیا تـــه صـــبر پـــه دې اړه دې یـــوه ټوکـــه رایـــاد کـــړه وایـــي: کـــومې نجلـــۍ د موســـی خـــان پـــه نـــوم یـــوه کلیوالـــل هلـــک ســـره کـــوزده کـــړې و، نمـــوړی هلـــک چرســـي و، بیـــا بـــه یـــې نـــو کـــه یـــوه پیداکولـــه کـــه دوې پـــه خپلـــو چرســـو بـــه یـــې ورکـــولې، لکـــه زمـــا او ســـتا د کـــوزدې یـــې شـــپږ، اوه کالـــه وتلـــي و، د واده لپـــاره یـــې یـــوه روپـــۍ نـــه لرلـــه، بـــل ورځ پـــه کـــوم واده کـــې د دریـــا ســـره پـــه ټپیـــو کـــې، دکلـــي نـــورو نجینـــو د موســـی خـــان د چرســـو او مفلســـۍ پیغـــور ورکـــړی و، نجلـــۍ پـــه زړا شـــوې وه، پـــه دې مجلـــس کـــې دموســـی خـــان خـــور هـــم ناســـت ده، د موســـی خـــان خـــور چـــې دکلیوالـــو نجینـــو پیغـــور او د ورینـــدارې ژړا لیـــدلې، دتسلې په پار یې له دې خوا ټپۍ وراچولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړې

موسی به کونه ورکوي تابه ساتینه!☺

ټپــۍ تــه دواړو یــوه شــیبه وخنــدل، پســې زیاتــه مــې کــړه، مقصــد د موســی خــان دخــور خبــره زړګــی دې ښــکته پورتــه نــه کــړې، څنګــه مــې چــې مخکــې درتــه ووېــل، دومــره بــې غیرتــه هــم نــه یــم، زه غــواړم چــې واده مــې پــه حلالــو پیســو وکــړم، ځکــه دا دټــول عمــر ســودا ده، هســې نــه بیــا مــو راتلــونکی خــراب شــي، کنــه منــه داســې غلــه ملګــري لــرم، چــې یــوه شــپه ورســره ووتلــم، ولا د پنځــو وادونو پیسې خو درته راپیداکړم!

– امممممم! ته د غلو سره هم ملګرۍ کوي؟

– نــه، غلــه نــه دي، قســم ده، هــر یــوه یــې تــر مــا ډېــر تعلــیم کــړی، خــو کــار نشــته، تر مورړ لویې لویې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړي!

– ښــا ، نــه غــلا دې ورکــه شــي، خــو ماوېــل کارونــه نشــته، پــه اوه کــالونو کــې دې، ایلــه دری لکـــه روپـــۍ ورخلاصـــې کـــړې، دا دوه لکـــه نـــورې ترڅـــو ورخلاصــوې پنځــه کالــه خــو نــور هــم اخلــي، خبــرو کــې یــې د نرمــې خنــدا پــه یــو ځــای کولــو ســره زیاتــه کــړه: پــه خــدای ج زه اوس داســې شــوې یــم، لکــه د اتیــا کالو بوډۍ هیڅ د ځوانۍ او پیغلتوب مستي نه ده راکې پاتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

- د مســتۍ غــم مــه کــوه، زمــا یــې چلونــه زده دي، داســې بــه دې مســته کــړم، کــه ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ویې خندل:

- څنګه چلونه!؟

- درته وښایم؟

- هــو، خــو ګــوره، کــه بــې حیــا خبــره دې وکــړه، داســې بــه دې د خــولې خونــد درجوړ کړم!

- ښا، څه نو بیا دې وي!

- امممـــم زه پـــوه شـــم چـــې تـــه غـــواړې څـــه ووایـــې، خـــو ښـــه و چـــې ودې نـــه ویـــل کنه!!! خبره یې همدا د ګواښ په نقطه پرېښوده، نور یې څه ونه ویل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

- لمـــونځ قضـــاء کیـــږي، څـــه فعـــلاً دې پـــه خـــدای ج ســـپارم، ماښـــام تـــه انشـــاءالله که ژوند و، بیا زنګ درته وهم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خــدای پامــانۍ پــه کولــو ســره مــې تمــاس همدالتــه ورقطعــه کــړو، تــر ســرک هــاخوا جومــات کــې لــه لمانځــه کولــو وروســته، کــرار کــرار د هــرات د ســه صــد چهــار (۳۰۴) مــوټرو اډې تــه ورغلــم، لمــړی مــوټر ډک و، يــوازې شــاته ســيټ کــې د دوو نفــرو ځــای پکــې پــاتې و، لــه دې تيــر شــوم، د دوهــم مــوټر د ډرېــور تــر شــا د شيشــې طــرف تــه د يــوې چــوکۍ ټکــټ مــې وکــړو، واپــس راښــکته شــوم تــر څــو مــوټر ډکېــدو تــر څنــګ يــې يــوه هوټــل کــې ورتــه منتظــر شــوم، د شــپې آتــه بجې وې، کلينر را نارې کړې:

- بيا بخير حرکت است!

مــوټر کــې کيناســتو، د ډرېــور د حکــم ســره ســم مــو، د دعــا لپــاره لاســونه پورتــه کــړل، خلاصــه ټولــه شــپه مــو پــه ســفر تيــره شــوه، د ســهار آذانونــو تــه کــم وخــت پــاتې و، هــرات تــه ورســېدو لــه مــوټر نــه د راښــکته کېــدو پــه محالــل مــې مبايــل راويســتلو، ترڅــو ســاعت څــو دی؟ چــې کتــل مــې ورېمــې لــس، پــنځلس زنګونــه وهلــي و، نيــت مــې وکــړو، چــې زنــګ ورتــه ووهــم، بيــا مــې ويــل اوس بــه ډېــره کلکــه ويــده وي، لــه خــوب نــه بــه يــې وباســم، مبايــل مــې واپــس جيــب تــه کړلــو، جيــب کــې يــې لا تکــرور نــه و نيــولی؛ چــې زنــګ ورتــه راغلــو، واپــس مــې راويستلو ورېمه وه، د اوکې سره سم يې په تونده ويل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مــوټر کــې وم نــه يــم پــرې خبــر شــوی، اوس مــې زنــګ درتــه وهلــو خــو ماوېــل ويده به يې، زه راورسيدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

– په دې شپه کې اوس چيرته ځې؟

– دلتــه هوټــل شــته، تنهــا زه نــه يــم، ډېــر مســافر دي، ځــه ارامــه ويــده شــه، ســهار بيا زنګ درته کوم، اتې مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

ســهار لــه لمانځــه وروســته مــې د فــابريکې پوښــتنه وکــړه، لــه ښــاره لــرې يــوه دښــته کــې وه، د چــای خوړلــو پــه محالــل مــې ورمــې تــه زنــګ وکــړو، تــر ســلام او حال احوال اخيستلو وروسته مې ورياده کړه:

– فابريکــه لــه ښــاره لــرې پــه کومــه دښــته کــې ده، وېــل کېــږې هلتــه مبايــل هــم کــار نــه کــوي، مقصــده چورتــه مــه وهــه، د جمعــې جمعــې پــه ورځ انشــاءالله ښــار تــه راښــکته کېــږم، احوالــل دې اخلــم، پــه همــدې ســره مــو د شــبکې د ســتونزې لــه کبلــه تمــاس قطعــه شــو، خبــرې مــو خلاصــې وې، اتــې زه هــم پســې ونــه ګرځېــدم بيــا مــې زنــګ ونــه وهلــو، تــر چــای څښــلو وروســته مــې د فــابريکې پــه لــور حرکــت وکــړو، ډېــره لار وه، ســرک هــم خــراب و، ډرېــور د مــوټر ســره احتيــات کولــو، لنــډه دا چــې شــاوخوا پــه يولســو بجــو فــاريکې تــه ورســيدم، د کــوم کــس ســره مــې چــې رابطــه کــړې وه، هغــه مــې پيــدا کړو، نمــوړی د فــابريکې د بــرق رســونې مســول و، شــپه مــې ورســره وکــړه، ســبا يــې دکارمنــدانو مشــر تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفــي کــړم، ســم د لاســه یــې د فــابریکې دکــارکوونکو خــاص یــونیفرم راکــړو، ســلګونه کــارګر او مــوټر پــه کــار مصــروف و، بــېلا بېلــې دنــدې یــې مــخ تــه وړلــې، کــارونو تــه پــه کتــو د کارمنــدانو معاشــونو هــم فــرق لرلــو، تــر ټولــو ښــه معاشــونه د هغــو کســانو و، چــې ویلــې شــوې اوســپنه بــه یــې د اور لــه بټیــو نــه راایســتله، د ګــاډرو قالبونــه بــه یــې تــرې ډکــول، پــه دوهــم قــدم کــې د هغــو کارمنــدانو معاشــونه ښــه و، چــې د اري لــه خــولې نــه بــه یــې اوســپنې راجګــولې د اور بټیــو تــه بــه یــې وراچــوې، دریــم ګــام کــې د اره کشــانو معــاش ښــه و، همداســې پایــه پــه پایــه معاشــونه ټیټېــدل، خلاصــه مــا هــم د ۲۵ زره افغــانۍ میاشــتني معــاش پــه مقابــل کــې د هغــو کارمنــدانو ســره شــروع وکــړه، چــې د اري لــه خــولې نــه یــې اره شــوې اوســپنې راوړلــې، د اور بټیــو تــه یــې ورغورځــولې، کــه څــه هــم لمړیــو کــې ورســره نابلــده وم، داســې درانــه کارونــه مــې نــه ؤ کــړي، لــږ راتــه مشــکیله وه، خــو کــرار کــرار ورســره بلــد شــوم، ان تــر دې چــې یــوه میاشــت وروســته مــې د رســمي کــار ســربیره دوه، درې ســاعته اضــافه کــاري هــم کولــه، چــې پــه دې ســره میاشــتانه تــر ۳۵/۳۰ زره افغــانۍ راتــه جــوړې دې، خوشــحاله وم، کــه څــه هــم زور بــاره و، امــا بیــا هــم ښــه پــه طبعیــت مــې کــار کولــو، د جمعــې، جمعــې پــه ورځ بــه ښــار تــه ښــکته کېــدم، وړمــې تــه مــې زنــګ وهلــو، ددې د حــال احوالــو اخیســتلو عــلاوه، د خپــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـحت او کـار پـه اړه بـه مـې هـم ډاډ ورکولـو، حتـا تـر هغـو پيسـو چـې ماتـه بـه جـوړې دي، څـه زيـاتې بـه مـې ورتـه ښـودلې، ترڅـو خوشـحاله اوسـي، بلاخيـره لـه پنځـه مياشـتې کـار کولـو وروسـته، د شـپږمې مياشـتې پـه لمړيـو کـې غالبـاً پـه دريمـه نيټـه يـو ځـل بيـا د جمعـې ورځ وه، د تـل پـه څيـر ښـار تـه ښـکته شـوم، حمـام مـې وکـړو، اتـي کـرار کـرار راغلـم د ليلـې پـارک د شـنه چمـن پـه مـنځ کـې مـې د اوږې دسـمال رالانـدې کـړو، لـه پاسـه پـرې کيناسـتم، سـم دلاسـه مـې وږمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر اوليـه سـلام کـلام وروسـته مـې بيـا هـم هيلـه ورکـړه، چـې ګويـا صـرف دوې مياشـتې نـور کـار وکـړم، د ګـل لالا د پيسـو دخلاصـېدو عـلاوه دې، د دواړو يـو سـپک د واده محفـل هـم پـرې جـوړېږي، اتـي پـه ډېـرو ليوني خوشحاله دي!

نجلۍ په موسکي انداز کړل:

- ښـا خـدای ج دې دا دوې مياشـتې نـور هـم خيـر درپـيښ کـړي، بيـا يـې فابريکـه کـې د شـپې د ځـای او خـواړو پوښـتنه وکـړه، ترڅـو مـې ځـواب ورکولو، کړل يې:

- ولې ارګمي کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتنې ځواب يې پاتې شو، د دوهمې په ځواب کې مې يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نـه، خـوب نـه راځـي د کـار سـره بلـد شـوی یـم، کومـه ورځ چـې بېکـاره شـم ټـول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

– اووو کاشـــکې رالنـــډوی، پـــه خـــدای ج داســـې چـــاپي مـــې زده ده، ددې شپړو میاشتو شخي مې دې په نیم ساعت کې درنه ایستله!

– کاشـــکې درلنـــډ وی، چـــاپي کـــړی بـــه دې هـــم وم او حیـــا دې وي.............. مقصد دلته مې یوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسیت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

– خـدای ج دې حالـ تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حیـا، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه وېل، ته بله ورځ.....

خبره کې یې ورولویدم:

– ورکه شه، ډېره مه ټرېږه، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه یې سره ګډ شول کړل یې:

– ښا بیچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره یـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـړ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اورېـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتــي لــه مــا نــه هــم آتــڼ شــوه، يــوه لحظــه مــو ښــه ســره وخنــدل، وروســته مــې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- امممــم! حقيقــت تــريخ وي، چــې داســې بــې واکــه خولــه دې ده، رښــتيا وايــم کومه ورځ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وايې چې...

بيا مو هم لږ سره وخندل زر مې ځان کابو کړو:

- ورکــه شــه، مبايــل کــې مــې چــارچ کــم دی، چــې قطــع نــه شــي، پــارک تــه مخــامخ دوکــانو کــې ډېــر ښــه د چرمــو افغــاني کــالي ښــکاري، کــه خوښــېږي دې، چــې درتللم يو جوړ درته واخلم؟!

- هــو! خوښــېږي مــې، خــو دلتــه هــم پيــداکېږي، تــه دې اوس پيســې مــه ښــوروه، خيره بيا به يې واخلو!

- اووووو ليــونۍ! پــه دې نــه کمېــږي، چــې شــپږ اوه مياشــتې کــار کــوم، لــس ورځــې نــور يــې هــم نــه صــحيح، هغــه د چــا خبــره، ســل پــه لالــي ولاړې دا دوې يــې د بنګړو¡

نجلۍ وخندل کړل يې:

- داسې نه وايي چې په لالي ولاړې، وايي په لالي پورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففــف! تــه هــم پــه خبــر کــې خبــره جــوړه وې، دواړه يــوه معنــا لــري، پســې زياتــه مــې کــړه، هــر جــوړ کــالي دې چــې ښــه دربانــدې جــوړ وي، انــدازه يــې واخله بيا يې ماته ووايه، چې په همغو اندازه يې واخلم!

- وايم درته چې، مه يې اخله بيا يې دلته اخلو!

- نــه دا ډېــر ښــکلي دي، منــه چــې يــو جــوړ مــې نــه وي درتــه اخيســتي، يــو ځــای کــې مــې ډېــر ښايســته زنانــه يــي ســاعتونه وليــدل يــو لــه هغــو نــه هــم درتــه اخلــم، پــه اخيــره ورځ د هــرات ښــار کــې ګــرځم، کيدشــي دې مــارکيټونو کــې نــور هــم ښــه، ښــه شــيان وي، کــه مــې کــوم بــل څــه خــوښ شــول هــم دروړم يــې، خــو خــو خو...

- خو خو څه؟

- خــو، خــو يعنــي تــه بــه هــم نــور لــږ راهوښــيارېږې، اوســنۍ ټــولې نجينــې خپلــو نــامزادانو تــه، مينــه آغــا، نــور چشــم، جيګــر او دې تــه ورتــه نــورو ښــکلو نــامونو غــږ کــوي، مقصــد لــه دې وروســته، تــه هــم بايــد يــو څــه اخــلاق خوشــې کــړه، زمــا خــو شــيرآغا نــوم خوښــېږي، بيــا هــم کــه ســتا حافظــه کــې کــوم بــل ښــه نــوم وي هــم صحيح دی!

نجلۍ لمړی يوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنترولو سره سم يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بــووووووو! بیخــي دې اشــتیا نشــته، بــې غمــه اوســه، پــه خــدای ج چــې ټــول هــرات راتــه راوړې، کــه خــو مــې پــه دې شــان هوښــیاره کــړې، زه بــه ځنګــه ښــه ښکارم شیرآغا!!!

نــور خبــره تــرې ولاړه یــو ځــل بیــا خنــدا واک تــرې واخیســت، ســاه مــې نیــولې وه، د خندا په وروستیو ځپو کې مې یې ورغبرګه کړه:

- ولــې خانــدې؟ د نګینــې بــابو خبــره مــرګ دې بوځــه، خــو ښــه درتــه وایــم، ولا دومــره ښــه بــه ښــکارې! قســم ده، ان پــه ګــل لالا او مورجانــه بــه دې خلــک آفرینونه وایي!

د خندا په ساتلو سره یې کړل:

- هــېڅ یــې دې نــه وایــي، ګــل لالا او مــور جانــه مــې د چــا افرینونــو تــه اړتیــا نــه لري!

- د فارســي زبــانو خبــره: ازمــن فقــط ګفــتن اســت، نــور دې خوښــه، مقصــد خپلــه بــه ښــه ښــکارې، شــیراغا ســتړی مشــې، شــیراغا لــړ رانــژدې شــه؟ شــیراغا هســې مې کړه، شیراغا داسې مې کړه!

نجلۍ یو ناڅاپه تونده شوه کړل یې:

- له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس مــې مبايــل کــې چــارچ کــم دي، دا بــه بيــا کــه ژونــد و، د واده پــه اولــه شپه درته تشريح کړم، هغه هم پس له دريو بجو!

نجلۍ مې بيا لږ را موسکۍ کړه، کړل يې:

- چــې د واده اولــه شــپه پســې مــړ نشــې بيچارګيــه! بيــا داســې خوشــې دي، زه بــه تــر دريــو بجــو تاتــه ويښــه يــم، چــې تــه صــبر د خــان زوی هســې او داســې راتــه تشريح کړي، پس له دريو څنګه، ولې وختي؟

- لمــړی ډېــرې نــورې مهمــې کيســې دي، د هســې او داســې تشــريح تــه ايلــه دری بجې نوبت ورسېږي!

- ښــا ، تــا لکــه چــې ښــې د ادم خــان او دورخــانۍ نقلونــه راتــه ســاتلي، د څــه شــې مهمې کيسې؟

- نــه ورکــه شــه، ادم خــان غريــب پــه هغــو شــپه چــا تــه وريــاد شــوی؟ هغــه د ســمو کيسو شپه ده!

- اممـــم! زه پـــوهېږم چـــې تـــه غـــواړې څـــه ووايـــې، خـــو کـــه لـــه څړيـــو دې پښـــې ويستلې، چې بيا ونه وايې، زه نه وم خبر!

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نــه مــړې، اصــلاً تــه خپلــه غــوارې لــه څړيــو مــې پښــې وباســې، خاصــې کيســې رانــه واورې، خونــد تــرې واخلــې، خــو بنــده يــې بولــه، دا ارمــان بــه دې ګــور تــه يوسې، زه دومره بې ادبه نه يم!

په دې سره مې يو ځل بيا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل يې!

– ویییی قربــان شــومره ښــه ســړی يــې مــا خــو اوس وپيژنــدلې چــې تــه دومــره بــا ادبه يې!

موســکی شــوم، مخکنــۍ ځينــې شــوخې خبــرې يــې يــاد تــه راوســتلې، ولــې بيــا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

– هلکــان ټــول باادبــه دي، خــو نجينــې يــې نــه پرېــږدي، غــږوي يــې، پســې غــږوي يې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلي!

– هــو! د واده پــه اولــه شــپه د مهمــو کيســو يادونــه هــم مــا وکــړه کنــه، زه بــې ادبــه يم؟

– مهمــو کيســو کــې خــو شــک نشــته او نــه هــم دا د بــې ادبــۍ پــه معنــا ده، صــرف ســتا فکــر منفــي دی، هــر څــه کــې بــې ادبــي درتــه ښــکاري او يــا هــم هغــه متــل دی چــې وايــي: د وږي نظــر پــه دســترخوان وي، قصــداً يــې د بــه ادبــۍ خواتــه کاږې، خوښېږي دې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا سره ګډ يې کړل:

- امممـم! هـرات کـې سـم چالاکـه شـوی یـې چـې تاتـه څـه شـی درکـوي؟ پـه رښـو ســترګو کــې دې د خپلــو بــامو واورې، زمــا پــه بــامو راواچــولې، تــه مهربــاني وکـــړه، چـــې بـــې ادبـــي نـــه ده، بيـــا نـــو دا د واده پـــه اولـــه شـــپه د مهمـــو کيســـو يادونه څه معنا لري؟

- مــا خــو درتــه ووېــل چــې تــه پــه هــر څــه کــې د بــې ادبــۍ پــه لټــه يــې، همغــه مخکنـــۍ خبـــره ده، چـــې د ورېي نظـــر پـــه دســـترخوان وي، کنـــي د دواده د اولـــې شــپې د مهمــو کيســو لــه جملــې، مــثلاً زه پــوهېږم چــې ســتا لمــونځ او اودس نــه دي زده، لمـــړی بايـــد لمـــونځ، اودس دروښـــايم، بيـــا د يـــوې بلـــې ډېـــرې مهمـــې کيسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان يوې خولې خندا وروسته کړل:

- بــوووووو داســې ووايــه، چــې زه يــې درنــه زده کــوم، مــا شــکر پــه درى کلنـــۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه يم!

- د چا نه دې زده کړی!؟

- د ګل لالا نه مې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

– ماوېـل چـې نـه دې دي زده! پخـوا مکتبونـه نـه و، سـپينږيري ټـول بـې سـواد دي، نـه يـې شـوي کـولی ترڅـو لـه کتابونـه يـې مسـتقيماً صـحيح لمـونځ زده کـړی وای، همغـه د پـلار او نيکونـو نـه يـې سلسـله پـه سلسـله رانقـل کـړی، تـر دوی پـورې پـه داسـې حالـت را رسـېدلی چـې د هـر سـپينږيري لمـونځ ۸۵ فيصده مشکيل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه يې کړل:

– الاااا جـارررر کاشـکې دا دوه ټکيـه مکتـب دې لـږ مخکـې وېلـی وای، تـه راځـه همـدا اوس بـه يـې زه هـم درتـه تيـر کـړم، تـه يـې هـم تيـر کـړه چـې د چـا صحيح دی؟

– نه اوس خوند نکړي!

پـه دې سـره نجلـۍ بيـا هـم ښـه پـه کـړس وخنـدل، چـې ګويـا خپلـه دې نـه دی زده پـه دې بهانـه ځـان رانـه خلاصـوې، لا يـې خولـه لـه خنـدا نـه وه راټولـه بدبختانـه مبايـل مـې چـارچ خـلاص کـړو، د لـړزې پـه کولـو سـره همدلتـه پسـې ورقطـع شـو، زړه مـې بـد شـو، ولـې چـې سـاعت تـه مـې وکتـل يـولس بجـې وې، تقريبـاً يـونيم سـاعت سـره غږېـدلي و، خـو وخـت بيخـي تېـز تېـر شـوی و، مـا داسـې انګيرلـه لکـه لـس، پـنځلس دقيقـې چـې غږېـدلي و، همـدې سـره مـې زړه کـې راتيـره شـوه: دا نجينـې هـم الله ج عجيبـه مينـه نـاکې او خـوږې پيـداکړې، هـېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســړی نــه تــرې خســته کېــږي، څــومره یــې چــې غــږوې، خونــد کــړي، څــومره یــې چــې خنــدوې خونــد کــړي، حتــا غوســه، ژړا، ګوتخنډنــه یــې بېــل کیــف لــري، همــدې وخــت کــې یــو فامیــل راغلــو دېــګ بخــار او د چــایو ترمــوز د یــوې نجلــۍ لاس کــې و، نــورې ښــځې، ماشــومان لــه اخیــره پســې و، زه تــر یــوه ونــه لانــدې ناســت وم، ډېــره ښــه ســیره یــې لرلــه، خــو نــور مــې دکیناســتو وخــت نــه لرلــو، راجــګ شــوم، ځــای مــې دوی تــه ورخوشــې کــړو، کــرار کــرار د مــوټرو تــم ځــای تــه راغلــم، د یــوې کــرولا یــو نفــر ســواري کمــه و، همــداې کــې کیناســم، شــاوخوا یــوه بجــه وه، فــابریکې تــه ورســېدم، طعــام خــورۍ تــه ننــوتلم ډوډۍ مــې وخــوړه، لنــډه دا چــې ورځ تیــره شــوه، ســبا ســهار مــې لبــاس کــار واغوســتلو، دپخــوا پــه شــان خپــل کــار تــه حاضــر شــوم، درې ځلــور ورځــې مــې پرتــه لــه کــوم مشــکیل نــه کــار وکــړو، پنځمــه ورځ چــې د همــدې اونــۍ دچارشــنبې ورځ وه، د نــورو ورځــو پــه څېــر خپــل کــار تــه حاضــر شــوم، د اره کشــۍ لــه خــولې نــه مــې ټوټــه شــوې اوســپنې راپورتــه کــولې، د فــابریکې لخــوا پــه راکــړل شــو، مخصوصــو کراچیــو کــې مــې بــارولې هــاخوا د اور بټیــو تــه مــې ورغورځــولې، پــه دې ورځ یــې هغــه د روســانو نــه دپــاتې شــویو ټانګونونــه، یــو لــوی شــین ټانــګ اره کــړی و، کــه څــه هــم حجــم بــه یــې د نــورو مــوټرو د اوســپنو لــه ټوټــو ســره یــو شــی و، خــو وزن یــې نســبت نــورو اوســپنو تــه درې چنــده زیــات و، ډېــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـخت یــې ســـتړی کـــړم، څـــو ځـــل مـــې اره کشـــانو تـــه هـــم ووېـــل، ترڅـــو لـــږ یـــې وړې، وړې ټـــوټې کـــړي، خـــو دا کـــار ددوي پـــه اختیـــار کـــې نـــه و، اره لـــه ســـرکار نـــه پـــه همـــدې انـــدازه ورتـــه برابـــره شـــوې وه، خلاصـــه تـــر یـــولس نیمـــو بجـــو مـــې کـــار وکـــړو، څـــه هـــوا ګرمـــه وه، څـــه کـــار درونـــد و، خولـــو کـــې لونـــد خوشـــت وم، پـــه همـــدې وخـــت کـــې چـــې اتـــي د غرمـــې د ډوډۍ او زمـــوږ د یـــونیم ســـاعته دمـــې وخـــت رانـــژدې و، وروســـتۍ شـــیبې وې، یـــوه پنـــډه اوســـپنه وه، لاس مـــې تـــر لانـــدې کـــړل، وس مـــې ونشـــو درنـــه وه، دوهـــم ځـــل مـــې څـــه زیـــات لاس تـــرې ورلانـــدې کـــړل، پـــوره زور مـــې ورســـره وکـــړو، دا ځـــل هـــم مـــزې لـــږ وښـــورېده، خـــو دا چـــې د ارې لـــه دې یـــوې منځنـــۍ خـــولې نـــه د اوســـپنو جګـــول، پـــه هـــر صـــورت یـــوازې زمـــا مکلفیـــت و، هـــرو مـــرو مـــې بایـــد پورتـــه کـــړې وای، چـــون د همـــدې دنـــدې د ادا کولـــو ټـټـــر مـــې وهلـــی و، معـــاش مـــې یـــې اخیســـتلو، د دریـــم ځـــل لپـــاره مـــې ســـمه پښـــه ورتـــه وخرلـــه، چـــې زور مـــې ورســـره وکـــړو تـــر یـــوې انـــدازې مـــې راپورتـــه کـــړه، خـــو دپورتـــه کېـــدو ســـره ســـم مـــې د نامـــه تـــر غـــوټۍ لانـــدې د ســـپاخه پـــه ســـاحه کـــې داســـې یـــوه دردناکـــه څړیکـــه شـــوه، لکـــه چـــا چـــې خنجـــر را اچـــولی وي، پـــورې ورې رانـــه وتلـــی وي، اوســـپنه واپـــس رانـــه ولوېـــده، زه هـــم پســـې ور ړنـــګ شـــوم، څـــو لحظـــې مـــې تـــر ســـترګو ســـره او شـــنه ســـپرغي، تاویـــدل راتاوېـــدل، بلاخیـــره اســـمان مـــې هـــم پـــه وړانـــدې رنـــګ بـــدل کـــړو، لکـــه د اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســکروټه تــک ســور ښــکارېدو ، اتــي پــه ځــان نــه یــم خبــر شــوی، مګــر ماخوســتن و ، چــې ســترګې مــې رارڼــې کــړې، د هــرات ښــار پــه مرکــزي روغتــون کــې د بســتر پــه چپرکــټ پــروت وم، د فــابریکې یــو کارمنــد (عصــمت) مــې تــر څنــګ پــه چــوکۍ ناســت و ، فکــر مــې وکــړو ، پــوه شــوم هــر مشــکیل چــې دي، د همغــې اوســپنې لــه پورتــه کولــو راجــوړ شــوي، ومــې غوښــتل لــه عصــمت نــه پوښــتنه وکــړم، چــې څــه راشــوي؟ دده پــه لــور د ورکړېــدو پــه پــار مــې معــاملي ټکــان وخوړلــو ، د ســپاخه پــه ســاحې کــې مــې بیــا داســې یــوه خطرناکــه څړیکــه تیــره شــوه، ورســره چیغــه مــې کــړل پــه ســترګو مــې تــوره شــپه شــوه، نــژدې و ، چــې بیــا بــې حالــه شــم، عصــمت مــې زر پــه ســینه لاس کېښــودل، څــو دقیقــې همداســې ارام پــروت وم، درد کــرار کــرار ارام شــو ، خولــه مــې وچــه وه، لــه عصــمت نــه مــې اوبــه وغوښــتې، خپلــه مــو ترمــوز، ګــیلاس، مــیلاس څــه شــی نــه لــرل، هــاخوا د یــو بــل نــاروغ لــه ترمــوز نــه یــې نــیم ګــلاس چــای راتــه راوړو ، تــر یخېــدو وروســـته مـــې همداســـې پـــه پروتـــو یـــو ، دوه غوړپـــه تـــرې وڅښـــلو ، بیـــا مـــې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وايي، څه راشوي!؟

– د معایناتو نتیجه دې تر اوسه نه ده راوتلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې ســبا مــازدیګر یــوې نرســې د المــارۍ لــه پاســه معاینــات راتــه کېښــودل، د دوهمــې شــپې تــر تېرېــدو وروســته ســهار پــه نهــه بجــو ډاکتــران راغلل زما د معایناتو تر کتلو پس يې عصمت ته کړل:

- نــاروغ دې بایــد زر تــر زره پاکســتان تــه ورســوې دلتــه یــې اعــلاج نــه کېــږي، ډېــر ســخت خفــه شــوم، خــو لــه پیښــې تښــته نشــته، عصــمت مــې ورولېږلــو، لــه فــابریکې نــه یــې زمــا حســاب راواخیســتلو، د فــابریکې اداري صــرف دومــره مرســته وکــړه، چــې عصــمت یــې د پــایواز پــه صــفت راســره ولېږلــو، معــاش یــې حوالــه و، څــه ســر مــو خــوړوم، پــه دریــم ســهار مــې د ډیورنــډ تــر فرضــي کښــې یــو کــرولا مــوټر دربــس کــړو، چــوکۍ مــو پکــې چپــه کــړې وې، اوږد پکــې پــروت وم، کــه څــه هــم پــه دې وخــت کــې لــږ راکیناســتی هــم شــوم، خــو پــه هــر حــال د ډیورنــډ تــر کرښــې هــاخوا مــو یــو بــل د پاکســتان مــوټر دربــس کــړو، بلاخیــره ماسښــین پــاو بانــدې درې بجــې یــې د کــوټې ښــار پــه ســطحه د یــو مجهــز خصوصــي روغتــون مخکــې ښــکته کــړو، چــې خبــره اوږه نکــړم پــس لــه درې ورځې بستر او معایناتو تر تکمیلېدو وروسته ډاکتر کړل:

- نــن هــم دلتــه پــاتې شــه، دواه درتــه لــیکم، دا درد او پړســوب بــه دې ښــه شــي، امــا پــه تاســف ســره اساســي عــلاج دې نــه کېــږي زور بــاري دې کــړې، خپلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنســي قــوه او یــا هــم مــردي دې د تــل لپــاره لــه لاســه ورکــړې، د عصــر طبابــت یې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر چېره ولاړ شي.

ففقــف دا خبــره نــه وه، د عزرایــل ع ګــورز و، پــرې ووهلــم، یــوه خــدای ج مــې وضــعیت لیــدو، خــو رښــتیا یــې ویلــي چــې انســان تــر تیــږه کلــک دی، لا هــم ناســت وم ســاه مــې اخیســته، حیــران حیــران مــې د اطــاق چــت او دېوالــو تــه کتــل، زړه کــې مــې ویــل کاشــکې د اور پــه هغــو ســرو بټیــو کــې ورلوېــدلی وای، مګــر دا کیســه نــه وای راشــوې، لکــه نشــه مــې چــې کــړې وي، تــر ډېــره مــې داســې حساســه ولــو لکــه چپرکــټ مــې چــې روان وي، پــه عینــي حالــ کــې مــې د راتلــونکي لپــاره د خپلــو هــدفونو، هیلــو او امیــدونو یــوه، یــوه جنــازه تــر ســترګو تېرېــده، لنــډه دا چــې، ورځ د خفګــان پــه انتهــا کــې تیــره شــوه، مابښــام ورېمــې زنــګ ووهلــو، البتــه لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، کلــه چــې د ډیورنــډ تــر کرښــه راواوښــتلو، لمــړی مــو یــو پاکســتانی ســیمکارت واخیســتلو د فــابریکې ســره مــو تمــاس پــرې نیولــو، د ملګــرو غوښــتنه وه، همغــه ورځ مــا پــه لنــډو کــې د ورېمــې ســره هــم څــو خبــرې پــرې کــړې وې، خــو د خپلــې نــاروغۍ او پاکســتان تــه د راتلــو مــې نــه و ورتــه ویلــي، شــماره لــه همغــو ورځــې نــه ورســره پــاتې و، کلــه مــې چــې پخــوانۍ شــمارې ډېــرې شــپې کــار نــه و، کــړی دې نمبــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه یـې زنـګ ووهلـم، د اوکـې سـره پیوسـت مـې غـږ پـرې وکـړو بلـې! نجلـۍ غـوږ نیولی و، غږ یې ونه کړو، بیا مې کړل: بلې ورېمې آورې؟!

ویــې پیژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته یــې د ورخطــایۍ پــه انــداز ســره کړل:

– چیرته یې؟

– فابریکه کې!

– تـا خـو ویـل چـې پـه فابریکـه کـې یـوه شـبکه هـم کـار نـه کـوي، اوس یـې څنګـه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتیا ووایه څه کیسه ده؟

– هېڅ خبره نشته، ځه زه بیا زنګ درته وهم، اوس کار کې یم!

– نــه، څــه خبــره خــو حتمــاَ شــته، د تیــرې جمعــې پــه ورځ دې هــم زنــګ ونکــړو، تــه او خــدای (ج) تــه او رســول (ص) کــه بــه هــېڅ رانــه پټــوې، رښــتیا، رښــتیا راته ووایه، څه شوي؟!

– د خــدای ج او رســول ص تــر نامــه قربــان شــم، چــې رښــتیا رابانــدې وایــې، بیــا نــو د الله ج رضــاء شــوې، اتــې مــې ټکــي پــه ټکــي د خپلــې نــاروغۍ، پاکســتان تــه د راتلــو او ډاکتــر د وروســتي ځــواب ورتــه وویــل، پســې زیاتــه مــې کــړه: زمــا لخــوا نــور کیســه درخلاصــه شــوه، زه چــې پــه هــر لــوري ولاړم، ولاړم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختې خــاورې او د ظــالم کــور تــه بیــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زیاتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره بښــنه غــواړم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکي ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې یــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښیو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چیغو له ژړا سره په جګ غږ کړل:

- دعاګانې دې پرېږده فقط لنډ وایه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلومیــت د افســوز زوررو چیغــو ســتونی ډک کــړی و، د نور څه ویلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناڅاهانـــه غـــرز شـــو؛ د دکړکیـــو شیشـــې پـــه شـــتاب وشـــرنګېدې نـــژدې وې راماتې شـي، ور فـوراً لـه شـاته دېوال سـره ولړېـدو، چـت کـې غچـا شـوه، خـړ ګـرد پـه غـولي راپرېوتـو، د بسـم الله سـره سـم مـې راتـرف کـړل، لـه کـوټې راووتلـم، لا پـوه نـه وم چـې څـه دي؟ حـویلۍ کـې مـې پـه خـورا حیرانـۍ هـاخوا دېخـوا ورخطـا، ورخطـا سـترګې واړولـې، چـې کتـل مـې مـوږ لـه کورنـه، څـو کورنـه هـاخوا تـور دودونـه او دوړې هـوا تـه پورتـه شـوې پـه عینـي حـال کـې دښـځو او ماشـومانو د چیغـو غـږ هـم ورسـره جـګ شـو، زر واپـس دهلېـزه تـه ننـوتلم څپلـۍ مـې راپښـو کـړې، ورمنـډه مـې کـړل، چـې ومـې لیـدل، د الـف کاکـا پـه دروازه کـې یـې نوځـوان زوی پـه وینـو سـور پـور پـه داسـې حـال کـې چـې نیمـه تنـه یـې نـه وه، تـر موټرسـیکل لانـدې پـروت و، ددې سـربېره هـاخوا مـاـل ځـای کـې خـر هـم اګـر چـې لا ژونـدی و؛ خـو سـترګې یـې سـپینې تنبـې وې، لغتې یې وهلې مرګ حال و.

راټولـو کلیوالـو لمـړی موټرسـیکل پورتـه کـړو، وروسـته یـې تـرې لانـدې دشـاپور نیمـه جسـد تـر دروازه دننـه پـه سـپاچه د کمپلـې لـه پاسـه کېښـودو، لـه جسـد کېښـودو وروسـته جنـت ګـل ددک مـخ راواړولـو کـړل یـې: هلکـانو! وګـورئ شـا او خـوا چـې غوښـې بـاد دي کمپلـې تـه یـې راټـولې یـې کـړئ، د امـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطــابق پــه غوښــو ټولــو مــو پیــل وکــړو، لا مــو ټــولې نــه وې ټــولې کــړې چــې، الــف کاکــا د حنیــف دغــو د کــلا لــه کــونج ســره راواوښــتو کــه څــه هــم لــرې و، لمـړی سـم نـه پېژنـدل کېـدو، خـو چـې رالنـډ شـو الـف کاکـا و. پـه بـاغ کـې یـې د غــرز غــرې آورېــدلی و، او همدســې لــه کــور نــه یــې پورتــه شــوي، وهمنــاک تــور دودونــه او دوړې لیــدلې وې، لکــه دســترې مرغــۍ وازه خولــه یــې نیــولې وه، لویـه لویـه سـاه یـې اخیسـته، دپګـړۍ نـیم ولونـه یـې پـه سـر، نـیم یـې غـاړه کـې پراتــه و، یــو لاس یــې پــه تشــي نیــولی، بــل یــې پــه زنګانــه تکیــه کــوو، کوفــه کــوف راوختلــو ، لــه ډېــرې ســترړیا، وېــرې او ورخطــایۍ یــې د څــه وېلــو وس نــه و، صــرف زمــورږ مــنځ کــې دتېرېــدو پــه حــال یــې لاس خوځولــو، ګــواکې چــې څــه شــوي؟ څــوک مــړه دي؟ د الــف کاکــا ددې حــال پــه لېــدو ســره پــه ولاړو کســانو کــې داســې څــوک پیدانشــول څــو خپــل خفګــان کنتــرول او تســلې ورکــړي. کاکــا یــې د زوی بــاد بــاد غوښــو او وینــو تــه حیــران حیــران وکتــل، وړنــدې تېــر شــو، تــر دروازه ننوتلــو پــه ســپاچه یــې د شــاپور پــه نیمــه جســد ســترګې ولګېــدې، دجســد ســره ولاړ معلــم صــیب متــین پــرې راوړنــدې شــو الــف کاکــا یــې تــر مــټ ونیــوه، زر زر یــې ورتــه ووېــل: نــور دکــور غــړي دې جــوړ او روغ دي، پېښــه لــه دروازې بهــر رامــنځ تــه شــوې، لــه بدمرغــه یــوازې شــاپور بېچــاره چــې پــه همــدې وخــت کــې راســېدلی و، لا لــه موټرســیکل نــه، نــه و، ښــکته چــې پېښــه رامــنځ تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوه پکـې شـهید شـوی. نـور هـاخوا مـاـل ځـاى کـې غـوا او خوسـى دې هـم جـوړ دي يوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الـف کاکـا دمعلـم صـیب دخبـرو پــه اورېـدو سـره یـو ځـل بیـا پــه ولاړه سـاه نمنـاکې خـړې چـوغۍ چـوغۍ سـترګې دشـاپور پـه وینـو سـره ټـوټې ټـوټې نیمـه جسـد تـه ور واړولـې؛ جسـد تـه تـر کتلـو وروسـته واپـس راتـاو شـو لـه دروازې راووتلـو د مـاـل ځـاى پـه لـور ورکـوږ شـو، د اوږده غزېـدلي مـړه خـره تـر څنـګ کېناسـتو جـوړه لاسـونه یـې د خـره پـه اننګـي کېښـودل، غټـې غټـې سـلګۍ یـې کولې څاڅکی څاڅکی اوښکې یې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتـر سـلطان غـږ وکـړو: سـړی راونیسـئ عصـبي تـوازن یـې لـه لاسـه ورکـړی، نـه پـوهېږي، چـې خـر کـوم شـو، زوی مـې کـوم شـو؟ سـلیم؛ مسـعود او څـو نـورو ځوانـانو ور منـډه کـړل الـف کاکـا یـې تـر مټـو ونیـو راپورتـه یـې کـړو، د راپورتـه کېـدو سـره سـم الـف کاکـا ځـان وخنـډلو پـه قهـرجن شـان یـې دخلکـو لاسـونه لـه ځانـه ټېلـه کـړل، بیـا یـې پـه غریـو نیـولي، زنـدۍ آواز د بنـدو بنـدو خبـرو پـه کولـو سـره ووېـل: پـرې مېـږدئ پـوهېږم چـې خـر دی، پـه همـدې خـره مـې زړه درد کـوي، زه نـه ژاړم لـه ماسـره همکـاري، وفـا، خواخـوږي مـې یـې ژړوي، همـدا خـر و، چـې زنـدګي مـې پـرې راټولـه وه، لاس مـې پـرې سـپک و، دمـه مـې پـرې جـوړه وه، نـن بـه مـې دا ډېـره غټـه نمـک حرامـي او جفـا وي چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغــه چــا پــه ځــای چــې پــرې خــوار شــوای يــم، د درانــدو بــارونو ســربېره مــې، زه بــه يــې هــم پــه خپلــه شــاه لــه يــو ځــای نــه بــل ځــای تــه رســولم، رارســولم ايــا تاســو مناســب ګڼــئ؟ چــې اوس ددې نــه لاړ شــم، پــه هغــه چــا وژاړم چــې يــوه ورځ مــې ديــوې روپــۍ خيــر تــرې ونــه ليــدو، لا مــې د اوږو بــار و، د تهــاکو لاســو مزدوري به مې يې دڅهو په غوړو تلله؟

لــه دې خبــرې وروســته ډلــه خلکــو تــه پــه کتــو يــوه لحظــه دځــواب پــه اميــد چــپ ولاړ و.

دخلکــو لــه خــوا هېچــا ځــواب ورمعلــوم نشــو، الــف کاکــا واپــس مــخ واړو، پــه يــو بــل قــدم وړانــدې تلــو ســره پــه خــره د شــاه لخــوا راتــاو شــو دمــلا دتيــر ســره يــې دپښــو پــه ســر کېناســتو، لمــړی يــې دواړه لاس بيــا يــې د دواړو لاســو تــرمنځ خپــل تنــدی دخــره پــه ګېــډه کېښــوه، پــه دې وخــت کــې زمــا مبايــل تــه دمشــعل زنــګ راغلــو مشــعل تــه د الــف کاکــا پــه دروازه کــې دلګېــدلي هــوان پــه کيســه، کيســه کولــو کــې لــه صــحنې راووتلــم، خــدايزده اخېــر بــه خلکــو څــه ورســره کــړي وي؟.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ته تکړه يې ماشاءالله }

څنګـــه چــې وايــي: لعــل پــه ايــرو کــې نــه پټيــږي، ربښــتيا هــم همداســې ده، چــا بــه ليــدلې وه، چانــه، خــو د شــغلې د ښــکلا انګيــزه تــر لــرې او نــژدې د هــر چــا تــر غــوږو رســېدلې وه، همــدا و، چــې ډېــرې ځوانــانو د خپلــو ريبــارانو پــه ورلېږلــو ســره، خپلــه بخــت ازموينــه پــرې کــړې وه، مګــر نــاهيلي خــالي کچکــول تــرې راســتانه شــوي و، خــو هغــه چــې وايــي هوښــياره مرغــۍ پــه دوه لومــو کــې نښــلي، پــه دې هــم همداســې کيســه وشــوه، د مــارګير ميربــاب زوی جــان بــاب، البتــه لــه يــادولو دې پــاتې نــه وي، خپلــه مــارګير ميربــاب ډېــر ښــه ســړی و، خــو ښــځه يــې چنګــړزادې ډېــره ســپکه او لوچکــه ښــځه وه، زوی يــې جــان بــاب هــم خپلــې مورتــه شــوی و، فارســي زبــان يــو متــل کــوي چــې: "صــد پــدر خطــا، يــک مــادر خطــا" وقعــاً همداســې ده نمــوړې مادرخطــا و، هــر کــار يــې پــه چــل ول، دوکــه او خيانــت ولاړ و، د شــغلې پــه وړانــدې يــې هــم همداســې لــه لويــه دوکــې کــار واخيســتلو، د ايــران لــه شــنو مزدوريــو يــې ځــان راواچولــو پــه دولــس زره افغــانۍ يــې کابــل کــې د يــوه خصوصــي پوهنتــون د طــب د پــوهنځۍ دلمــړي سمســتر فــيس تحويــل کــړو، نــور نرغونــدې د معــالجوي طــب د پــوهنځۍ د محصــيل پــه صــفت لمــړي صــنف کــې کېناســتو، زده کــړې يــې پيــل کــړې، د څــه شــپو ورځــو تــر تېرېــدو وروســته، يــې ګلالــي د حــاجي طــاوس کاکــا لــور شــغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه ریبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــیه کــړې وه: هرکلــه مــې چــې ریشــتې تــه ثــوک راتلــل پــه دروازه کــې پوښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مســلک او هــرې روتبــې هلــک ریبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه یــې شــړئ، مــا قســم کــړی چــې روغتیــا پــال ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وایــي چــې: یــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه ځنګــه مــې چــې وړانــدې یادونــه کــړې، شــغلې تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو یــې ځــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــرې کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثریــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرویــۍ ســره یــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه یــاد شــوي دوهفتیــي ډاکتــر جــان بــاب ریبــارانو هــم دروازه ور وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پوښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې رښــتیا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان یــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــرۍ ووځــي، ســپینه چپنــه بــه یــې پــه تــن وي، یــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاینــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پیســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، یعنــې ټــاکلی شــرط او هیلــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــوره و، نــور يــې لــه چــون او چــرا پرتــه د ډاکتــر ريبــارانو تــه لبيــک ووېــل، لنــډه دا چــې دخپلــې نــامزادۍ ګــل يــې پــه لاس ورکــړو، ډاکتــر صــاحب چــې دخپلــو ريبــارانو لاس کــې د نمــوړې ښــاپيرزادې او پــه خپــل حســن مغــروري نجلــۍ لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ ورتــه رااســتول شــوی ګــل ولېــدو، ســم دســتي يــې د الله اکبــر پــه نــارې ســره، لانــدې تــه ســاتلی پســه د ريبــارانو مــخ تــه راچپــه کــړو، چــاړه يــې پــرې کــش کــړه. څــه ســر مــو خــوږوم، يــاران دوســتان يــې راټــول کــړل، يــوه هفتــه يــې مســت آتڼونــه، نڅاګــانې وکــړې، لــه کــور نــه يــې د ســاز او ســرود يــو درز ختلــو، هفتــه وروســته کيســه کــرار کــرار ســړه شــوه يــاران دوســتان پــه خپلــو کورونــو شــول، ډاکتــر صــاحب هــم دخپــل مطلــب تــر لاســه کولــو وروســته د پــلان مطــابق واپــس د اېــران پنــډوکی وتــړو، کــړل يــې: د دوه مياشــتو لپــاره مــې رخصــت راخيســتی و، يــوه څــاه مــې نيمــايي کــې پرېښــې، نــور نــو روان شــو، پوهنتــون مهنتــون ولاړو، کلــه چــې د حــاجي طــاوس خــان کاکــا نــازولې او ډاکتــر پســې اوبــه اوبــه لــورکۍ، دخپــل نــوي نــامزاد ډاکتــر صــاحب لــه ســفر نــه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

لــه تاســو دې بيــا هــم پټــه نــه وي، د نومــوړې ډاکتــر ســره تــر نــامزادۍ لــه مخــه بــار بــار مــا د مســينجر لــه طريقــه زمــا ســره د ژونــد د ملګرتيــا جوړولــو هيلــه تــرې کــړې وه، پــه بــدل کــې مــې يــې د ډېــرو نــازونو او شــرطونو د منلــو ټټــر ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلـی و، مګـر ویـې نـه منلـه، دوهـم قـدم کـې مـې یـې مـور لـه دروازې ډېـره بـې خونـد راځـواب کـړې وه، نـو طبعـاً زړه مـې سـم ډک و، لـه همـدې طلایـي موقـع نـه پـه اسـتفاده، مـې یـې سـم دلاسـه یـو ځـل بیـا مسـېنجر پـاڼې تـه ورودنګـل، پکې ور وه مې لیکل:

- آغلـې شـغله جانـه دوه، دری میاشـتې وروسـته مـې یـو وار بیـا سـلامونه او احترامـات قبـول کـړه! پـس لـه سـلامه، خبـر شـوم چـې ډاکتـر صـاحب دې ګوریخـت کـړی هاهاهـا صـبر جمیـل درتـه غـواړم، خـو پـه غـم دې ځـان شـریک نه ګڼم هاهاها....دوهم مسیج کې مې ورولیکل:

- نـه مـې درتـه وېـل؟ چـې ګـوره پـه نـوم پسـې مـه ځـه ولاکـه دې سـل ډاکتـران نـازولې رانـه وسـاتی شـې! خـو ځـه ښـه شـو چـې د ډاکتـر ارمـان دې پـوره شـو هاهاها...

دریم کې مې ورولیکل:

- ماشـاءالله تـه تکـړه یـې قسـم ده، کـه زه سـتا پـه ځـای وی، منـه وختـي بـه مـې د مورېکو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

لیکوال: محمدنعیم وردګ!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library